

I adb 12

č. 1620.

USNESENÍ A ROZHODNUTÍ

C. K. NEJVYŠŠÍHO SOUDU, ZAPSANÁ DO

KNIHY JUDIKÁTŮ A REPERTORIA NÁLEZŮ.

(PRÁVNÍ VĚTY.)

PÉČÍ REDAKCE PRÁVNÍKA USPOŘÁDAL

C. K. RADA VRCHNÍHO SOUDU ZEMSKÉHO

JUDR. JOS. V. BOHUSLAV,

RYTÍŘ ŘÁDU FRANTIŠKA JOSEFA.

V PRAZE 1916.

NÁKLADEM PRÁVNICKÉ JEDNOTY V PRAZE.

TISKEM DR. ED. GRÉGRA A SYNA V PRAZE.

ÚSTŘEDNÍ KNIHOVNA
PŘÍRODOVĚDNÉ FAKULTY UJEP
STARÝ FOND
C. inv.: 020468

NĚKOLIK SLOV POŘADATELOVÝCH ÚVODEM.

Nad míru důležitý význam, jaký mají v životě právním judikáty nejvyššího soudu, je toho příčinou, že jak praktikům, tak i theoretikům záleží velice na tom, aby měli soubor jejich stále po ruce. Sluší judikáty pokládati takoruka za autentický výklad příslušných norem právních a přes to, že soudové nižší nejsou přímo vázáni, aby se jimi řídili, stane se nicméně zřídka, že se nižší stolice odchýlí ve sporné otázce od názoru nejvyšším tribunálem v judikátu projeveného, kdyžť jí známo, že nejvyšší soud sám, maje se zabývatí řešením případu, o němž jde, musí by na zásadě již vyslovené setrvati. Připouštíť instrukce, kterou v té příčině vydal na podkladě Nejvyššího rozhodnutí ze dne 3. října 1854 president nejvyššího soudu pro všechny členy soudu toho a která byla Nejvyšším rozhodnutím ze dne 7. srpna 1872 schválena, aby názor judikátem projevený byl nejvyšším soudem opuštěn jen tehdy, když se na změně judikátu usnese 21členný senát soudu toho, zvláště k tomu účelu svolaný. (Zápis do knihy judikátů — Judikatenbuch, která se vedla od r. 1853 pod titulem »Praejudizienbuch« a teprv od r. 1854 v nové formě má název nynější, děje se jinak, jak známo, na základě usnesení senátu 15členného).

Ale i rozhodnutím, která se od r. 1872 zapisují do t. zv. repertoria nálezů (Spruchrepertorium) podle usnesení pravidelných senátů nejvyššího soudu, sluší věnovatí zvýšenou pozornost, protože pojednávají hlavně o takových mezi stranami sporných otázkách právních, které byly při poradě senátu zevrubně přetřásány, a protože i názor v nich projevený jest pro všechny senáty nejvyššího soudu v jistém smyslu směrodatný, dokud nebyl odchýlný právní ná-

zor uznán za správný se síleným senátem (15členným) a zapsán pak do knihy judikátů.¹⁾

Právní věty zapsané do repertoria nálezů a do knihy judikátů byly i s odůvodněním zprvu uveřejňovány oficiálně jen v časopise Allgemeine österreichische Gerichts-Zeitung (a sice počínajíc číslem 70. ročníku XXIII. [1872] judikáty a počínajíc č. 89. téhož ročníku také nálezy zapsané v repertoriu), od r. 1885 pak uveřejňovaly se (spolu s jinými význačnějšími nálezy nejvyššího soudu) též ve sbírce úřední, jejíž aršíky se přikládaly až do konce r. 1898 k jednotlivým číslům Věstníku ministerstva spravedlnosti.

Roku 1887 založil redaktor časopisu Allg. österr. Gerichts-Zeitung Dr. R. Nowak vedle vydávané již (od r. 1876) sbírky rozhodnutí nejvyššího soudního jako kasačního dvoru ve věcech trestních, zvláštní sbírku pod názvem »Entscheidungen des k. k. Obersten Gerichtshofes in Civilsachen«, v jejímž prvním svazku uveřejnil souborně první část rozhodnutí zapsaných ve knize judikátů (záhlaví I.) a v repertoriu nálezů (záhlaví II.). Ještě téhož roku vyšel druhý svazek s dalšími judikáty a nálezy z repertoria, pod záhlavím III. pak připojena byla k němu i jinaká úředně uveřejněná rozhodnutí nejv. soudu (»Amtlich veröffentlichte Entscheidungen«), obsahující »uznané zralé zodpovědění určitých otázek právních«. Od svazku třetího pak přidáváno bylo ještě další záhlaví IV., ve kterém uvedena jsou rozhodnutí, jimž nelze sice přiznati váhu nálezů v záhlaví III. zařazených, která však z příkazu některého senátu nebo presidia nejvyššího soudu zapsána byla do sbírky zvané »Materienregister«, jež vedle knihy judikátů a repertoria nálezů u nejvyššího soudu se vede doposud, ač pro veřejnost nemá již významu.

Sbírka »Nowakova« a sbírka ku Věstníku min. sprav. přikládaná byla r. 1898 uzavřena, načež od 1. ledna 1899 vydává se jako pokračování její pod názvem Entscheidungen des k. k. Obersten Gerichtshofes in Civil- und Justizverwaltungssachen nová řada (Neue Folge), přikládaná po arších (vedle zvláštní sbírky rozhodnutí ve věcech trestních) k jednotlivým číslům Věstníku min. sprav. a k časopisu Allgem. österr. Gerichts-Zeitung, v jehož sloupcích od té doby judikáty a nálezy zapsané do repertoria již se neotiskují. Po skončení každého

¹⁾ Zevrubný nástin vývoje knihy judikátů a repertoria nálezů podán jest v č. 69. časopisu Allgemeine österreichische Gerichts-Zeitung z r. 1872 a v úvodě k I. svazku sbírky Dra Nowaka »Entscheidungen des k. k. Obersten Gerichtshofes in Civilsachen« z r. 1887.

svazku dostává se sbírka ta nákladem knihkupectví Manzova také na trh knižní.

Rozlišování na čtveré záhlaví bylo v »Neue Folge« již opušťeno a číslují se v ní všechna rozhodnutí běžně; sbírka civilních rozhodnutí dospěla r. 1916 ke svazku XVII.

R. 1910 vydali Dr. Hermann Jolles a Dr. Jos. P. Geller právní věty, zapsané od prvopočátku až do konce r. 1909 do knihy judikátů a repertoria nálezů, jako samostatný spisec pod názvem »Judikatenbuch und Spruchrepertorium des Obersten Gerichtshofes« (u Moritze Perlesa).

Dr. E. Links počal r. 1910 přikládati ke své sbírce »Rechtsprechung des Obersten Gerichtshofes« aršíky obsahující běžná rozhodnutí z knihy judikátů a repertoria nálezů (započal s judikátem č. 192 a s nálezem rep. č. 208), ale sbírka sama zanikla r. 1913 smrtí jeho a s ní i vydávání těchto aršíků.

V našem časopise »Právník« uveřejňována jsou rozhodnutí z knihy judikátů a z repertoria nálezů běžně³⁾ vždy v době nejkratší, ale k soubornému jich vydání v jazyce českém dosud nebylo přikročeno.³⁾

Hledíc k nesmírné důležitosti takové pomůcky usneslo se proto ředitelství Právnícké Jednoty v Praze po dohodě s redakcí »Právníka«, aby sbírka právních vět zapsaných v knize judikátů a v repertoriu nálezů vydána byla jako příloha k časopisu »Právník« a svěřilo mi provedení podniku toho.

Neulehčil jsem si úkolu svého, jak by bylo na snadě, prostým převzetím látky po různu v »Právníku« uveřejněné, nýbrž přezkoumal jsem důsledně překlad každé právní věty na podkladě autentického doslovu co do správnosti věcné i jazykové, šetře při tom co možná nejvíc doslovu originálu.

Abych pak usnadnil každému, kdo má ve své knihovně některou z výše zmíněných sbírek rozhodnutí nebo sbírku Glaser-Unger-Walther (Pfaff-Schey-Krupský)⁴⁾ nebo některý z časopisů judikáty a rozhodnutí z repertoria nálezů pravidelně a s plným oddělením otiskujících, by si mohl k určité větě

³⁾ S uveřejňováním započato v ročníku XII (1873) na str. 33. Pouze několik judikátů a nálezů z let 1887, 1889 a 1891 není v »Právníku« uveřejněno.

³⁾ V »Právníku« z r. 1892 na str. 179 dočítáme se, že tehdejší adjunkt radního sekretariátu při nejv. soudu, později spoluredaktor sbírky GUW, Vincenc Krupský zamýšlel vydati české zpracování »Knihy judikátů«, ale pokud nám známo, s podnikem sešlo.

⁴⁾ Ani tato sbírka neuvádí však všechny judikáty a nálezy v repertoriu zapsané.

právní vyhledatí také příslušnou skutkovou podstatu a důvody, citoval jsem všude, kde to možno bylo, za datem a číslem rozhodnutí také číslo sbírky, pokud se týče ročník a stránku časopisu odborného,⁵⁾ kde byla věta dotčená s obšírným odůvodněním uveřejněna (zkratky dovolávaných pomůcek jsou níže uvedeny).

Při tom arcit vynechány ony právní věty, které se zabývají předpisy dnes již zrušenými neb otázkami, pozdějšími zákony přesně upravenými. V pochybnosti jsem raději právní větu uvedl. Rozhodnutí vztahující se k těm §§ o. z. o., jež byly novelami změněny, většinou otiskuji, protože nové předpisy namnoze nebudou směrodatny v případech, které se udály před platností jejich.

Při srovnání dat některých judikátů a nálezů dle údajů výše zmíněných sbírek a časopisů shledal jsem různé neshody. Laskavým přispěním pana dvorního rady při nejvyšším soudu J. Štěpána bylo mi umožněno uvést údaje ty správně dle úředních pramenů. Vzdávám mu za ochotu jeho upřímný dík.

Pro lepší přehlednost připojil jsem zevrubný seznam paragrafový, sestavený na podkladě citace zákonné, jak jsem ji v záhlaví každé věty právní provedl.

Dr. Jos. V. Bohuslav.

⁵⁾ Vedle »Právnicka« ještě Gerichtszeitung, Zentralblatt f. d. jurist. Praxis, Gerichtshalle, Juristische Blätter a Zeitschrift für Notariat- und freiw. Gerichtsbarkeit (kterýžto časopis však od r. 1910 přináší již jen některé právní věty, a to ještě bez odůvodnění). Při ZBl. cituji čísla rozh. (nikoli stránky).

ZKRATKY.

adv. ř. = advokátní řád.

aut. z. = zákon autorský ze dne 26. prosince 1895 ř. z. č. 197.

cís. nař. = císařské nařízení.

c. ř. s. = civilní řád soudní.

dopr. ř. žel. = dopravní řád železniční.

dv. d. = dvorský dekret.

ex. ř. = exekuční řád.

horn. z. = horní zákon.

jud. = judikát.

j. n. = jurisdikční norma.

knih. z. = knihovní zákon.

konk. ř. = konkursní řád.

nař. = nařízení.

nař. mín. fin. = nařízení ministerstva finančního.

nař. mín. obch. = nařízení ministerstva obchodu.

nař. mín. sprav. = nařízení ministerstva spravedlnosti.

nejv. rozh. = nejvyšší rozhodnutí.

nejv. s. = nejvyšší soud.

nesp. pat. = nesporný patent (cis. pat. ze dne 9. srpna 1854 ř. z. č. 208).

not. ř. = notářský řád.

nov. = nový (konkursní řád a j.).

nov. o úl. s. = novela o úlevách pro soudy.

obch. z. = obchodní zákon.

odp. ř. = odpůrčí řád.

o. z. o. = obecný zákoník občanský.

popl. z. = poplatkový zákon.

rep. nál. = repertorium nálezů.

ř. z. = říšský zákoník.

sb. z. s. = sbírka zákonů soudních.

směn. ř. = směnečný řád.

tr. ř. = trestní řád.

tr. z. = trestní zákon.

u. z. = uvozovací zákon.

vr. s. z. = vrchní soud zemský.

- vš. ř. s. = všeobecný řád soudní (cís. pat. z 1. května 1781 sb. z. s. č. 13).
 vyr. ř. = vyrovnací řád.
 z. z. = zemský zákoník.
 z. o autom. = zákon o jízdn. silostrojích.
 z. o os. dan. př. = zákon o osobních daních přímých.
 z. o obch. pom. = zákon o obchodních pomocnících.
 z. o org. s. = zákon o organizaci soudů.
 z. o spol. = zákon o společenstvech.
 z. o zakl. kn. poz. = zákon o zakládání nových knih pozemkových.
 z. o živn. s. = zákon o živnostenských soudech.
 živn. ř. = živnostenský řád.

ČASOPISY A SBÍRKY.

GH = Gerichtshalle (X 50 = ročník X, str. 50).

GUW = sbírka vydávaná Glaserem, Ungerem a Waltherem, později Pfaffem, Scheyem a Krupským (n. F. = neue Folge, počínajíc svazkem XXXV) s udáním čísla rozhodnutí.

GZ = Allgemeine österreichische Gerichtszeitung (ročník a stránka).

JB1 = Juristische Blätter (ročník a stránka).

Not. Z. = Zeitschrift für Notariat und freiwillige Gerichtsbarkeit in Österreich (ročník a stránka).

Now. = sbírka Nowakova (svazek a stránka.)

Now. n. F. = sbírka úřední, pokračování Nowakovy, označené jako Neue Folge (svazek a stránka).

P. = Právník (ročník a stránka).

Sb. Věstn. = sbírka úřední, přikládána k Věstn. min. sprav. r. 1885—1898 (s udáním stránky).

ZBl. = Oesterreichisches Zentralblatt für die juristische Praxis (ročník a číslo rozhodnutí).

KNIHA JUDIKÁTŮ.

1. a 2.

(zastaralé).

3.

(§ 339. o. z. o.) — Také nájemce (pachtýř), který byl pronajímatelem (propachtovatelem) rušen ve skutečné držbě věci najaté (spachtované), může proti němu zavést řízení in possessorio summarrissimo.

(7. ledna 1853 č. 12.991 z r. 1852 — P. XII 34, GZ. XXIII 278, GUW. 956, Now. I*) 14, GH. XVI 331, JBl. I 373).

4.

(zastaralé).

5.

(§§ 19. a 20. u. z. k obch. z. a § 295. c. ř. s.) — Zánik průvodní moci knihy obchodní nebo živnostenské nemá se posuzovati dle zákonů o promlčení práv hmotných a jest tedy na soudci, aby k němu přihlížel z povinnosti úřední.

(25. srpna 1853 č. 7652 — P. XII 71, GZ. XXIII 279, Now. I 14, GH XVI 339, JBl. I 373.)

6. a 7.

(zastaralé).

8.

(§ 774. o. z. o.) — Poslední pořízení rodičů, jimiž tito jmenují dětem, k pořizování nezpůsobilým, poddědice stran onoho jmění, které jim zůstávají, jsou neplatná, pokud se dotýkají povinného dílu dětí.

*) Citujeme dle druhého vydání tohoto svazku.

(27. ledna 1853 č. 13.773 — P. XII 71,*) GZ. XXIII. 279, Now. I. 16, GH. XVI 339, JBl. I 374.)

9. a 10.

(zastaralé).

11.

(§§ 325. a 300. ex. ř. a § 452. o. z. o.) — Žádá-li několik stran za zájem, postup, vydání neb obstarávkou cenných papírů, uložených ve veřejné pokladně nebo v úřadě schovacím, nerozhoduje o právu přednosti ani doba, kdy žádost byla podána, ani čas, kdy vydáno bylo povolující usnesení, nýbrž jen doba, kdy výměr o tom byl doručen pokladně, již se týče.

(7. února 1855 č. 13830 — P. XII. 106, GZ. XXIII. 282, GUW. 973, Now. I. 18, GH. XVI 344a, JBl. I 389.)

12. (viz též 75.)

(Čl. 43., 44. a 99. směn. ř.) — Při umístěných vydaných nebo vlastních směnkách je potřebí k zachování směnečného postihu proti předchůdcům vždy presentace a vykonání protestu na místě platebním, kdežto k zachování směnečného nároku proti přijateli vydané a vydateli vlastní směnky pouze tehdy je třeba presentace a vykonání protestu na místě platebním, je-li jako domiciliát pojmenována osoba od směnečného věřitele a akceptanta rozdílná.

(13. června 1851 č. 4549 — P. XII 106, GZ. XXIII 282, Now. I 19, GH. XVI 348 a, JBl. I 389.)

13. (viz též 75.)

(Čl. 43. směn. ř.) — K zachování směnečného nároku proti příjemci směnky, umístěné u vydatelce a remitenta proto, aby směnečník u něho platil, není potřebí vykonání protestu u domiciliáta.

(21. července 1853 č. 7187 — P. XII 106, GZ. XXIII 283, Now. I 19, GH. XVI 348 a, JBl. I 389.)

14.

(§ 557. c. ř. s.) — Soudcovský příkaz platební, vydaný o směnečné pohledávce, proti němuž v neprodlužitelné lhůtě tři dnů

*) Chybně citováno s datem 2. ledna.

nepodáno námitek, působí jako pravoplatný rozsudek. K pozdějším námitkám nebudiž hleděno, třebaš byly podány dříve, než věřitel žádal podle platebního příkazu za exekuci; tyto opožděné námitky sluší podateli pouze vrátiti.

(15. dubna 1852 č. 3604 — P. XII 106, GZ. XXIII 283, Now. I. 20, GH. XVI 363, JBl. I 389).

15. (viz též 81.)

(§ 1480. o. z. o.)* — Šu 1480. o. z. o. sluší užití též o zadržených, v ročních nebo kratších lhůtách splatných dávkách stálých nebo doživotních důchodů, zejména doživotních rent a výživného.

(31. března 1853 č. 2407 — P. XII 106, GZ. XXIII 287, GUW. 959, Now. I 21, GH. XVI 363, JBl. I 401).

16.

(§ 1480. o. z. o.)* — Tříleté promlčení dle § 1480. o. z. o. má místo také, když zůstaveny byly roční příspěvky k založení církevních beneficí, na čtení mší, k udržování kostelů, škol a jiných všeužitečných ústavů a pod.

(25. září 1852 č. 8877. — P. XII 106, GZ. XXIII 287, GUW. 954, Now. I 21, GH. XVI 363, JBl. I 401.)

17.

(§ 1489. o. z. o.) — I pro žalobu na číselné určení škody, rozsudkem trestního soudu (nevyneseným však pro zločin) poškozenému povšechně již přiknuté, platí tříletá lhůta promlčecí v § 1489. o. z. o. vyměřená, a běží lhůta ta ode dne doručení rozsudku trestního poškozenému. Výjimka ve 2. větě § 1489. obsažená nemůže býti rozšiřována na jiné činy trestné, mimo zločiny.

(14. dubna 1853 č. 3412.) — P. XII 137, GZ. XXIII 287, GUW. 961, Now. I 22, GH. XVI 369, JBl. I 401.)

18.

(§§ 1472., 1480., 1487. a 1489. o. z. o.) — Tříletá lhůta promlčecí v §§ 1480., 1487. a 1489. o. z. o. stanovená má místo také proti fisku a ostatním v § 1472. o. z. o. zmíněným privilegovaným korporacím.

(20. března 1838 č. 1075 — P. XII 138, GZ. XXIII 287, Now. I 23, GH. XVI 369, JBl. I 417.)

*) Viz nové znění tohoto šu, upravené šem 192. třetí částečné novely k o. z. o.

19.

(zastaralé).

20.

(§ 813. o. z. o.) — Právo v § 813. o. z. o. dědici a opatrovníku pozůstalosti vyhrazené, aby posečkal s uspokojením věřitelů pozůstalostních až do uplynutí lhůty určené svolací vyhláškou, nevadí věřitelům těm, aby pořadem práva pohledávek svých se domáhali a zjednali si vedením exekuce uspokojení.

(9. července 1872 k č. 2279 — P. XII. 138, GZ XXIII 287, GUW. 957, Now. I 24, GH. XVI. 369, JBl. I 417.)

21.

(Čl. 41. směn. ř.) — Aby majitel směnky vykonati mohl postih pro nezaplacení proti vydateli a indosantům, nestačí, odvolá-li se na konkurs uvalený na příjemce před splatností směnky, nýbrž jest mu splnění k tomu konci též podmínky předepsané v čl. 41. směn. ř.

(17. června 1857 č. 5047 — P. XII 139, GZ. XXIII 290, Now. I 24, GH. XVI 369, JBl. I 417.)

22.

(zastaralé).

23.

(§ 1101. o. z. o.) — I tomu, kdo věc dal v podnájem a podpacht, přísluší zástavní právo v § 1101. o. z. o. naznačené proti podnájemci a podpachtýři.

(15. prosince 1857 č. 9955 — P. XII 139, GZ. XXIII. 290, Now. I 25, GH. XVI. 370, JBl. I 429.)

24. *)

(1101. o. z. o.) — Předpisu první věty § 1101. o. z. o., že se pronajímatelovo zákonné právo zástavní vztahuje též na nářadí a svršky, které nájemci od jiné osoby byly svěřeny, lze užiti také o dobytku a nářadí hospodářském, k němuž má propachtující dle poslední věty téhož paragrafu právo zástavní. — Co do věcí udaného druhu, svěřených nájemci nebo pachtýři osobou

*) Viz nové znění § 1101., zavedené třetí částečnou novelou k o. z. o. (§ 139). K judikátu tomuto viz též § 149. zmíněné novely.

40.

(§§ 166., 1042 a 1418 o. z. s.) — Poručník nemanželského dítěte nemá jakožto poručník žalobního práva na otce dítěte toho o zaplacení nákladů na výživu, jež byly zapraveny matkou nebo jinou osobou před podáním žaloby.

(20. srpna 1861 č. 5486 — P. XII 248, GZ. XXIII 302, GUW. 1375, Now. I 37, GH. XVI 394, JBl. I 477.)

41.

(§ 784. o. z. o.) — Proti nároku nepominutelného dědice, by mu vydán byl patřící mu povinný díl v penězích dle hodnoty věcí movitých a nemovitých do pozůstalosti náležejících, jak byla vyšetřena soudním odhadem, nemůže se hlavní dědic hájiti námitkou, že jemu přísluší volba, odvésti díl povinný buďto v penězích podle zmíněné hodnoty odhadní nebo vykázáním poměrného podílu na věcech pozůstalostních; vykázání takové není přípustno proti vůli dědice nepominutelného.

(17. září 1861 č. 5209 — P. XII 248, GZ. XXIII 306, Now. I 38, GH. XVI 394, JBl. I 489.)

42.

(Čl. 9. směn. ř. a § 1393. o. z. o.) — Práva směnečná mohou býti převedena nejen rubopisem, nýbrž i postupem, dědickým odevzdáním nebo jinakým, k nabytí vlastnictví se hodícím způsobem a může také podle směnky takto získané vydán býti platební příkaz, není-li tu pochybnosti po rozumu § 5. říz. ve věcech směn.*) Postupitel není však postupníkovi směnečně zavázán.

(1. října 1861 č. 6314 — P. XII 248, GZ. XXIII 306, Now. I 39, GH. XVI 399, JBl. I 489.)

43.

(týče se poměrů v mimočeských zemích.)

44.

(§ 779. o. z. o.) — Zemře-li dítě, jež byl zůstavitel ve své závěti obmyslil, před zůstavitelem a zanechá-li potomky, vstupující, třebaže v posledním pořízení jmenování nejsou, co do práva dědického na místo dítěte.

(27. prosince 1861 č. 8091 — P. XII 248, GZ. XXIII. 310, GUW. 2075, Now. I 41, GH. VII 161 a XVI 404, JBl. I 501.)

*) Týče se zrušeného nař. min. sprav. ze dne 25. ledna 1850 ř. z. č. 52; dnes platí obdobný předpis § 557. c. ř. s.

45. *)

(§§ 951. a 1487. o. z. o.) — Pravidla § 1487. o. z. o., dle něhož právo, žádati dílu povinného nebo doplnění jeho, má býti uplatněno do tří let, sice se promlčí, sluší užití také v případě § 951. o. z. o., pokládá-li se totiž dědic nepominutelný tam zmíněný darováním mezi živými ve svém povinném dílu za zkrácena.

(7. ledna 1862 č. 6708 — P. XII 249, GZ. XXIII. 310, Now. I 42, GH. XVI. 404. a, JBl. I 501.)

46.

(zastaralé vzhledem ku čl. 4., odst. 3. zákl. zák. stát. č. 142 ř. z. z r. 1867).

47.

(Čl. 24. směn. ř.) — Směnka, na níž mimo směnečníka (trásáta), pokud se týče příjemce nebo vydatele směnky vlastní označena jest ještě jiná v témže místě (městě, městysi, vsi) jako směnečník nebo vydatel vlastní směnky bydlící osoba za plátce, nepokládá se za směnku umístěnou po rozumu čl. 24 směn. ř.

(6. srpna 1862 č. 4954 a 4955 — P. XII 249, GZ. XXIII 310, Now. I 43, GH. XVI 404 a, JBl. I 501.)

48.

(zrušeno).

49.

(§ 1. j. n. a nař. mín. obch. ze 14. X. 1854 ř. z. č. 238, pak § 365. o. z. o.) — O nárocích proti podnikatelstvům železnic na náhradu škody, která vznikla na veřejném nebo soukromém statku stavbou železnice, a za kterou podniky železniční dle § 10. lit. b) nařízení ministerstva obchodu ze dne 14. září 1854 ř. z. č. 238 ručiti mají, rozhodovati jest příslušným soudům.

(28. října 1862 č. 6190 — P. XII 282, GZ. XXIII 314, Now. I 48, GH. XVI 412, JBl. I 513.)

50. a 51.

(zastaralé).

*) Viz nyní jasné znění § 1487 o. z. o., zavedené třetí částečnou novelou (§ 195).

52.

(§ 700. o. z. o.) — Podmínka, uložená dle § 700. o. z. o. osobě ovdovělé, kteréž zůstavitelem zanechán byl dědický podíl neb odkaz, aby v nové manželství nevstoupila, přestane býti závaznou, ztratila-li osoba ta děti, jež měla již v době smrti zůstavitelovy.

(23. prosince 1862 č. 8251 — P. XII 282, GZ XXIII 318, GUW. 1618, Now. I 52, GH. XVI 416, JBl. I 514.)

53. a 54.

(zastaralé).

55.

(§§ 594. a 595. o. z. o.) — Ku platnosti posledního pořízení, kterým pisateli poslední vůle neb osobám, jež s ním ve stupni v § 595. o. z. o. uvedeném jsou spřízněny nebo sešvakřeny, jakož i osobám v § 594. zmíněným zůstaven byl dědický podíl neb odkaz, stačí, byla-li písemnost, kterou zůstavitel dle § 579. vlastnoručně podepsal a před třemi způsobilými, od pisatele neb osoby, na niž posledním pořízením bylo pamatováno, rozdílnými svědky za poslední vůli prohlásil, těmito svědky poslední vůle podepsána, a není potřebí, aby těmito třem svědkům obsah pořízení, pokud se vztahuje na pisatele poslední vůle nebo některou jinou výše zmíněnou osobu, zůstavitelem byl ústně potvrzen a aby oni to dosvědčili.

(26. května 1863 č. 3623 — P. XII 283, GZ. XXIII 319, Now. I 55, GH. XVI 419, JBl. I 525.)

*** 56.*)**

(§ 126. c. ř. s.) — Předpis poslední věty § 2. min. nař. ze dne 28. srpna 1860 ř. z. č. 205, dle něhož tehdy, když poslední den zákonné lhůty k podání rekursu připadne na neděli nebo zákonně uznaný obecný svátek, lhůta ta končí se teprve následujícího dne všedního, nesmí se rozšiřovati na soboty (sabbaty) nebo jiné židovské svátky.

(5. srpna 1863 č. 5240 — P. XII 283, GZ. XXIII 320, GUW. 1768, Now. I 56, GH. XVI 424, JBl. I 526).

*) Judikát tento je sice co do předpisu, jehož se dovolává, zastaralý, ale nelze mu upřít významu i dnes, hledíme-li ku znění § 126. c. ř. s.

57 a 58.

(zastaralé).

59.*)

(§ 822. o. z. o.) — Věřitelé odkazovníkovi jsou dle § 822. o. z. o. rovněž oprávněni, odkaz jemu připadlý, třeba nebyl dosud přijat nebo přikázán neb odevzdán, s výhradou ve zmíněném paragrafu uvedenou obstarati, zabaviti nebo se dáti na něm zaznamenati.

6. října 1863 č. 6731 — P. XII 320, GZ. XXIII 327, GUW. 1807, Now. I 60, GH. XVI 425, JBl. I 537.)

60.

(zrušeno pod č. 75).

61. až 64.

(zastaralé).

65.

(Dv. d. ze 4. I. 1836 č. 113 sb. z. s. a § 216. ex. ř., pak § 450. o. z. o.) — Dávky obecní, t. j. částky, vypsane dle platných zákonů k účelům obecním a rozvržené dle zdanění na členy obce, lze-li jich dobývati politickou exekucí, sluší považovati za konkurenční příspěvky, jež podle dvor. dekr. ze dne 4. ledna 1836 sb. z. s. č. 113 při soudním vymáhání požívají stejných práv přednostních se zeměpanskými daněmi.

(27. června 1865 č. 5384 — P. XII 321, GZ. XXIII 331, GUW. 2210, Now. I 66, GH. IX 319, JBl. I 549.)

66.

(zastaralé vzhledem k zák. ze dne 19. VI. 1872 ř. z. č. 88.)

67.

(§ 1487. o. z. o.) — Předpisu § 1487. o. z. o., že právo zvrhnouti prohlášenou poslední vůli má býti uplatněno do tří let a že po této lhůtě je promlčeno, nelze užiti tehdy, když se tvrdí podvržení a zfalšování poslední vůle.

(28. července 1868 č. 4731 — P. XII 321, GZ. XXIII 335, Now. I 68, GH. XVI 444, JBl. I 561.)

*) Viz však nové znění § 822. o. z. o., zavedené §em 73. třetí částečné novely a § 75. téže novely.

68.

(§ 1073. o. z. o.) — Ku (věcnému) právu předkupnímu, zapsanému do veřejné knihy, má soud knihovní zření míti k moci úřední.

(7. října 1870 č. 9320 — P. XII 322, GZ. XXIII 335, GUW. 3896, Now. I 70, GH. XVI 444, JBl. I 561.)

69.

(zastaralé).

70.

(§ 4. zák. ze 6. II. 1869 ř. z. č. 18.) — Žádá-li se podle zákona ze dne 6. února 1869 ř. z. č. 18 za zřízení nové vložky knihovní pro část pozemku, zapsaného ve veřejných knihách, nebo za připsání jeho k jiné vložce knihovní, stačí ke průkazu pro vyhovění žádosti nutnému o příslušnosti oddělené části ke kmenovému statku, když není ani z knih veřejných patrna ani listinami plný důkaz tvořícími prokázána, předloží-li se úředně ověřený, příslušnost tu dokazující výtah z katastru a vedle toho vysvědčení, vystavené obecním úřadem okresu, kde leží kmenová nemovitost, o tom, že se na dílším pozemku toho času při kmenovém statku hospodaří a z něho daně platí.

(21. února 1871 č. 456 z r. 1870 — P. XII 322, GZ. XXIII 338, GUW. 4056, Now. I 72, GH. XVI 447, JBl. I 562.)

71.

(zastaralé).

72.

(Čl. 1. směn. ř. a cis. nař. z 3. VII. 1852 ř. z. č. 138.) — Cís. nař. ze dne 3. července 1852 ř. z. č. 138, dle něhož nejsou skuteční, jak činní tak i ve výslužbě jsoucí důstojníci směnečného závazku způsobilí, nevztahuje se na důstojníky záložní, ať jsou v činné službě nebo mimo ni.

(10. února 1872 k č. 11.240 z r. 1871 — P. XII. 322, GZ. XXIII 338, Now. I 73, GH XVI 448, JBl. I 573.)

73.

(Čl. XL. u. z. k c. ř. s. a zák. ze dne 3. V. 1868 ř. z. č. 33.) — Soudní přísaha sporné strany bez náboženského vyznání buď vykonána dle vzorce předepsaného v § 1. zák. ze dne 3.

května 1868 ř. z. č. 33. Vykonává-li soudní přísahu strana sporná bez vyznání, která byla dříve mojžíšského vyznání, vyloučeny jsou formality, předepsané v § 4. zmíněného zákona pro přísahu židů, i když by strana prohlásila, že jest ochotna je splnit.

(1. května 1872 č. 4310 — P. XII 354, GZ. XXIII 342, GUW 4594, Now. I 74, GH. XVI 451, JBl. I 573.)

74.

(zastaralé).

75. (k č. 12. a 13.)

(Čl. 43., 44. a 99. směn. ř.) — V judikátech 12. a 13. vyslovená zásada, že k zachování směnečného nároku proti příjemci vydané a vydateli vlastní směnky není potřebí protestu na místě platebním, když jako domiciliát udán byl věřitel směnečný, neplatí, není-li domiciliát v čas splatnosti věřitelem směnečným.

(9. července 1872 k č. 7201 — P. XII. 355, GZ. XXIII 346, Now. I 77, GH. XVI 456, JBl. I 574.)

76. a 77.

(zastaralé).

78.

(bezpredmětné vzhledem ku čl. III. uv. z. k ex. ř. a § 37 ex. ř.)

79.

(zastaralé).

80.

(§ 4. zák. ze dne 6. II. 1869 ř. z. č. 18.) — Žádá-li se za knihovní rozdělení nemovitosti a zavede-li se o tom řízení dle zákona ze dne 6. února 1869 ř. z. č. 18, může žádost za oddělení dodána býti dle § 4. zmíněného zákona vyzvaným také v pouhých rubrikách žádosti; ale rubriky ty musejí udávati podstatné známky, zejména číslo parcelní a výměru pozemku, který má býti oddělen.

(25. února 1873 č. 93*) — GZ. XXIV 78, GUW. 4885, Now. I 91, GH. XVII 112, JBl. II 205).

*) Tento judikát není v Právniku otištěn.

81.* (viz též **15.**)

(§§ 1042., 1418., 1423., 1479., 1480. a 1489. o. z. o.) — a) Nárok činěný nemanželskou matkou neb osobou třetí, jež dítě nemanželské živila po dobu, kdy se samo vyživovati nemohlo, proti sploditeli jeho, aby nahradil dotyčné náklady vyživovací, sluší posuzovati dle zásad práva občanského v záležitostech cizího jednateilství a zejména Šu 1042. o. z. o. a je tudíž podroben pouze řádnému promlčení dle Šu 1479. o. z. o. a nikoli kratšímu promlčení, stanovenému v § 1480. nebo 1489. o. z. o. — b) Nároky na placení určitých příspěvků peněžitých nebo v přírodninách (naturalích), jejichž zapravování v periodických, ročních nebo kratších lhůtách na výživu nemanželského dítěte bylo uloženo posledním pořízením, smlouvou, smírem nebo výrokem soudcovským otci dítěte nebo dědicům jeho, jsou podrobeny kratšímu promlčení v § 1480. o. z. o. stanovenému.

(17. prosince 1873 k č. 66 Praes. — P. XIII 100, GZ. XXV 2, GUW. 5177, Now. I 93, Not. Z. XVII 5, GH. XVIII 19, JBl III 33).

82.

(§ 251., č. 6. ex. ř.) — Také šicí stroje patří k nutným nástrojům, v § 340. vš. ř. s. všeobecně uvedeným, které za podmínek v paragrafu tom zmíněných vyňaty jsou z exekuce.

(17. prosince 1873 č. 9382 — P. XII 822 a XIII 204, GZ. XXV 3, GUW. 5178, Now. I 98, GH. XVIII 24, JBl. III 34).

83.

(zastaralé).

84.

(Čl. 4. a 19. obch. z.) — Ku protokolování svých firem jsou povinny ony spořitelny, které dle obsahu svých stanov jsou oprávněny ku provozování obchodů v čl. 272, odst. 2. obch. zák. označených.

(31. prosince 1873 č. 12095 — P. XIII 206, GZ. XXV 10, Now. I 102, GH. XVIII 24a, JBl. III 57).

*) Tento judikát má v úřední publikaci v GZ i v Právniku číslo 80., které jest tedy **dvakrát** obsazeno. Podobně jest tomu u č. 82. (jež v GZ má číslo 81.), u č. 83. (jež v GZ má číslo 82.), u č. 84. (jež v GZ má číslo 83.) a u č. 85. (jež v GZ má č. 84.). Číslo 85. je v GZ vůbec vynecháno, takže číslem 86. počínaje je zjednáán zase soulad. Ve věci samé viz nové znění § 1480. o. z. o., upravené třetí částečnou novelou (§ 192.).

85.

(zastaralé).

86. (viz též rep. nál. č. **32.**)

(§ 1. j. n. a § 3. zák. z 30. V. 1869 ř. z. č. 93.) — Druhý odstavec § 3. zákona ze dne 30. května 1869 ř. z. č. 93 nedotýká se otázky, zda spory pro rušenou držbu mají se vyřizovati u soudů, neboť rozšiřuje pouze výjimku v odstavci prvním uvedenou též na držbu, požívající již ochrany obecného práva občanského.

(4. února 1874 č. 11.964/73 — P. XIII 532, GZ. XXV 50, GUW. 5239, Now. I 108, GH. XVIII 64, JBl. III 93.)

87.

(§§ 49. a 50. knih. z., § 455. o. z. o.) — Povoluje-li se výmaz zaznamenané pohledávky, lze zároveň vymazati zápisy, které na ni byly zatím povoleny, právě tak, jako když se vymazuje záznam práva vlastnického (§ 49. knih. zák.) a když se spraví záznam výmazu (§ 50. knih. zák.).

(31. března 1874 č. 734 — P. XIII 533, GZ. XXV 126, GUW. 5272,*) Now. I 109, GH. XVIII 140, JBl. III 227.)

88. až 90.

(zastaralé).

91.

(Čl. 7. směn. ř.) — O listině sepsané ve formě směnky, v jejímž textu nebo připojeném dodatku obsaženo jest prohlášení jiného závazku, než který z povahy směnky plyne, nelze zavéstí řízení směnečné.

(29. prosince 1874 č. 12-232 — P. XIV 137, GZ. XXVI 38, Now. I 118, GH. XIX 42, JBl. IV 81).

92. až 97.

(zastaralé).

98. (viz též rep. nál. č. **22.**)

(§ 46., č. 1. konk. ř.) — Poplatek, který dluhuje obecný dlužník za příčinou soudního rozsudku nebo nálezů vydaného před vyhlášením konkursu nebo za příčinou jiných právních jednání

*) Datum 18. února 1874 chybné.

neb úředních výkonů, před tímto časem předsevzatých, ze kterých dle § 1. poplatkového zákona ze dne 9. února 1850 ř. z. č. 50 zapraviti sluší poplatek; a sice dle § 5. tohoto zákona přímo — není dluhem podstaty podle § 29., odst. 1. lit. c) konkursního řádu ze dne 25. prosince 1868 (nyní § 46. č. 1 nov. konk. ř.), byť i rozkaz k zapravení poplatku dle § 60. poplatkového zákona. úřadem k tomu povolaným teprve po vyhlášení konkursu pro obecného dlužníka osobně nebo pro konkursní podstatu byl vyhotoven a správci podstaty doručen.

(16. ledna 1877 č. 10.889 — P. XVI 318, GZ. XXVIII 86, GUW. 6351, Now. I 136, GH. XXI 114, JBl. VI 151.)

99. (viz též rep. nál. č. 56.)

(§ 46., č. 1. konk. ř.) — Daně reální, které vzešly již před zahájením konkursu, ale pro zatažení teprv po této době byly předešlány, nepatří ke dluhům podstaty po rozumu § 29., č. 1. lit. c) konk. řádu ze dne 25. prosince 1868 [nyní § 46., č. 1. nov. konk. ř.]

(16. ledna 1877 č. 10.889 — P. XVI 318, GZ. XXVIII 87, GUW. 6351, Now. I 136, GH. XXI 114, JBl. VI 151.)

100.

(§ 3. not. ř.) — Pro povolení exekuce podle notářské zavazovací listiny, opatřené náležitostmi § 3. notářského řádu ze dne 25. července 1871 ř. z. č. 75, s doložkou splatnosti celé sumy pohledávky, když by nastalo obmeškání při placení některých částek úrokových nebo kapitálových — nastoupí-li se pro takové obmeškání přímo kroky exekuční k vydobytí celého splatného kapitálu nebo zbytku kapitálového — není potřebí, aby vymáhající věřitel také ještě podával vůbec a zvláště veřejnou listinou důkaz o tom, že splatná částka úroková nebo kapitálová nebyla zapravena.

(16. října 1877 k č. 10.029 — P. XVII 28, GZ. XXVIII 354, GUW. 6577, Now. I 141, Not. Z. XIX 303, GH. XXI 444, JBl. VI 571.)

101. a 102.

(zastaralé).

103.

(§ 1101. o. z. o.) — Zákonné právo zástavní pronajimatelovo dle § 1101. o. z. o. k domácímú nářadí a svrškům vnese-

ným má přednost před právy zástavními, jež k nim získána byla před vnesením jich do najaté místnosti, pokud pronajimateli nevadí ustanovení § 456. o. z. o.

(5. února 1879 k č. 557 a 586 — P. XVIII 247, GZ. XXX 98, GUW. 7323, Now. II 3, GH. XXIII 127, JBl. VIII 167.)

104.

(neplatné).*)

105. (viz též č. 155.)

(§ 216. ex. ř.) — Podle dvor. dekretů ze dne 16. září 1825 č. 2132, ze dne 1. září 1826 č. 2219, 4. listopadu 1831 č. 2533 a ze dne 14. února 1840 sb. z. s. č. 409, dosud platných, [jakož i podle § 31. č. 1 konk. ř.] požívají při rozvrhu nejvyššího podání práva přednostního přede všemi hypotekárními pohledávkami jen takové nedoplatky daní, které nejsou zadrženy déle tři let ode dne, kterého nemovitost při exekuční dražbě byla prodána.

(8. listopadu 1879 č. 11.623 — P. XIX 104, GZ. XXX 407, GUW. 7653, Now. II 9, GH. XXIII 493, JBl. VIII 647.)

106.

(§ 217. ex. ř. a § 17. knih. z.) — Bylo-li vloženo do knih exekuční právo zástavní za úroky vtěleného kapitálu, nevadí § 33. konk. ř.***) a § 17. knih. z. tomu, aby se při rozvrhu nejvyššího podání tyto úroky přikázaly, třeba se jednalo o starší než tříleté do dne dražby zadrželé úroky; ale tyto starší nedoplatky úrokové smějí se přikázati z nejvyššího podání pouze v tom pořadí, ve kterém se pro ně získalo právo zástavní, a to i tenkrát, bylo-li zástavní právo pro ně vloženo ad numerum nebo per juxta kapitálu.

(18. listopadu 1879 č. 11.398 — P. XIX 175, GZ. XXX 408, GUW. 7652, Now. II 12, GH. XXIII 503, JBl. VIII 648.)

107. až 109.

(zastaralé).

110.

(Čl. 4. a 271. č. 3. obch. z.) — Převzetí pojištění pojišťovnou čistě vzájemnou není obchodním jednáním ve smyslu čl. 271. č. 3.

*) Viz § 451. o. z. o. ve znění upraveném §em 22. třetí částečné novely.

**) Viz nyní § 49., odst. 2 nov. konk. ř. a § 217. č. 2 ex. ř.

obch. z. Čistě vzájemné pojišťovací společnosti nejsou společnostmi obchodními.

(30. března 1881 k č. 834 z r. 1880 — P. XX 318, GZ. XXXII 118, Now. II 21, GH. XXV 160, JBl. X 217.)

111.

(§ 1480. o. z. o. *) — Tříleté promlčení, stanovené v § 1480. o. z. o., nevztahuje se k zadrželým, občasně splatným nárokům na mzdu nejen čeledi, ale ze smlouvy námezdní vůbec.

(27. června 1882 k č. 137 Praes. — P. XXI 486, GZ. XXXIII 222, GUW. 9035, Now. II 25, GH. XXVI 310, JBl. XI 365.)

112.

(týká se mimočeských poměrů).

113.

(Min. nař. z 30. VI. 1858 ř. z. č. 100**.) — I. C. k. místodržitelství a zemský výbor jsou povolány, aby zakročily, žádá-li se za zřízení nové vložky v deskách zemských pro oddělenou část tělesa deskového nebo pro pozemek, který se má z jiné knihy pozemkové do desk zemských přenést.

2. Důkaz, že byl vymožen souhlas politického úřadu zemského, má strana soudu předložiti již s příslušnou knihovní žádostí.

(11. prosince 1883 č. 468 Praes. — P. XXIII 137, GZ. XXXV 27, GUW. 9692, Now. II 31, ZBl. II 56, GH. XXVIII 45, JBl. XIII 45.)

114.

(§ 788. o. z. o.) — V § 788. o. z. o. předepsané vpočtení zmíněných tam částek předem obdržených v povinný díl dědiců nepominutelných stane se tak, že se k čisté pozůstalosti připočte suma všech vpočitatelných částek předem obdržených, součet se dělí počtem dědiců nepominutelných, pokud se týče jejich kmenů, podíl se dále dělí u dědiců nepominutelných v pokolení sestupujícím dvěma, při pokolení vzestupném třemi a díl po-

*) Viz nové znění tohoto §u, zavedené třetí částečnou novelou k o. z. o. (§ 192.).

**) Pro království České platí v tomto směru nyní předpisy § 3. zák. ze dne 5. prosince 1874 z. z. č. 92. Srovn. § 3. zák. ze dne 2. června 1874 z. z. č. 97 pro Moravu a ze dne 2. června 1874 z. z. č. 98 pro Slezsko.

vinný jednoho každého se tím zjistí, že se od posledního podílu odpočítá to, co byl každý jednotlivec napřed obdržel.

(5. února 1884 č. 261 Praes. — P. XXIII 315, GZ. XXXV 85, GUW. 9872, Now. II 32, ZBl. II 149, GH XXVIII 128, JBl. XIÍ 141.)

115.

(§ 2. zemských zákonů o zakládání nových knih pozemkových.) — Vzejde-li při zakládání knihy pozemkové o tom pochybnost, zda jistá voda jest veřejná či soukromá, má soudce zaříditi potřebné kroky k objasnění věci, zejména poskytnouti povolnému úřadu správnímu příležitost, aby včas zastoupiti mohl veřejný zájem jím chráněný, a má pak na podkladě výsledků konaného šetření v mezích své působnosti o tom rozhodnouti, sluší-li vodní parcelu zapsati do knihovni vložky či pojmouti ji do seznamu, určeného pro přehled o parcelách do pozemkových knih nezapsaných.

(6. května 1884 č. 18 Praes. — P. XXIII 428, GZ. XXXV 174, GUW. 10023, Now. II 37, ZBl. II 252, GH XXVIII 246, JBl. XIII 277.)

116. až 121.

(zastaralé).

122.

Zák. ze dne 29. IV. 1873 ř. z. č. 68. — Dvorský dekret ze dne 7. září 1835, sb. z. s. č. 80, byl zrušen zákonem ze dne 29. dubna 1873 ř. z. č. 68 a má tento zákon platnost pro denní plat (diurnum) diurnistů ve službách veřejného úřadu postavených.

(24. února 1891 k č. 415 Praes. z r. 1890, I. senát. — GZ. XLII 107*), GUW. 13622, Now. VI 4, Sb. Věstn. 1891 str. 30, ZBl. IX 128, GH. XXXV 112, JBl. XX 167.)

123. (viz též rep. nál. č. 148.)

(§ 989. o. z. o., cís. nař. ze dne 27. IV. 1858 ř. z. č. 63 a 64.) — Přepočítání pohledávek vzniklých v době před rokem 1799, pokud mají býti splaceny po 1. listopadu 1858, státi se má dle § 5. cís. nař. ze dne 27. dubna 1858 ř. z. č. 63 a dle § 3. cís. nař. ze dne 27. dubna 1858 ř. z. č. 64 podle poměru jednoho sta zlatých vídeňského čísla ku čtyřiceti dvěma zlatým nové rakouské měny.

*) V »Právnicku« neuveřejněno.

(10. března 1891 k č. 151 a 284 Praes. z r. 1890 — P. XXX 187*), GZ. XLII 122, GUW. 13.638, Now. VI 7, Sb. Věstn. 1891 str. 38, ZBl. IX 145, GH. XXXV 127, JBl. XX 191, Not. Z. XXXIII 99).

124.

(§ 17. dv. d. z 23. VIII. 1819 sb. z. s. č. 1595 a § 15. min. nař. z 9. XII. 1897 ř. z. č. 283, pak § 97. o. z. o.) — Závisí-li rozhodnutí o neplatnosti manželství na řešení předběžné otázky, zda-li uzavření jeho stál v cestě jiný svazek manželský, sluší i pro tento dřívější svazek manželský z úřední povinnosti ustanoviti obhájce ve všech případech, kde bytí nebo nebytí předchozího svazku manželského není prokázáno způsobem, každou pochybnost vylučujícím.

(25. dubna 1893 k č. 4871 — P. XXXII 377, GZ. XLIV 205, GUW. 14683, Now. VIII 3, Sb. Věstn. 1893 str. 86, ZBl. XI 265, GH. XXXVII 216, JBl. XXII 297, Not. Z. XXXV 151.)

125. až 127.

(zastaralé).

128.**)

(§ 822. o. z. o.) — Věřitelům dědicovým lze dle § 320. ob. ř. s. [nyní § 97. a násl. ex. ř.] i dříve, než se mu pozůstalost odevzdá, povolití exekuční právo zástavní na užitky věci do pozůstalosti patřící s výhradou v § 822. o. z. o. vyslovenou. Ale exekuce tato podrobena je všem oněm obmezením, kteráž plynou z platných zákonných předpisů a z povahy výše zmíněné výhrady. Zejména se nemají tomu, kdo o zjištění žádal, čisté užitky ihned vydati, nýbrž sluší je složit k soudu.

(3. ledna 1895 č. 14734 z r. 1894 — P. XXXIV 86, GZ. XLVI 120, GUW. 15354, Now. X 3, Sb. Věstn. 1895 str. 38, ZBl. XIII 104, GH XXXIX 58, JBl. XXIV 93, Not. Z. XXXVII 63.)

129.

(zastaralé).

130.

(§ 1. j. n.; Nejv. rozh. z 31. X. 1856 a 1. III. 1860.) — Proti rozhodnutím úřadů správních, vydaným na podkladě Nejv. roz-

*) Pouhá zmínka.

**) Viz však nové znění § 822. o. z. o., zavedené šem 73. třetí částečné novely k o. z. o. a § 76. této novely.

hodnutí ze dne 31. října 1856 (nař. min. vnitra ze dne 7. prosince 1856 ř. z. č. 224) a ze dne 1. března 1860 (nař. min. vnitra ze dne 15. března 1860 ř. z. č. 73), [dále na podkladě § 87, lit. c. zák. ze dne 8. března 1885 ř. z. č. 22*)] v rozepřích, jež vznikají z poměru služebního anebo smlouvy námezdní a jsou povahy soukromoprávní, může osoba ve svých soukromých právech zkrácená nastoupiti pořad práva podáním žaloby u soudu.

(5. března 1895 č. 36 Praes. — P. XXXIV 311, GZ. XLVI 152, GUW. 15426, Now. X 9, Sb. Věstn. 1895 str. 95, ZBl. XIII 239, GH XXXIX 174, JBl. XXIV 237, Not. Z. XXXVII 135.)

131. a 132.

(zastaralé).

133.

(§§ 12., 14. a 20. knih. z., §§ 443, a 472. o. z. o.) — Závazek, že pivo nebo kořalka jen od určitého podnikatele budou odbírány, pokud se týče, že výrobky ty od jiného než od určitého podnikatele brány nebudou, jakož i právo takovému závazku odpovídající, nelze zapisovati do knihy pozemkové.

(25. února 1896 k č. 563 — P. XXXV 312, GZ. XLVII 195, GUW. 15724, Now. X 245, Sb. Věstn. 1896, str. 57, ZBl. XIV 206, GH. XL 185, JBl. XXV 237, Not. Z. XXXVIII 131.)

134.

(§ 2. zák. z 23. V. 1883 ř. z. č. 82.) — Předmětem knihovního zápisu, jež dle § 2. zák. ze dne 23. května 1883 ř. z. č. 82 z povinnosti úřední provéstí sluší, jsou věcná práva vůbec a nikoli snad jen taková věcná práva, která jsou základem pro předpis daně pozemkové.

(8. dubna 1896 č. 3577 — P. XXXV 350, GZ. XLVII 197, GUW. 15759, Now. X 250, Sb. Věstn. 1896, str. 65, ZBl. XIV 208, GH. XL 200, JBl. XXV 261, Not. Z. XXXVIII 143.)

135.

(§§ 216. č. 2 a 217. č. 1 ex. ř., § 450. o. z. o.) — Ustanovení dvor. dekretu ze dne 4. ledna 1836 sb. z. s. č. 113, že příspěvky konkurenční a jejich nedoplatky požívají při soudním vymáhání stejných výhod se zeměpanskými daněmi (dvor. dekret ze dne 16. září 1825 č. 2132, ze dne 4. listopadu 1831 č. 2533 a dekr. dvor.

*) Předpis nyní již neplatný.

kanceláře ze dne 14. února 1840 sb. z. s. č. 409), jakož i předpis § 31. č. 1 a 3 konk. řádu ze dne 25. prosince 1868 [nyní § 49. nov. konk. ř. a §§ 216. č. 2 a 217. č. 1 ex. ř.], že s veřejnými dávkami, čítaje v to i přírážky předepsané k potřebám veřejné správy, při rozvrhu výtěžku z prodeje nemovitého statku patřícího do konkursní podstaty právě tak naložiti dlužno jako s daněmi, — nemají platnosti pokud se týče krejcaru činžovního a školního a jeho nedoplatků, protože to jsou obecní přírážky uvalené na nájemníky z nájemného jimi placeného. Nelze jim tedy při rozvrhu nejvyššího podání za nemovitost prodanou v exekuci nebo v konkursu přiznati zákonné právo zástavní vůbec, zejména pak nelze přiznati nedoplatkům za poslední tři leta zákonné zástavní právo přednostní před hypotekárními věřiteli.

(23. června 1896 č. 187 Praes. — P. XXXV 649, GZ. XLVII 300, GUW. 15.810, Now. X 253, Sb. Věstn. 1896, str. 129, ZBl. XIV 347, GH. XL 340, JBl. XXV 453, Not. Z. XXXVIII 241.)

136.

(§§ 34. a 79. not. ř.) — Notář má také při ověřování podpisů zachovávat předpisy § 34. not. ř.

(29. září 1897 k č. 296 Praes. — P. XXXVII 6, GZ. XLVIII 414, GUW. 16.119, Now. XI 3, Sb. Věstn. 1897, str. 121, ZBl. XVI 18, GH. XLII 16, JBl. XXVI 621, Not. Z. XL 6.)

137.

(§ 6., č. 1 zák. z 30. III. 1888 ř. z. č. 33 a § 1042. o. z. o.) — Předpis stanov okresních pokladen nemocenských (viz vzorné stanov § 13. odst. 2, vyhlášené výnosem ministerstva vnitra ze dne 20. října 1888 ř. z. č. 159 podle § 14., odst. 1. zákona ze dne 30. března 1888 ř. z. č. 33) znějící: »Náklady, které vzniknou tím, že onemocnělý člen dal se léčiti jinými lékaři, než lékaři pokladničními, okresní nemocenská pokladna nahradí jen tehdy, když léčení to stalo se při nebezpečí v prodlení«, nezakládá právě tak, jako ustanovení § 6., č. 1 zákona ze dne 30. března 1888 ř. z. č. 33 o pojišťování dělníků v nemoci a § 1042. o. z. o. přímou platební povinnost okresní pokladny nemocenské vůči lékaři, který, nejso lékařem pokladničním, léčil při nebezpečí v prodlení člena pokladny na jeho požádání.

(22. února 1898 č. 478 Praes. z r. 1897 — P. XXXVII 162, GZ. XLIX 100, GUW. n. F. 35, Now. XI 5, Sb. Věstn. 1898, str. 30, ZBl. XVI 123, JBl. XXVII 141, Not. Z. XL 76.)

138.

(§§ 537., 760. a 809. o. z. o.) — Nabyli-li stát práva na odúmrtí po nemanželském dítěti, nemá fiskus z právního důvodu kaducity práva, aby dědictví tomuto nemanželskému dítěti po jeho předemřelé nemanželské matce ještě za živobytí jeho připadlé, jím nebo pro ně však dosud nenastoupené přijal neb odmítl.

(29. března 1898 č. 138 Praes. — P. XXXVII 266, GZ. XLIX 150, GUW. n. F. 80, Now. XI 8, Sb. Věstn. 1898, str. 63, ZBl. XVI 216, GH. XLII 239, JBl. XXVII 225, Not. Z. XL 112.)

139.

(§ 3. adv. ř.) — Kandidátu advokacie, hlásícímu se podle § 3. zákona ze dne 6. července 1868 ř. z. č. 96 již po čtyřleté praxi ke zkoušce advokátní, jest prokázati kromě hodnosti doktorské jednorochní praxi u sborového soudu (§ 2a. cit. zák.) a nejméně tříletou praktickou působnost u některého tuzemského advokáta neb u finanční prokuratury, při čemž jest lhostejno, vykonal-li praxi tu před dosažením hodnosti doktorské či po něm.

(14. června 1898 č. 7716 — P. XXXVII 535, GZ. XLIX 268, GUW. n. F. 218, Now. XI 11, Sb. Věstn. 1898, str. 127, ZBl. XVI 368, GH. XLII 423 JBl. XXVII 429, Not. Z. XL 233.)

140.

(zastaralé).

141.

(§ 501. c. ř. s.) — Ustanovením § 501. c. ř. s., dle něhož lze ve věcech nepatrných rozsudek prvního soudce bráti v odpor odvoláním pouze pro zmatečnosti v § 477., č. 1 až 7 vypočtené, jest vyloučeno odpírání takovému rozsudku rekuresem dle § 55. c. ř. s. pouze pro rozhodnutí o útratách, v něm obsažené.

(6. června 1899 č. 340 Praes. — P. XXXVIII 469, GUW. n. F. 631, Now. n. F. I 113, ZBl. XVII 346, GH. XLIII 352, JBl. XXVIII 373, Not. Z. XLI 190.)

142.

(§§ 427. a 943. o. z. o. a zák. z 25. VII. 1871 ř. z. č. 76.) — Darovací postup pohledávky vázán jest, pokud se nestalo skutečné odevzdání pohledávky po rozumu § 427. o. z. o., na formu

notářského spisu, pokud se týče v oněch územích, kde zákon ze dne 25. července 1871 ř. z. č. 76 nenabyl ještě platnosti, na zřízení písemné listiny. Stalo-li se odevzdání po rozumu § 427. o. z. o., sluší posuzovati podle okolností toho kterého případu.

(20. června 1899 č. 20 Praes. — P. XXXVIII 511, GUW. n. F. 650, Now. n. F. I 145, ZBl. XVII 426, GH. XLIII 479, JBl. XXVIII 493, Not. Z. XLI 251.)

143.

(§ 89. z. o org. s.) — Prohlášení, návrhy, podání, kteráž vázána jsou nějakou lhůtou a došla na soud poštou, sluší považovati za podaná včas, byla-li dána na poštu poslední den lhůty v době, kdy ještě mohla býti opatřena poštovní značkou podací tohoto dne. To platí jak pro dopravu z dále, tak i pro dopravu místní.

(27. června 1899 č. 306 Praes. — P. XXXVIII 814, GUW. n. F. 657, Now. n. F. I 177, ZBl. XVIII 70, GH. XLIV 15, JBl. XXVIII 637, Not. Z. XLII 5.)

144. (viz též 150., pak rep. nál. č. 206.)

(Čl. III. u. z. k ex. ř. a § 1. č. 13 ex. ř.) — Podle výkazů o nedoplatcích dělnických pojišťoven úrazových, okresních, závodních, stavebních a společenstevních pokladen nemocenských, jakož i bratrských pokladen lze povolit soudní exekuci, předpokládajíc, že právoplatnost a vykonatelnost těchto výkazů o nedoplatcích povolaným k tomu úřadem politickým jest potvrzena.

(7. listopadu 1899 č. 486 Praes. — P. XXXIX 59, GUW. n. F. 735, Now. n. F. I 225, ZBl. XVIII 131, GH. XLIV 83, JBl. XXIX 69, Not. Z. XLII 53.)

145.

(Čl. IX. č. 10 u. z. k ex. ř. [srovň. nyní též čl. III. zák. ze 17. V. 1912 ř. z. č. 104.]) — Předpis článku IX. č. 10 uv. zák. k ex. ř., dle něhož — když se vede exekuce pro daně a veřejné dávky, čítajíc k nim i přírážky vypsane k účelům veřejné správy a poplatky za převod majetku, jakož i když se vede exekuce, aby poskytnuta byla výživa ze zákona příslušející, má dlužníkovi zůstatí volna polovice ročního platu, který jinak není exekucí podroben, týká se i platů ze služby nebo mzdy osob v soukromé službě trvale neustanovených, v to počítajíc i horníky, pokud je považovati jest ve smyslu § 201. všeobecného zákona horního ze dne 23. květ-

na 1854 ř. z. č. 146 za trvale neustanovené, a to tak, že jedna polovice těchto platů ze služby nebo mzdy nehledíc k výši oněch platů a nehledíc k obmezením § 3. zákona ze dne 29. dubna 1873 ř. z. č. 68, podrobena jest takovéto exekuci, druhá polovice však celá volna zůstatí musí.

(22. března 1900 č. 651 Praes. z r. 1899 — P. XXXIX 385, GUW. n. F. 943, Now. n. F. I 321, ZBl XVIII 259, GH. XLIV 339, JBl. XXIX 309, Not. Z. XLII 206.)

146.

(§ 517., odst. 2 c. ř. s.) — Předpis § 517., odst. 2. c. ř. s., dle něhož ve věcech nepatrných nemá rekurs proti usnesením odvolacího soudu místa, neplatí v řízení exekucním.

(22. března 1900 k č. 15.021-98 a 16.034-98 — P. XXXIX 462, GUW. n. F. 945, Now. n. F. I 369, ZBl. XVIII 357, GH. XLIV 478, JBl. XXIX 465, Not. Z. XLII 310.)

147.

(§ 528., odst. 1 c. ř. s. [nyní v novém znění.]) — Nemá-li úspěchu dovolání, podané ve věci hlavní ze souhlasných rozsudků, nelze v odpor vzatý výrok o nákladech již změnit.

(22. března 1900 k č. 7399-98 — P. XXXIX 463, GUW. n. F. 944, Now. n. F. I 370, ZBl. XVIII 356, GH. XLIV 490, JBl. XXIX 465, Not. Z. XLII 310.)

148.

(§ 2. zák. z 29. IV. 1873 ř. z. č. 68 v úpravě čl. I. zák. z 26. V. 1888 ř. z. č. 75.) — Známky trvalého poměru služebního nejsou v § 2. zák. ze dne 29. dubna 1873 ř. z. č. 68 a zák. ze dne 26. května 1888 ř. z. č. 75 taxativně vypočteny. — Je-li tu takový poměr, dlužno posuzovati od případu k případu dle zvláštních okolností, třeba mimo rámec tohoto § 2. spadajících.

(3. července 1900 č. 246 Praes. — P. XXXIX 617, GUW. n. F. 1074, Now. n. F. I 405, ZBl. XVIII 399, GH. XLIV 501, JBl. XXIX 501 Not. Z. XLII 335.)

149.

(§ 81. j. n.) — Žalobu, kterou se kdo domáhá práva zástavního za pohledávku 1000 K převyšující, podati lze, spojí-li se s ní i žaloba na zaplacení, u okresního soudu podle § 81. j. n. příslušného, v jehož obvodě leží statek nemovitý.

(23. října 1900 č. 294 Praes. — P. XL 124, GUW. n. F. 1156, Now. n. F. II 33, ZBl. XIX 132, GH. XLV 112, JBl. XXX 129, Not. Z. XLIII 93.)

150. (viz též 144.)

(§ 76. z. o os. dan. př. a zákony z 28. XII. 1887 ř. z. č. 1 z r. 1888 a z 30. III. 1888 ř. z. č. 33, pak § 450. o. z. o.) — Zadrželým příspěvkům s přísl. k úrazovým pojišťovnám dělnickým (zákon ze dne 28. prosince 1887 ř. z. č. 1 ex 1888) a k nemocenským pokladnám okresním, závodním, stavebním a společenstevním, uvedeným v zákoně ze dne 30. března 1888 ř. z. č. 33, pak ku bratrským pokladnám náleží přednostní právo zástavní přede všemi soukromými právy zástavními k nemovitostem osoby pojištěním povinné, ale jen za těch podmínek a obmezení, za kterých stanoveno jest v § 76. zákona ze dne 25. října 1896 ř. z. č. 220 pro daň z výdělků přednostní právo zástavní na nemovitostech poplatníkůvých.

Další podmínkou pro vymáhání tohoto přednostního práva zástavního jest, aby příslušný výkaz nedoplatek byl co do správnosti své a co do pravoplatnosti předpisu stvrzen povoláním k tomu úřadem politickým. K nemovitostem osoby pojištěním povinné, ve příčině kterých tu není předpokladů zmíněného § 76., jakož i k movitému jmění nenáleží uvedeným příspěvkům přednostní právo zástavní.

(27. listopadu 1900 č. 304 Praes. — P. XL 126, GUW. n. F. 1197, Now. n. F. II 44, ZBl. XIX 118, GH. XLV 117, JBl. XXX 129, Not. Z. XLIII 93.)

151.

(§§ 120. a 124. ex. ř.) — Vnucenému správci jest vynaložiti správní výtěžky na bezprostřední zaplacení výdajů v § 120. ex. ř. uvedených, ale výdajů zmíněných pod č. 1 a 5 jen potud, pokud tím nejsou zkráceny jeho nároky na náhradu správních výdajů jím zaplacených a na přiměřenou odměnu. Věci exekučního soudu jest (§ 109., odst. 4, § 113, odst. 2 ex. ř.), aby k návrhu o to se postaral, by přiměřená část výtěžků byla zadržena, pokud se týče soudně složená za tím účelem, aby se zajistila přednostní úhrada nároků správcových při rozdělování výtěžků v § 124., č. 1 ex. ř. předepsaná.

(18. prosince 1900 č. 492 Praes. — P. XL 167, GUW. n. F. 1214, Now. n. F. II 65, ZBl. XIX 199, GH. XLV 171, JBl. XXX 165, Not. Z. XLIII 115.)

152.

(§§ 266. a 273. ex. ř.) — K dobytí vykonatelné pohledávky věřitele, přistoupivšího k zavedenému již řízení prodejovému ve příčině movitých věcí, lze — bylo-li řízení prodejové pokud se týče prvního vymáhajícího věřitele zastaveno neb odloženo — dražbu provést i tehdy, když od zabavení přistoupivším věřitelem vymoženého do dražby neuplynula ještě doba tří neděl (§ 273. ex. ř.), jen když tomu nevádí ustanovení § 266. ex. ř.

(19. března 1901 č. 31 Praes. — P. XL 377, GUW. n. F. 1335, Now. n. F. II 129, ZBl. XIX 297, GH. XLV 293, JBl. XXX 297, Not. Z. XLIII 205.)

153.

(Čl. III. u. z. k ex. ř. a § 14. min. nař. z 3. V. 1850 ř. z. 181.) — Předpis § 14. nařízení ministerstva financí ze dne 3. května 1850 ř. z. č. 181, dle něhož se promlčení přednostního práva poplatkům z převodu majetku zákonitě náležejícího přerušuje použitím zákonných prostředků k vymáhání poplatku, byl zachován v platnosti článkem III. zákona ze dne 27. května 1896 ř. z. č. 78, týkajícího se zavedení zákona o řízení exekučním a zajišťovacím. Za zákonný prostředek k vymáhání poplatku platí pouze nucené zřízení práva zástavního, vnučená správa, v níž bylo řádně pokračováno, čítajíc v to vnučenou správu administrativní, byla-li v knize pozemkové poznamenána, a nucená dražba nemovitosti za poplatek zavazene.

(11. března 1902 č. 376 Praes. z r. 1901 — P. XLI 499, GUW. n. F. 1802, Now. n. F. III 188, ZBl. XX 422, GH. XLVII 4, JBl. XXXI 477, Not. Z. XLIV 325.)

154.

(Čl. IV., č. 5. u. z. k c. ř. s. a min. nař. z 8. VI. 1857 ř. z. č. 114.) — Nařízení ministerstva práv ze dne 8. června 1857 ř. z. č. 114, týkající se vyšetřování a trestání pokoutních písařů, platí, jsou-li tu ostatní náležitosti zákonné, i vůči osobám, které sepisují soudní podání ve věcech trestních.

(7. dubna 1903 č. 102 Praes. z r. 1902 — P. XLII 416, GUW. n. F. 2309, Now. n. F. IV 102, ZBl. XXI 309, GH. XLVII 385, JBl. XXXII 197, Not. Z. XLV 197.)

155. (viz též 105.)

(§ 216. č. 2 ex. ř. a § 450. o. z. o.) — Daně a veřejné dávky, které z nuceně prodané nemovitosti placeny býti mají (§ 216. č.

2 ex. ř.), buďtež zapraveny nehledě k době splatnosti poměrnou částkou, připadající na čas až do dne příklepu, z nejvyššího podání, co do zbytku však vydražitelem.

(7. dubna 1903 č. 67 Praes. — P. XLII 452, GUW. n. F. 2310, Now. n. F. IV 129, ZBl. XXI 421, GH. XLVII 435, JBl. XXXII 357, Not. Z. XLV 238.)

156. *)

(§ 1101. o. z. o.) — 1. Zákonné zástavní právo pronajímate-lovo k nábytku a svrškům vneseným nezaniká, když byly ještě před zájemným popsáním (dvor. dekr. ze dne 5. listopadu 1819 sb. z. s. č. 1621, čl. XIII., č. 6 uv. zák. k ex. ř.) nebo před podáním žaloby o nájemné za příčinou soudního uschování (§ 259. ex. ř.) nebo nuceného prodeje v dražebně (§§ 1., 12. nař. min. sprav. ze dne 29. října 1899 ř. z. č. 217 a pozdější nařízení ministerstva práv o zřízení dražeben) z pronajatého bytu odstraněny. Odstra-ní-li se však nábytek a svršky pro nucený prodej v bytě provedený nebo pro jinaké zpeněžení tam předsevzaté, zaniká sice právo zástavní k nábytku a svrškům, ale na místo něho vstu-puje právo zástavní k výtěžku prodejovému.

2. Zákonné právo zástavní náleží pronajímateli i pro po-hledávky nájemného, které v době, kdy zavedeno bylo uscho-vání nebo kdy došlo k odstranění věci proto, že byly neb aby byly nuceně prodány, ještě nedospěly, ale připadají na čas, po který nájemní poměr i při bezodkladné výpovědi trvá.

(3. června 1903 č. 374 Praes. z r. 1902 — P. XLII 492, GUW. n. F. 2364, Now. n. F. IV 145, ZBl. XXI 370, GH. XLVII 455, JBl. XXXII 381, Not. Z. XLV 253.)

157. **)

(§§ 787. a 951. o. z. o.) — Při výpočtu povinného dílu ne-buďtež započítány dary, které zůstavitel učinil za živa.

(3. června 1903 č. 158 Praes. — P. XLII 566, GUW. n. F. 2365, Now. n. F. IV 177, ZBl. XXI 412, GH. XLVII 516, JBl. XXXII 441, Not. Z. XLV 293.)

158.

(§ 370. ex. ř.) — Zahájení konkursu, hrozící pro předluže-nost dlužníkovu a četnost vedených exekucí, ospravedlňuje návrh na povolení exekuce k zajištění dle § 370. ex. ř.

*) Viz znění § 1101. upravené šem 139. třetí částečné novely k o. z. o.

**) Viz však znění §§ 785., 787. a 951. upravené třetí částečnou novelou k o. z. o.

(9. června 1903 č. 192 Praes. — P. XLII 572, GUW. n. F. 2373, Now. n. F. IV 185, ZBl. XXI 342, GH. XLVII. 506, JBl. XXXII 453, Not. Z. XLV 302.)

159.*)

(§ 218., odst. 2 ex. ř.) — 1. Předpis § 218., odst. 2 ex. ř. platí vzhledem ku všeobecnosti zásady tam vyslovené nejen tehdy, když právo ustupující a předstupující jsou hypoteční pohledávky, nýbrž pro všechny druhy práv, která požívají knihovního pořadí.

2. Postoupení přednosti má účinek i tehdy, když ustupující právo, jako osobní služebnost a výměnky, převést se nedá.

3. Následují-li právo ustupující a předstupující v pořadí bezprostředně za sebou, má postoupení přednosti ten účinek, že nastane záměna míst obou položek.

4. Tytéž účinky nastávají, když knihovní věřitelé mezi nimi zapsaní propůjčili předstupujícímu oprávněnému přednost před svými právy zástavními.

5. Jsou-li mezi ustupujícím výměnkem, právem služebnosti, právem podmíněným nebo časem doloženým a mezi předstupujícím právem zapsání jiní knihovně oprávnění, kteří mu přednosti neposkytli, dojde výhodou obdařený uspokojení z nejvyššího podání jen tou měrou a tím způsobem, pokud na ustupující položku samu se dostane, a přikážou se mu zejména, není-li tu předpokladů dle č. 3 a 4, při výměnku z uhrazovacího kapitálu toliko peněžité náhrady vyšetřené za výměnkářské dávky, nikoli však uhrazovací kapitál sám.

6. Postoupení přednosti pozbude účinku, vymaže-li se ustupující pohledávka po knihovním zápisu postoupené přednosti.

(12. ledna 1904 č. 98 Praes. z r. 1902 — P. XLIII 198, GUW. n. F. 2570, Now. n. F. V 65, ZBl. XXII 235, JBl. XXXIII 200, Not. Z. XLVI 132.)

160.

(odstraněno § 61. nov. konk. ř.)

161.

(§§ 104., 120. a 124. ex. ř., § 457. o. z. o.) — 1. Při vnučené správě scizitelných nemovitostí buďtež úroky, roční splátky (annuity) a jinaké opětuující se nároky z knihovních práv, která

*) Viz však předpisy §§ 45. až 51. třetí částečné novely k o. z. o.

idou v pořadí za právem zástavním vymáhajícího věřitele, ale jeho právu k uspokojení, nabytému zavedením vnucené správy (§ 104. ex. ř.), pořadím předchází, zapraveny z výtěžků sice po jeho nárocích na úroky a roční splátky, dle svého knihovního pořadí úhrady docházejících, avšak před jeho pohledávkou kapitálovou.

2. Vnucenou správu lze i vzhledem ku právu poživacímu, které v pořadí následuje za zástavním právem vymáhajícího věřitele, ale poznámce vnucené zprávy předchází, tím způsobem provést, že zůstává obmezena na plody v době odevzdání nemovitosti vnucenému správci ještě neoddělené a na důchody ještě nevybrané a že se z výtěžků po zapravení nároků dle §§ 120. a 124. ex. ř. úhrady docházejících, tedy také úroků a ročních splátek z knihovních pohledávek předcházejících knihovním pořadím poživacímu právu, zbytek celý přikáže poživateli.

(3. května 1904 č. 86 Praes. — P. XLIII 507, GUW. n. F. 2683, Now. n. F. V 147, ZBl XXII 303, GH. XLVIII 444, JBl. XXXIII 381, Not. Z. XLVI 261.)

162.

(Dv. d. z 18. VII. 1828 sb. z. s. č. 2354 a § 290. č. 2 ex. ř.) — Předpis dvor. dekretu ze dne 18. července 1828 sb. z. s. č. 2354, dle něhož knihovní věřitelé, když se vyhořelá a proti škodě požární pojištěná budova znova nevystaví, nesmějí býti na svém právu zástavním zkrácení, a závěrek z toho dovozovaný, že knihovním věřitelům náleží právo zástavní na pojištěné sumě, ku znovuzřízení budovy neupotřebené, platí i za působnosti řádu exekučního ze dne 27. května 1896 ř. z. č. 79 tehdy, když tu není podmínek pro použití § 290., č. 2 ex. ř.

(8. června 1904 č. 1904 č. 179 Praes. — P. XLIII 546, GUW. n. F. 2717, Now. n. F. V 177, ZBl. XXII 379, GH. XLVIII 444, JBl. XXXIII 429, Not. Z. XLVI 285.)

163.

(§ 35. ex. ř.) — Žaloby dle § 35. ex. ř. budtež i tehdy podány u toho soudu, u kterého bylo první povolení exekuce navrženo, když byla později na podkladě nuceně zřízeného práva zástavního povolena nucená dražba hypotéky bezprostředně soudem exekučním (§ 138. ex. ř.).

(21. června 1904 č. 365 Praes. z r. 1903 — P. XLIII 725, GUW. n. F. 2729, Now. n. F. V 289, ZBl. XXIII 28, GH. XLIX 94, JBl. XXXIII 561, Not. Z. XLVI 382.)

164.

(odstraněno § 9. nař. min. sprav. z 3. VI. 1909 ř. z. č. 82).

165.

(§ 217. nesp. pat. a § 760. o. z. o.) — Zákonná ustanovení o zavedení řízení spadného neplatí při majetnostech uložených v hromadných pokladnách sirotčích.

(26. ledna 1904 č. 146 Praes. z r. 1903 — P. XLIV 83, GUW. n. F. 2584, Now. n. F. VI 2, ZBl. XXIII 82, GH. XLIX 244, JBl. XXXIV 93, Not. Z. XLVII 67.)

166.

(§ 1217. o. z. o.) — 1. Kupní a směnné smlouvy manželů s osobami třetími, směřující k nabytí spoluvlastnictví k věcem movitým nebo nemovitým nelze o sobě považovati za smlouvy svatební.

2. Smlouvy o koupi a odevzdání, uzavřené mezi rodiči a dětmi a osobami s nimi v manželství vcházejícími a toho druhu smlouvy snoubenců s jinými třetími osobami nelze považovati za smlouvy svatební již z té příčiny, že sňatek jest podnětem ke smlouvě nebo že platnost smlouvy podmíněna jest uzavřením manželství.

3. Kupní nebo směnné smlouvy snoubenců mezi sebou nelze považovati za smlouvy svatební již z té příčiny, že sňatek jest podnětem ke smlouvě nebo že platnost smlouvy podmíněna jest uzavřením manželství.

4. Vychází-li však, ať z jinakých ustanovení smlouvy či z jiných okolností vedlejších na jevo, že pravý úmysl smluvních stran, uzavírajících některou ze smluv svrchu pod 1. až 3. naznačených, se nesl k upravení poměrů manželského práva majetkového, dlužno právní jednání i co do náležitostí formy notářského spisu posuzovati podle pravé jeho povahy (§ 916. o. z. o.).

(10. ledna 1905 č. 398 Praes. z r. 1904 — P. XLIV 130, GUW. n. F. 2919, Now. n. F. VI 33, ZBl. XXIII 109, GH. XLIX 268, JBl. XXXIV 129, Not. Z. XLVII 78.)

167.

(§ 867. o. z. o. a min. nař. z 20. VI. 1860 ř. z. č. 162 a 13. VII. 1860 ř. z. č. 175.) — Knihovní výmaz práva zástavního vtěleného za pohledávky katolických kostelů, obročí a duchovních ú-

stavů lze povolit podle výrazných prohlášení jen tehdy, když jsou vyhotovena dle předpisů všeobecného zákona knihovního a obsahují po rozumu ministerských nařízení ze dne 20. června 1860 ř. z. č. 162 a ze dne 13. července 1860 ř. z. č. 175, nehledíc k peněžité částce, o níž jde, prohlášení zemské vlády, že bylo vyhověno zvláštním předpisům, vydaným o zcizení nebo zatížení církevního statku.

(14. března 1905 č. 144 Praes. z r. 1904 — P. XLIV 434, GUW. n. F. 2986, Now. n. F. VI 129, ZBl. XXIII 278, GH. XLIX 525, JBl. XXXIV 357, Not. Z. XLVII 256.)

168.

(§ 115. o. z. o.) — a) Pro důvod rozloučení manželství z nepřekonatelné nechuti dle § 115. o. z. o. není třeba, aby nechuf byla obapolná.

b) Pro povolení rozloučení manželství z nepřekonatelné nechuti není v § 115. o. z. o. vytčený pokus zatímného rozvodu od stolu a lože závazný.

(2. května 1905 č. 2591 — P. XLIV 508, GUW. n. F. 3039, Now. n. F. VI 145, ZBl. XXIII 280, GH. XLIX 544, JBl. XXXIV 393, Not. Z. XLVII 264.)

169.

(bezpředmětné — nov. o úl. s. čl. VI. č. 31 a VIII. č. 46).

170.

(Čl. 24., 41., 43. a 91. sm. ř.) — 1. Při nedomicilovaných, ale udáním výplatny opatřených směnkách učiněn buď protest pro nezaplacení u výplatny ve směnce udané a směřuj proti příjemci, pokud se týče proti vydateli směnky vlastní.

2. Byl-li na jmění příjemce (domiciliáta, vydatele vlastní směnky) uvalen konkurs, protestováno buď pro nezaplacení u úpadce.

(23. května 1905 č. 158 Praes. — P. XLIV 589, Now. n. F. VI 209, ZBl. XXIII 319, GH. XLIX 591, JBl. XXXIV 455, Not. Z. XLVII 287.)

171.

(bezpředmětné — § 182. o. z. o. v nové úpravě).

172.

(§ 51., č. 1 j. n.) — »Obchodním rejstříkem« v § 51., č. 1 j. n. jmenovaným dlužno rozuměti jen tuzemské a ony v cizo-

zemsku vedené obchodní rejstříky, jejichž podstatná stejnost s tuzemskými rejstříky obchodními jest autenticky zjištěna.

(31. října 1905 č. 334 Praes. — P. XLIV 834, GUW. n. F. 3198, Now. n. F. VI 305, ZBl. XXIV 73, GH. L 176, JBl. XXXIV 621, Not. Z. XLVIII 6.)

173.

(týče se mimočeských poměrů a je bezpředmětné vzhledem k zák. z 9. I. 1907 ř. z. č. 7).

174.

(bezpředmětné vzhledem k §§ 140. a násl. n o v. konk. ř.).

175.

(§§ 69. a 76. zák. o společenstvech.) — 1. Předpisy stanov neb usnesení valných hromad, podle nichž dlužno ztráty, nemající ve jmění společenstva úhrady, i když se nejedná o zákonné řízení rozvrhovací (§§ 61.—71. zákona ze dne 9. dubna 1873 ř. z. č. 70 pro společenstva s neobmezeným, § 85. téhož zákona pro společenstva s obmezeným ručením), na jednotlivé členy rozvrhnouti a jako příplatky nad podíl vymáhati, nelze s výjimkou pod 2. zmíněnou srovnati se zákonem o společenstvech.

2. Za to se srovnávají se zákonem předpisy stanov neb usnesení valných hromad, podle nichž v likvidaci jsoucí společenstvo s obmezeným ručením, i mimo případnosti § 66. konk. ř. [srovn. nyní § 73. nov. konk. ř.] ztráty, které v jmění jeho nemají úhrady, rozvrhuje mezi členy a na nich žalobou na základě jejich úhradní povinnosti (§ 76. zák. o společenstvech) zaplacení náhradních částek vymáhá.

(24. dubna 1906 č. 301 Praes. z r. 1904 — P. XLV 555, Now. n. F. VII 193, ZBl. XXIV 366, JBl. XXXV 477, Not. Z. XLVIII 356.)

176.

(bezpředmětné vzhledem k novému znění § 88., odst. 2 i. n.).

177.

(Čl. 24. obch. zák.) — Vystoupili-li z veřejné společnosti obchodní všichni společníci až na jednoho, může zbylý společník jako jediný majitel vésti dále původní firmu, i jest výslovného svolení vystupujícího společníka k dalšímu vedení firmy jen tehdy třeba, je-li jméno jeho ve firmě obsaženo.

(8. ledna 1907 č. 471 Praes. z r. 1906 — P. XLVI 128, Now. n. F. VIII 17, ZBl. XXV 104, JBl. XXXVI 129, Not. Z. IL 112.)

178.

(týče se mimočeských poměrů a stane se záhy bezpředmětným).

179.*)

(Čl. 343. a 346. obch. z. a §§ 1047. a 1425. o. z. o.) — Prodávající nemá proti kupci s přijetím prodlévajícímu práva k žalobě na přijetí koupené věci.

Prodávajícímu dána jsou k ochraně jeho smluvního zájmu při prodlení kupcově práva v čl. 343. obch. z. a v §§ 1047. a 1425. o. z. o. vyhrazená.

Ale ovšem uznati sluší právo k žalobě na odebrání koupené věci, má-li se žádaným odebráním uskutečniti jinaké právo prodávajícího (na příklad při koupi stavebnosti na sbourání a pod.).

(12. června 1907 č. 3177 a 4079 — P. XLVI 494, GUW. n. F. 3809, Now. n. F. VIII 161, ZBl. XXV 283, GH. LI 634, JBl. XXXVI 393, Not. Z. IL 273.)

180.

(§§ 116.—121. c. ř. s. a § 282. o. z. o.) — Soudním smírům, uznáním a prohlášením o vzdání se opatrovníků, zřízených dle §§ 116. až 121. c. ř. s. nepřítomným stranám procesním, je třeba soudního schválení po rozumu §§ 233. a 282. o. z. o.

(12. června 1907 č. 123 Praes. — P. XLVI 534, GUW. n. F. 3808, Now. n. F. VIII 177, ZBl. XXV 311, GH. LI 664, JBl. XXXVI 429, Not. Z. IL 299.)

181.

(§§ 331. a 332. ex. ř.) — Není přípustno, aby se exekučně zabavená koncese ku provozování živnosti hostinské nebo výčepnické nebo koncese, jež je základem zabaveného podniku hostinského nebo výčepnického, podle § 331., odst. 2 ex. ř. podpůrně (§ 332. ex. ř.) na ten způsob nuceně zpeněžila, že by se tomu, kdo by při dražbě nejvíce podal (vydražiteli), zajistilo vzdání se koncese vůči úřadu živnostenskému, podmíněné udělením kon-

*) Viz však předpisy třetí částečné novely k o. z. o., týkající se »splnění úplatných smluv« (§§ 109. a násl.), zejména též změnu § 1047. o. z. o. O platnosti nových norem srovn. § 116. cit. nov.

cese k živnosti hostinské nebo výčepnické jemu (vydražiteli), a že by se účinek přiklepu učinil závislým na tom, nastane-li podmínka ta.

(30. října 1907 č. 128 Praes. — P. XLVII 66, GUW. n. F. 3948, Now. n. F. IX 1, ZBl. XXVI 106, GH. LII 295, JBl. XXXVII 93, Not. Z. L 61.)

182.

(bezpředmětné vzhledem k nov. znění § 505. c. ř. s.).

183.

(Zák. z 21. IV. 1882 ř. z. č. 123 a § 1400. o. z. o.) — Věřitelská práva, nabytá na služebních platech někdejších zřízenců c. k. výs. severní dráhy císaře Ferdinanda dílem na podkladě soudního povolení exekuce, dílem na podkladě dobrovolné zástavy nebo postupu nebyla převzetím těchto zřízenců do služeb státních (čl. IV. zákona ze dne 31. října 1906 ř. z. č. 212 a § 12. úmluvy tímto zákonem schválené) hledíc k § 299., odst. 2, poslední věta, ex. ř. ani ve svém trvání, ani se zřením na ustanovení zákona ze dne 21. dubna 1882 ř. z. č. 123 ve svém rozsahu dotčena.

(18. března 1908 č. 2-Praes. — P. XLVII 367, Now. n. F. IX 81, ZBl. XXVI 202, GH. LII 477 a 489, JBl. XXXVII 249, Not. Z. L 189.)

184. *)

(§§ 1324. a 1328. o. z. o.) — Ženština, jež byla svedena a obtěžkala, aniž by tu byla skutková podstata přestupku dle § 506. tr. z., nemá dle § 1328. o. z. o. nároku ani na náhradu ušlého zisku, ani na odškodnění pro zmenšenou vyhlídku na sňatek.

Je-li tu však skutková podstata řečeného přestupku, dlužno soukromoprávní nárok svedené posuzovati s hlediska § 1324. o. z. o. Má proto nejen právo na náhradu škody, nýbrž i na úplné dostiučinění, zvláště na odškodnění za zmenšenou vyhlídku na sňatek, dále, když obtěžkala, nárok v § 1328. o. z. o. naznačený.

Za to nemá svedená v žádném z uvedených případů nároku pro ztrátu cti.

(1. dubna 1908 Rv I 91-8-1. — P. XLVII 404, GUW. n. F. 4185, Now. n. F. IX 113, ZBl. XXVI 198, GH. LII 537, JBl. XXXVII 309, Not. Z. L 213.)

*) Srovn. změnéné znění § 1328. o. z. o. (§ 166. třetí částečné novely k o. z. o.).

185.

(Zák. z 5. III. 1869 ř. z. č. 27 a z 12. VII. 1902 ř. z. č. 147, pak § 1304. o. z. o.) — Byla-li příhoda v provozování železnice, hnané nějakou silou živelnou, vyvolána vlastním chováním osoby nepřičetné (šílené nebo blbé, děti mladší sedmi let a pod.) a způsobeno-li tím poškození na těle neb usmrcení této osoby, nemůže se podnikatelstvo obranou »zavinění poškozeného« sprostíti závazku, zákonem o ručení ze dne 5. března 1869 ř. z. č. 27, pokud se týče zákonem ze dne 12. července 1902 ř. z. č. 147 mu uloženého.

Za to může v chování nepřičetného dle okolností toho kterého případu spočívatí neodolatelná náhoda (vyšší moc, vis major) po rozumu § 2. prv uvedeného zákona o ručení.

Dlužno-li dále dle okolností daného případu dovoditi chování nepřičetné osoby ze zaviněného opomenutí dozoru a péče, náležející osobě třetí, za jejíž vinu podnikatelstvo neručí, může také nastati omluvný důvod »neodolatelného činu osoby třetí«, v § 2. téhož zákona za přípustný prohlášený.

(8. dubna 1908 č. 4 Praes. — P. XLVII 479, GUW. n. F. 4198, Now. n. F. IX 129, ZBl. XXVI 232, GH. LII 628, JBl. XXXVII 333, Not. Z. L 227.)

186.

(§§ 431., 451. a 481. o. z. o.) — Pokud nabývací jednání nebylo zapsáno do veřejných knih (§§ 431., 451. a 481. o. z. o.), poskytuje smlouva, týkající se nabytí práva věcného pouhý titul.

Exekuce vedená proti dosavadnímu knihovnímu oprávněnému na předmět knihovní před knihovním zápisem práva smlouvou nabytého není tedy dotčena pozdějším zápisem nabyvatele do knih, i když se domohl titulu nabývacího již před zavedením exekuce.

(28. října 1908 Rv V 1545-8-1 — P. XLVII 897, GUW. n. F. 4359, Now. n. F. IX 298, ZBl. XXVII 49, JBl. XXXVIII 5, Not. Z. L 421.)

187.

(§ 371., č. 2 ex. ř.) — Podle platebních příkazů (platebních rozkazů) v § 1., č. 2 ex. ř. uvedených lze, jakmile byly žalovanému doručeny, povolit k návrhu exekuci k zajištění pouze dle § 371. ex. ř., a to teprve tehdy, když proti nim byly podány námitky.

(30. prosince 1908 R II 1014-8-1 — P. XLVIII 139, GUW. n. F. 4439, Now. n. F. X 1, ZBl. XXVII 113, GH. LIII 267, JBl. XXXVIII 105, Not. Z. LI 92.)

188.

(§ 469. o. z. o.) — Jde-li o nabytí exekučního práva zástavního k předmětu knihovnímu, nemá § 469. o. z. o. *) platnosti.

(13. ledna 1909 Rv V 2049-8-1 — P. XLVIII 223, GUW. n. F. 4499, Now. n. F. X 49, ZBl. XXVII 143, GH. LIII 391, JBl. XXXVIII 177, Not. Z. LI 117).

189.**)

(§ 1327. o. z. o.) — Nárok dle § 1327. o. z. o. přísluší kromě manželky a dětí usmrčeného všem, jimž usmrčený byl podle zákona povinen poskytovat výživu.

(10. března 1909 Rv V 2494-8-1 — P. XLVIII 384, GUW. n. F. 4551, Now. n. F. X 113, ZBl. XXVII 218, GH. LIII 461, JBl. XXXVIII 285, Not. Z. LI 190.)

190.

(§§ 453. a 514., odst. 1 c. ř. s.) — 1. V bagatelním řízení, zavedeném o žalobě, je přípustný mezitímný návrh na zjištění i tehdy, když předmět sporu, t. j. zájem na zjištění ocení se na více než 100 K.

2. Žalobcem učiněný mezitímný návrh na zjištění nebudiž, pokud jde o použití § 453. c. ř. s., na roveň stavěn změně (rozšíření) žaloby.

3. Zamítnutí takového návrhu (bod 2.) lze bráti dle § 514., odst. 1 c. ř. s. v odpor, převyšuje-li hodnota zájmu na zjištění sumu 100 K.

(1. července 1909 č. 369 Praes. z r. 1908 — P. XLVIII 710, GUW. n. F. 4668, Now. n. F. X 225, ZBl. XXVII 418, GH. LIV 72, JBl. XXXVIII 549, Not. Z. LI 365.)

191.

(§ 1. j. n. a § 190. c. ř. s.) — Disciplinární nálezy, které byly vydány proti tak zvaným smluvním úředníkům státu nebo proti

*) Týče se znění tohoto šu před doplňkem, provedeným třetí částečnou novelou.

**) Srovnej změněné znění § 1327. o. z. o. (§ 165. třetí částečné novely k o. z. o.).

jiným zřízencům ve službách veřejných na podkladě smluvního podrobení služební moci zaměstnavatelově, nelze v pořadu práva materiálně přezkoumávati a to ani řešením otázky předchozí; ovšem však mohou nálezy takovéto soudcem býti přezkoušeny po té stránce, došlo-li k nim podle rozhodujících ustanovení formálně správně.

(22. listopadu 1910 č. 231 Praes. z r. 1908 — P. L 110, GUW. n. F. 5239, Now. n. F. XII 1, ZBl. XXIX 91, JBl. XL 105.)

192. *)

(§§ 138., 158. a 159. o. z. o.) — V zákonné době § 138. o. z. o. zrozené dítě nemá práva, odporovati svému manželskému zplazení.

(31. ledna 1911 Rv V 1290-10-1 — P. L 271, GUW. n. F. 5342, Now. n. F. XII 65, ZBl. XXIX 221, JBl. XL 237, Not. Z. LIII 156.)

193.

(§ 867. o. z. o., min. nař. z 20. VI. 1860 ř. z. č. 162 a z 13. VII. 1860 ř. z. č. 175.) — Knihovní převod vlastnictví a zatížení nemovitého jmění patřícího kongregaci Milosrdných sester svatého Karla Boromejského lze na podkladě právních jednání povolit jen tehdy, když kromě zachování ostatních zákonných náležitostí předloží se po rozumu ministerských nařízení ze dne 20. června 1860 ř. z. č. 162 a ze dne 13. července 1860 ř. z. č. 175 nehledíc k peněžité sumě, o kterou jde, výslovné prohlášení politické vlády zemské, že bylo vyhověno zvláštním předpisům, daným ve příčině zcizení nebo zatížení církevního statku.

(25. dubna 1911 R 258-11-1 — P. L 433, GUW. n. F. 5454, Now. n. F. XII 129, ZBl. XXIX 283, JBl. XL 321.)

194.

(§§ 6., 7. a 30. adv. ř.). — 1. Výboru advokátní komory, pokud se týče advokátní komoře samé nepřísluší všeobecné a neobmezené právo zkoumati důvěryhodnost takových osob soudcovských, které se domáhají podle § 6. adv. ř. zápisu do listiny advokátů nebo podle § 30. adv. ř. zápisu do listiny advokátních kandidátů; toto právo zkoumání dlužno spíše vykonávati jen v mezích odstavcem 2. § 6. a odstavci 2. a 3. § 7. adv. ř. vytčených.

*) Judikát tento novou úpravou §u 159. o. z. o., provedenou třetí částečnou novelou (§ 7.) pozbývá platnosti s výhradou případů v § 9. novely té zmíněných.

Nemá tudíž místa samostatné posuzování porušení povinností, jichž se takoví uchazeči dopustili ve své aktivní službě a jež byly předmětem řízení disciplinárního.

Nebyla-li takováto porušení povinnosti dosud předmětem disciplinárního řízení, mohou dáti podnět k návrhu na dodatečné zavedení řízení disciplinárního u příslušného soudu disciplinárního.

Poklesky takovýchto uchazečů spáchané po té, když byli dáni na odpočinek, které, kdyby se jich byl dopustil advokát neb advokátní kandidát, by byly měly za následek jeho škrtnutí z listiny, mohou býti překážkou žádaného zápisu.

2. Právo zkoumati tělesnou způsobilost uchazečů o zápis ze stavu soudcovského, výboru advokátní komory, pokud se týče advokátní komoře samé nepřísluší.

(25. dubna 1911 č. 565 Praes. — P. L 901, Now. n. F. XII 273, ZBl. XXX 23, GH. LVI 146, JBl. XL 609.)

195.*)

(§§ 7., 936. a 1052. o. z. o.) — Kdo jest ze smlouvy úplatně povinen, aby předem plnil, může plnění odepřít, dokud plnění vzájemně se nestalo nebo nebylo zajištěno, je-li nárok na ně ohrožen špatnými poměry majetkovými druhé strany a tomu, kdo ku dřívějšímu plnění jest povinen, toto ohrožení v době uzavření smlouvy ani známo nebylo, ani by nebylo musilo známo býti, kdyby byl náležitě opatrným býval, a z okolností uzavření smlouvy provázejících nevysvitá, že byla povinnost ku dřívějšímu plnění převzata nezávisle na majetkovém stavu druhé strany.

(14. listopadu 1911 č. 560 Praes. z r. 1910 — P LI 110, GUW. n. F. 5637, Now. n. F. XIII 1, ZBl. XXX 143, GH. LVI 349, JBl. XLI 117.)

196.

(bezpředmětné vzhledem k cis. nař. ze 7. IV. 1914 ř. z. č. 80).

197.

(Čl. III. u. z. k ex. ř. a § 1., č. 13 ex. ř.) — Podle výkazů všeobecných veřejných nemocnic o zadrželých nákladech oše-

*) Viz nyní doplněný § 1052. o. z. o. (§ 115. třetí částečné nov. k o. z. o.).

třovacích, jichž vykonatelnost a pravomoc jest potvrzena politickým úřadem k tomu příslušným, lze povolití soudní exekuci proti ošetřovanci.

(5. března 1912 č. 577 Praes. z r. 1911 — P. LI 420, GUW. n. F. 5811, Now. n. F. XIII 81, ZBl. XXX 263, GH. LVII 41, JBl. XLI 249.)

198.

(§§ 331. a 341. ex. ř.) — Exekuci na živnostenské podniky, tovární závody, provozování obchodů a podobné podniky hospodářské (§ 341. ex. ř.) dlužno zavéstí příkazem v § 331. ex. ř. zmíněným (zabavením). K vydání příkazu příslušným jest soud exekuci povolující, k povolení vnucené správy nebo propachtování soud exekuční.

(25. června 1912 č. 432 Praes. z r. 1911 — P. LI 705, GUW. n. F. 5982, Now. n. F. XIII 193, ZBl. XXX 497, GH. LVII 35, JBl. XLI 489.)

199.

(bezpředmětné vzhledem k § 46., č. 1 nov. konk. ř.).

200.

(bezpředmětné vzhledem k tomu, že § 592. o. z. o. byl novelou z r. 1914 zrušen).

201.

(§§ 209.—236. a 286. ex. ř.) — Náklady spojené se zakročením v řízení rozvrhovém (§§ 209. až 236. a 286. ex. ř.), jako na příklad: náklady na přihlášku pohledávek, na účast v jednání a ve vydání přikázaných částek, jakož i náklady na prostředky opravné se v tomto řízení nepřisuzují.

Je-li však v knize pozemkové zapsán nejvyšší obnos pro takovéto vedlejší povinnosti (§ 14. knih. z.), rozhodným jest toto ustanovení smlouvy.

(4. února 1913 k R II 300-12-1 — P. LII 277, GUW. n. F. 6281, Now. n. F. XIV 65, ZBl. XXXI 216, GH. LVII 614, JBl. XLII 225.)

202.

(bezpředmětné vzhledem k § 453., odst. 2 c. ř. s. [nov.]).

203.

(§§ 14. a 16. nesp. pat.) — V řízení dle císařského patentu ze dne 9. srpna 1854 ř. z. č. 208 jest dovolací rekurs proti zrušujícímu usnesení soudu rekursního přípustěn.

(17. června 1913 č. 366 Praes. — P. LII 527, GUW. n. F. 6486, Now. n. F. XIV 225, ZBl. XXXI 419, GH. LVIII 11, JBl. XLII 501.)

204.

(§§ 531. a 1325. o. z. o.) — Bolestné jest děditelné a převoditelné, jakmile ještě za živobytí poškozeného bylo smlouvou (narovnáním) uznáno nebo soudně uplatňováno.

(17. června 1913 č. 169 Praes. — P. LII 566, GUW. n. F. 6485, Now. n. F. XIV 227, ZBl. XXXI 406, GH. LVIII 26, JBl. XLII 501.)

205.

(§§ 78., posl. odst. a 468. c. ř. s.) — Odpůrci odvolatelovu nebudtež, zvítězí-li, přisouzeny náklady na podání, kteréž učinil, aniž by tu byly náležitosti 2. odstavce § 468. c. ř. s. a kteréž proti předpisu § 78., konečný odstavec, obsahuje právní vývody a výklady o pravděpodobnosti nebo věrohodnosti jednotlivých skutkových tvrzení neb o průvodní moci nabídnutých, pokud se týče provedených důkazů, ani tenkrát, když se jedn o s t r a n n ě vzdal toho, aby položen byl rok k ústnímu jednání o odvolání a k odvolacímu líčení se nedostavil.

(24. června 1913 č. 392 Praes. — P. LII 595, GUW. n. F. 6495, Now. n. F. XIV ZBl. XXXI 472, GH. LVII 855, JBl. XLII 525, Not. Z. LVII 409.)

206.

(Čl. 4., 7. a 82. směn. ř.) — Kdo odevzdá jinému směnku opatřenou svým akceptem, ale podpisem vydatelovým ještě nevyplněnou, nemůže bezelstnému třetímu, který nevyplněnou listinu od nabyvatele získal a dodatečně jako vydatel podepsal, činiti námitky z osoby prvního nabyvatele.

(24. června 1913 č. 61 Praes. — P. LII 634, GUW. n. F. 6494, Now. n. F. XIV 250, ZBl. XXXI 461, GH. LVII 868, JBl. XLII 527, Not. Z. LVII 409.)

207.

(§ 524., odst. 1 c. ř. s.) — Předpis § 524., odst. 1 c. ř. s. platí také pro rekursy, které se podávají podle § 55. c. ř. s. proti rozhodnutí o nákladech, obsaženému v rozsudku.

(24. února 1914 č. 47 Praes. — P. LIII 185, Now. n. F. XV 49, ZBl. XXXII 305, GH. LVIII 330, JBl. XLIII 173, Not. Z. LVI 141.)

208.

(§ 1358. o. z. o.) — § 1358. o. z. o. nelze užítí o každém dobrovolném plátcí dluhu, který ani materiálně, ani formálně není jeho vlastním.*)

(24. března 1914 ku Rv VI 39-14-1 — P. LIII 419, Now. n. F. XV. 97, ZBl. XXXII 322, GH. LVIII 424, JBl. XLIII 265, Not. Z. LVI 195.)

209. (viz též jud. č. **214.**)

(§ 613. o. z. o.) — Před odevzdáním může přední dědic za souhlasu všech poddědiců a soudu pozůstalostního statek jemu s obmezením fideikomisární substituce zanechaný tím způsobem dáti v zástavu, že může býti právo zástavní uplatňováno nejen na užitky, nýbrž i na podstatu statku.

(24. března 1914 č. 63 Praes. — P. LIII 423, Now. n. F. XV 102, ZBl. XXXII 317, GH. LVIII 440, JBl. XLIII 266, Not. Z. LVI 195.)

210.

(§ 51., č. 1 j. n., § 64. konk. ř.) — Společníka protokolované veřejné společnosti obchodní (čl. 85. obch. zák.), jakož i osobně ručícího společníka protokolované společnosti komanditní (čl. 150. obch. zák.) sluší považovati za kupce (úpadce), jehož firma jest zapsána v rejstříku obchodním (§ 51., č. 1 jur. n., §§ 191. a násl. konk. ř. [nyní § 64. nového konk. ř.], §§ 5., 6., 9. odp. zák.)**)

(5. května 1914 č. 203 Praes. — P. LIII 500, Now. n. F. XV 129, ZBl. XXXII 453, GH. LVIII 540, JBl. XLIII 313.)

211.

(§ 1. j. n. a zák. z 28. IX. 1910 z. z. pro Halíč č. 208.) — Žaloby o vrácení zaplacených podle zákona ze dne 28. září 1910

*) Viz nové znění § 1358. o. z. o., zavedené šem 171. třetí částecné novely.

**) Citace odp. zák. je dnes již bezpředmětná, hledíc ku znění §§ 28. a násl. nového konk. ř. a §§ 2. a násl. odp. ř.

z. z. pro Halič č. 208 dávek z nápojů, které podle tohoto zákona dávce jsou podrobeny, ale z obvodu obce za obchodem byly vyvezeny, nepatří na pořad práva.

(5. května 1914 č. 81 Praes. — P. LIII 505, Now. n. F. XV 136, ZBl. XXXII 449, JBl. XLIII 314.)

212.

(§ 1005., 2. věta o. z. o. a §§ 30. a 31. c. ř. s.) — 1. Listina o zmocnění (§ 1005., 2. věta o. z. o., § 30. c. ř. s.) nepotřebuje ku právní účinnosti písemného prohlášení o přijetí.

2. Advokátní kandidát jednající před soudem v zastoupení svého chefa nepotřebuje substituční plné moci a jest jeho právo zastupovací dostatečně prokázáno plnou mocí svědčící advokátovi a jeho legitimační listinou (§ 15. adv. ř.).

(9. června 1914 č. 159 Praes. — P. LIII 573, Now. n. F. XV 161, ZBl. XXXII 458, GH. LVIII 558, JBl. XLIII 373, Not. Z. LVII 136.)

213.

(Zák. z 21. dubna 1882 ř. z. č. 123 a čl. IX., č. 8 u. z. k ex. ř.) — Děle sloužícím poddůstojníkům podle oběžného nařízení ze dne 2. dubna 1908 Praes. 2394 a ze dne 29. května 1911 č. 1738 (služební kniha B-14), normálního věstníku pro c. a k. vojsko č. 50-1908 a č. 105-1911, náležející odbytné z vyplácené služební premie vyňato jest z exekuce zcela, i pro pohledávky výživného.

(17. listopadu 1914 č. 590 Praes. — P. LIV 100, Now. n. F. XVI 1, ZBl. XXXIII 143, GH. LIX 121, JBl. XLIV 83, Not. Z. LVII 152.)

214. (viz též judikát č. 209.)

(§ 613. o. z. o., §§ 8., 9. a 20. knih. z., pak §§ 158. a 174. nesp. pat.) — Poddědic nemůže, dokud nenastal případ substituce, své právo na statek s obmezením fideikomisární substituce zůstavěný v zástavu dáti, leda by bylo právo poddědicovo podle vůle zůstavitelovy v posledním pořízení výslovně projevené nebo výkladem soudcovským zjištěné pouze na čas odloženo.

V tomto případě budiž fideikomisární substituce při zápisu práva předního dědice poznamenána, zároveň však také právo poddědicovo lhůtou vázané v knize pozemkové vtěleno (zaznamenáno) i mohou na toto právo v knize pozemkové býti vložena (zaznamenána) práva zástavní.

Jinak budtež fideikomisární substituce v pozemkové knize, a sice, jde-li o nemovitosti nebo části jich, na listu vlastnictví při právu předního dědice poznamenány. Na substituční práva pouze poznamenaná nemohou práva zástavní v knize pozemkové býti vtělena (zaznamenána).

(16. března 1915 č. 183 Praes. z r. 1914 — P. LIV 342, Now. n. F. XVI 113, ZBl. XXXIII 313, GH. LIX 443 a 456, JBl. XLIV 311.)

215.

(§ 74. ex. ř.) — Vymáhajícímu věřiteli, který navrhuje zrušení exekuce proto, že třetí stranou tvrzeno bylo právo, jež by nedopouštělo výkonu exekuce, nepřísluší proti dlužníku nárok na náhradu nákladů na zrušovací návrh.

(23. března 1915 č. 100 Praes. — P. LIV 382, Now. n. F. XVI 125, ZBl. XXXIII 349, GH. LIX 476, JBl. XLIV 314.)

216.

(§ 74. ex. ř.) — Zapravil-li dlužník pohledávku vymáhajícího věřitele po zavedení exekuce, je také povinen nahraditi mu vzešlé náklady na zrušovací návrh.

(23. března 1915 č. 101 Praes. — P. LIV 384, Now. n. F. XVI 129, ZBl. XXXIII 403, GH. LIX 476, JBl. XLIV 335.)

217.

(§§ 84. a 85. c. ř. s.) — Lhůtou vázané podání, které pro chybějící podpis advokátův podle §§ 84. a 85. c. ř. s. bylo vráceno a jehož věcný obsah dle zákona přednesen býti má v určené lhůtě, může býti ve lhůtě k opětnému předložení dané opět předloženo po odstranění vytýkané vady formální také s obsahovými změnami anebo nahrazeno novým, obsahově odchylným podáním, k němuž však přiložiti jest podání vrácené, pokud provedené změny neb odchylky nového podání týkají se jen dle zákona jinak přípustného odstranění dalších formálních vad původního podání nebo přednesení lhůtou nevázaného.

(23. března 1915 č. 95 Praes. — P. LIV 419, Now. n. F. XVI 145, ZBl. XXXIII 395, GH. LIX 493, JBl. XLIV 359.)

218. (doplňk k nálezu č. 48.)

(§ 908. o. z. o., čl. 285., 354. a 355. obch. z.) — Článkem 285. obch. z. nebyl zrušen § 908. o. z. o., pokud přiznává nevinné

straně právo, podržeti to, co dostala závdavkem, anebo žádati za vrácení dvojnásobně sumy toho, co sama dala závdavkem. Také čl. 354. a 355. obch. z. nestojí tomu v cestě, aby právo to při obchodní koupi bylo uplatňováno. Tohoto práva lze však užiti pouze místo práva na splnění nebo na náhradu škody, v čl. 354. a 355. obch. zák. nevinné straně propůjčeného, nikoli však společně s jedním z nich.

(13. dubna 1915 č. 97 Praes. — P. LIV 423, Now. n. F. XVI 151, ZBl. XXXIII 373, GH. LIX 509, JBl. XLIV 360.)

219.

(Čl. 7. a 82. směn. ř. a min. nař. z 6. X. 1853 ř. z. č. 200.) — Proti směnečnému dlužníkovi, po jehož podpisu na vyplněné směnce a bez jehož svolení směnka dostala doložku domicilu, nemůže ani bezelstný nabyvatel směnky činiti nároků, jež se opírají o domicilování.

(13. dubna 1915 č. 119 Praes. — P. LIV 427, Now. n. F. XVI 156, ZBl. XXXIII 383, GH. LIX 510, JBl. XLIV 371.)

220.

(§ 231. ex. ř.) — Věřitel, který v řízení rozvrhovém nevznese odporu, může proti pravoplatnému usnesení rozvrhovému potud své lepší právo sporem uplatňovati, pokud se právo to zakládá*) na skutkové podstatě, o níž nebylo v usnesení rozvrhovém rozhodnuto.

(20. dubna 1915 č. 128 Praes. — P. LIV 483, Now. n. F. XVI 163, ZBl. XXXIII 406, GH. LIX 526, JBl. XLIV 372.)

221.

(§ 138. o. z. o.) — Na uznání nemanželského otcovství k dítěti, jež porodila manželka od stolu a lože rozvedená později nežli deset měsíců**) po soudním rozvodu, lze žalovati, aniž by předcházel spor o manželský původ dítěte.

(20. dubna 1915 č. 132 Praes. — P. LIV 521, Now. n. F. XVI 177, ZBl. XXXIII 434, GH. LIX 541 a 558, JBl. XLIV 395.)

222.

(§ 1359. o. z. o.) — Postíhové právo spolurukojmí mezi sebou nepředpokládá, že bylo rukojemství převzato společně.

*) V P. LIV str. 483 chybou tiskovou uvedeno: nezakládá.

**) Srovn. nové znění § 138. o. z. o., jak bylo upraveno třetí částečnou novelou (§ 202.).

(27. dubna 1915 č. 133 Praes. — P. LIV 566, Now. n. F. XVI 190, ZBl. XXXIII 423, GH. LIX 572, JBl. XLIV 419.)

223.

(Čl. 271. a 272. obch. z.) — 1. Nákupy podnikatelů staveb, kteří si opatřují movité věci, aby stavby z nich pořízené zcizili, jsou obchody (Čl. 271, č. 1. obch. z.). Stavební podnikatelé tací jsou kupci.

2. Právní jednání podnikatelů staveb, kteří budují stavby ze hmot dodaných stavebníkem, jsou obchody podle čl. 272, č. 1 obch. z. Stavební podnikatelé tací jsou kupci, přesahuje-li provozování jejich živnosti rozsah řemesla.

(27. dubna 1915 č. 151 Praes. — P. LIV 603, Now. n. F. XVI 199, ZBl. XXXIII 439, GH. LIX 587, JBl. XLIV 431.)

224.

(§§ 109. a 115. o. z. o.) — Uplatňování cizoložství jako důvodu pro rozvod nebo rozloučení manželství (§§ 109. a 115. o. z. o.) nezávisí na předchozím jeho zjištění rozsudkem trestního soudu.

(4. května 1915 č. 188 Praes. — P. LIV 644, Now. n. F. XVI 209, ZBl. XXXIII 432, JBl. XLIV 479.)

225.

(§ 533. c. ř. s.) — V řízení o žalobě pro zmatečnost aneb o obnovu činí lhůta k podání návrhu na navrácení v předešlý stav, ku vznesení odvolání nebo revise, jakož i k podání rekursu i tehdy čtrnácte dnů, když se hlavní spor týkal rozepře směnečné nebo rozepře ze smlouvy nájemní (pachtovní) [§§ 533., 148., odst. 2, 464, odst. 1, 505, odst. 2, 521, odst. 1 c. ř. s.].

Bylo-li však podle § 540. c. ř. s. jednání o důvodu a přípustnosti obnovy spojeno s jednáním ve věci hlavní a současně rozhodnuto nebo bylo-li podle § 542. c. ř. s. rozhodnutí o přípustnosti obnovy pojato do rozhodnutí o věci hlavní, jest užití § 555., č. 2, pokud se týče § 575., odst. 1 c. ř. s., když se hlavní spor týče rozepře směnečné nebo rozepře ze smlouvy nájemní (pachtovní).

(4. května 1915 č. 191 Praes. — P. LIV 675, Now. n. F. XVI 215, ZBl. XXXIII 452, JBl. XLIV 491.)

226.

(§§ 774. a 808. o. z. o.) — Poslední vůlí dědicem ustanovený dědic nepominutelný může nastoupiti dědictví s výhradou nároku na doplnění povinného dílu (§§ 774. a 808. o. z. o.).

(11. května 1915 č. 209 Praes. — P. LIV 713, Now. n. F. XVI 225, ZBl. XXXIII 466, GH. LIX 669, JBl. XLIV 503, Not. Z. LVII 409.)

227.

(§ 47., odst. 2 ex. ř.) — Dlužník může býti přidržen ku přiseznému udání jmění dle § 47., odst. 2 ex. ř. již tehdy, když zůstal bez výsledku výkonu exekuce na hmotné jmění movité, počítajíc v to i papíry majiteli svědčící v § 296. ex. ř. uvedené.

(18. května 1915 č. 159 Praes. — P. LIV 760, Now. n. F. XVI 239, ZBl. XXXIII 484, GH. LIX 687, JBl. XLIV 515, Not. Z. LVII 409.)

228.*)

(§ 933. o. z. o.) — 1. Lhůty stanovené v § 933. o. z. o. pro žaloby ze správy nejsou lhůty promlčecí, nýbrž lhůty propadné.

2. Lhůty ty se počínají: a) při žalobách ze správy pro vady věcné dnem fyzického odevzdání; b) při žalobách pro právní vady věci dnem, ve který byl nárok evikční soudně nebo mimo-soudně uplatněn.

(26. května 1915 č. 223 Praes. — P. LIV 800, Now. n. F. XVI 247, ZBl. XXXIII 460, GH. LIX 700 a 718, JBl. XLIV 527, Not. Z. LVII 409.)

229.)**

(§ 1. i. n. a § 1295. o. z. o. [§§ 36. a 37. čes. obec. zříz.]) — Nároky na náhradu škody proti místní obci v Čechách, Haliči a Vorarlberku — vyjma města Prahu, Liberec, Lvov a Krakov — jakož i proti samostatným územím statkovým v Haliči pro zanedbání povinností, jim ve příčině místní policie uložených, ať zanedbání to záleží v čemkoli, nemohou potud býti uplatňovány pořadem práva, pokud neuznal příslušný úřad politický o důvodu ručební povinnosti.

*) Viz však nové znění § 933. o. z. o. v úpravě, zavedené třetí částečnou novelou s platností od 1. ledna 1917 i pro smlouvy, uzavřené před tímto dnem.

**) Srovn. však též rozh. v P. LIV 973.

(1. června 1915 č. 229 Praes. — P. LIV 838, Now. n. F. XVI 258, ZBl. XXXIII 462, GH. LIX 732, JBl. XLIV 539, Not. Z. LVII 418.)

230.

(§§ 503., 504., 506. a 510. c. ř. s.) — Dovolací soud rozhodl o učiněných návrzích dovolacích a, nehledíc ku případům zmatečnosti, na podkladě dovolacích důvodů dovolatelem přednesených (§§ 504. a 506. c. ř. s.).

Ukáže-li se však uplatňovaný důvod dovolací č. 4 § 503. c. ř. s. oprávněným, ale návrhu podanému na změnu rozsudku odvolacího nelze vyhověti, protože skutkový děj při správném posouzení věci po stránce právní podle obsahu sporných spisů rozhodný co do přednesení odpůrce dovolatelova a bez jeho procesního zavinění v odvolacím rozsudku není zjištěn (č. 2 § 503. c. ř. s.), má nejvyšší dvůr soudní dovolání vyhověti, rozsudek soudu odvolacího a, třeba-li, i rozsudek procesního soudu zrušiti a věc odkázati nižší stoličce, aby nedostatek odstranila (§ 510. c. ř. s.).

(8. června 1915 č. 247 Praes. — P. LIV 883, Now. n. F. XVI 273, ZBl. XXXIII 482, GH. LIX 750 a 783, JBl. XLIV 551, Not. Z. LVII 418.)

231.

(Čl. 22. obch. z.) — Bylo-li obchodního závodu kupce plného práva nabyto smlouvou neb dědictvím, jest další vedení firmy dle čl. 22. obch. z. přípustné, byť i firma proti předpisu čl. 19. obch. z. nebyla do obchodního rejstříku zapsána nebo přes další trvání závodu byla vymazána.

(15. června 1915 č. 261 Praes. — P. LIV 915, Now. n. F. XVI 286, ZBl. XXXIII 467, GH. LIX 814, JBl. XLIV 563, Not. Z. LVII 418.)

232.

(§§ 367. a 466. o. z. o.) — Proti bezelstnému (§ 367. o. z. o.) nabyvateli zastavené věci nemá žaloba z práva zástavního (§ 466. o. z. o.) místa.

(15. června 1915 č. 267 Praes. — P. LIV 917, Now. n. F. 289, ZBl. XXXIII 458, GH. LX 26, JBl. XLIV 563, Not. Z. LVII 418.)

233.

(§§ 5. a 396. c. ř. s.) — I proti chráněnci, jehož zákonný zástupce se k jednání nedostavil, je vydání rozsudku pro zmeškání přípustné.

(22. června 1915 č. 279 Praes. — P. LIV 966, Now. n. F. XVI 299, ZBl. XXXIII 478, GH. LX 41, JBl. XLIV 575, Not. Z. LVII 418.)

234.

(§§ 454. o. z. o. a § 14. knih. z.) — Převod kaučních hypoték jako kaučních hypoték je potud přípustný, pokud lze převést základní poměr, za nějž ručí, a pokud tento základní poměr dle toho byl převeden.

Na kauční hypotéku lze vtělití právo nadzástavní.

(22. června 1915 č. 276 Praes. — P. LV 19, Now. n. F. XVI 306, ZBl. XXXIII 457, GH. LX 105, JBl. XLIV 587, Not. Z. LVII 418.)

235.

(§§ 1104., 1105. a 1107. o. z. o.)* — Musil-li nájemce opustiti místnosti najaté pro ohrožení nepřátelským vpádem nebo z úředního příkazu při přiblížování nepřítele, není zásadně povinen, aby platil nájemné za dobu do skutečného nebo přece umožněného návratu (§ 1104. o. z. o.).

Zanechal-li tam nájemce v takových případech z donucení zařízení svého bytu neb obchodu, má mu býti vzhledem ke všem okolnostem určitého případu slevena poměrná část nájemného (§ 1105. o. z. o.).

(24. srpna 1915 č. 453 Praes. — P. LV 59, Now. n. F. XVI 315, ZBl. XXXIII 446,**) GH. LIX 557, JBl. XLIV 443, Not. Z. LVIII 10.).

236.

(§ 154. o. z. o.) — Několik dětí není povinno vyživovati nuzné rodiče rukou společnou a nerozdílnou. Několik dětí má nuzné rodiče společně slušně vyživovati a má k tomu každé dítě přispěti dle poměru svého jmění.

(19. října 1915 č. 290 Praes. — P. LV 99, Now. n. F. XVII 1, ZBl. XXXIV 95, GH. LX 199, JBl. XLV 117.)

*) Nyní v novém znění dle §§ 141.—143. třetí částečné novely.

**) Citováno chybně jako jud. č. 226.

237.

(§§ 141. a 143. o. z. o.) — O nárocích nesvéprávných dětí proti jejich manželským rodičům i dědům a bábám budiž jednáno v řízení oficiosním, o takovýchto nárocích dětí svéprávných však pořadem práva.

(19. října 1915 č. 365 Praes. — P. LV 102, Now. n. F. XVII 5, ZBl. XXXIV 99, JBl. XLV 129.)

238.

(§ 584., odst. 2 c. ř. s.) — Rozhodce, který zcela nebo včasně nesplní závazku, převzatého přijetím svého jmenování, nemůže býti přinucen žalobou ku splnění smlouvy s ním učiněné na vynesení rozsudku; proti obmeškalému rozhodci mají strany pouze právo, s výhradou práva žádati za prohlášení smlouvy o rozsudím za bezúčinnou, aby rozhodce činily odpovědným za všechnu škodu způsobenou zaviněným odpíráním nebo protahováním (§ 584., odst. 2 c. ř. s.).

(26. října 1915 č. 314 Praes. — P. LV 134, Now. n. F. XVII 8, ZBl. XXXIV. 113, GH. LX 234 a 250, JBl. XLV 129.)

239.

(§§ 943. a 1218. o. z. o., pak § 1, lit. d) zák. z 25. VII. 1871 ř. z. č. 76.) — Slib rodičů nebo děda a báby, daný dceři nebo vnučce a jí přijatý, že jí ku zřízení věna poskytnou určité jmění, není smlouva svatební. Jest však ku platnosti třeba sepsání v podobě notářského spisu dle § 1, lit. d) zákona ze dne 25. července 1871 ř. z. č. 76, je-li a pokud jest poskytnutí to považovati za darování osobě obdařené.

(9. listopadu 1915 č. 330 Praes. — P. LV 177, Now. n. F. XVII 33, ZBl. XXXIV 170, GH. LX 281, Not. Z. LVIII 123, JBl. XLV 189.)

240.

(§§ 943. a 1231. o. z. o., pak § 1, lit. d) zák. z 25. VII. 1871 ř. z. č. 76.) — Slib výpravy v určité výši, daný rodiči nebo dědem a bábou synovi nebo vnukovi hledíc k jeho manželskému spojení a jím přijatý není smlouva svatební. Může však býti podle § 1, lit. d) zákona ze dne 25. července 1871 ř. z. č. 76 ku platnosti jeho třeba sepsání v podobě notářského spisu, je-li a pokud jest poskytnutí to považovati za darování.

(9. listopadu 1915 č. 331 Praes. — P. LV 219, Now. n. F. XVII 42, ZBl. XXXIV 171, GH. LX 297, JBl. XLV 201, Not. Z. LVIII 123.)

241.

(§ 115. o. z. o.). — V řízení o rozloučení manželství dle § 115. o. z. o. není třeba pokusů smířovacích, předepsaných v §§ 104., 107. a 132. o. z. o., pak v § 2. zákona ze dne 31. prosince 1868 ř. z. č. 3 z r. 1869.

(17. listopadu 1915 č. 359 Praes. — P. LV 223, Now. n. F. XVII 47, ZBl. XXXIV 166, GH. LX 313, Not. Z. LVIII 123.)

242.

(§§ 35. a 37. ex. ř., § 54., odst. 2 j. n. a § 448. c. ř. s.) —
1. Ve sporech dle §§ 35. a 37. ex. ř., jež zahájeny byly za příčinou vymáhání pohledávky peněžité, jest vyměřiti hodnotu sporného předmětu dle § 57. i. n. Výše vymáhané pohledávky, kterou se zřením ku předpisu § 54., odst. 2 j. n. vypočítati sluší, jest dle toho rozhodnou pro ocenění sporného předmětu, nedbajíc případného odchýlného údaje žalobcova v žalobě.

2. Nepřevyšuje-li hodnota sporného předmětu takto vyměřená částku 100 K, použití jest dle § 448. c. ř. s. a pokud to připouštějí ostatní ustanovení zákonná předpisů platných pro řízení ve věcech nepatrných. Okolnosti této jest dbáti v řízení oprávněném, zkoumá-li se přípustnost opravných prostředků.

(17. listopadu 1915 č. 386 Praes. — P. LV 259, Now. n. F. XVII 54, ZBl. XXXIV 181, JBl. XLV 213, GH. LX 329, Not. Z. LVIII 123.)

243.

(Čl. XLII uv. z. k ex. ř.) — Vzpírající se straně lze uložití výkon přísahy vyjevovací podle čl. XLII. uv. z. k ex. ř. pouze k žalobě rozsudkem.

Smíry o výkonu této vyjevovací přísahy a pak výkon přísahy, o níž se bylo dohodnuto, jsou však přípustny i k návrhu dle § 433. c. ř. s. jakož i v řízení nesporném.

(14. prosince 1915 č. 299 Praes. — P. LV 262, Now. n. F. XVII 65, ZBl. XXXIV 214, JBl. XLV 249, Not. Z. LVIII 160, GH. LX 409.)

244.

(§§ 91., 105. a 1481. o. z. o.) — 1. Při dobrovolném rozvodu učiněným dohodnutím nebo manželčím zřeknutím se výživy zaniká zákonná povinnost mužova k poskytování výživy dle § 91. o. z. o.

2. Je věcí výkladu úmluvy, která při dobrovolném rozvodu byla učiněna mezi manželi o výši výživného manželčina, může-li při změněných majetkových poměrech jednoho z manželů požadována býti změna ve výši výživného.

(18. ledna 1916 č. 375 Praes. z r. 1915 — P. LV 296, Now. n. F. XVII 68, ZBl. XXXIV 207, GH. LX 428, JBl. XLV 261, Not. Z. LVIII 160.)

245.

(§ 170. o. z. o.) — Bylo-li o výživě nemanželského dítěte učiněno mezi jeho poručenstvem a nemanželským otcem dítěte narovnání soudně schválené, rozhoduje o objemu, míře a trvání plnění otce dítěte především vůle smlouvajících stran, v narovnání vyslovená nebo z okolností poznatelná.

Nikterak nemůže však takovým narovnáním zkrácen býti nárok nemanželského dítěte na nutnou výživu.

(18. ledna 1916 č. 376 Praes. z r. 1915 — P. LV 337, Now. n. F. XVII 83, ZBl. XXXIV 209, JBl. XLV 273, GH. LX 450, Not. Z. LVIII 160.)

246.

(§§ 426., 1047., 1053., 1061. až 1063., pak 863. o. z. o.) — 1. Výhrada vlastnictví vymíněná až do zaplacení ceny ve přičině prodané a odevzdané věci movité opravňuje prodávajícího, aby od smlouvy ustoupil, bylo-li se obměškáno s placením, pokud není patrna jiná vůle stran. 2. Tato výhrada vlastnictví zaniká, vede-li prodatel na předmět koupě sám exekuci (§ 863. o. z. o.)

(23. května 1916 č. 176—16 Praes. — P LV 582.)

REPERTORIUM NÁLEZŮ.

1.

(Čl. 4., 7. a 82. směn. ř.) — Námitka příjemcova, že jeho akcept nemá moci směnečné, protože ve směnce není udáno jméno směnečnickovo (čl. 4. č. 7. a čl. 7. směn. ř.), je přípustna i proti indosatári přijaté směnky.

(11. července 1872 č. 6397, III. senát — P. XII 428, GZ. XXIII 354, Now. I 153, GH. XVI 472, JBl. II 9.)

2.

(viz též č. 21).

(Zák. z 18. IV. 1869 ř. z. č. 44.) — Vzhledem k zákonu ze dne 18. dubna 1869 ř. z. č. 44 o zřízení a organisaci soudu říšského není již nejvyššímu dvoru soudnímu potřebí, aby sobě vyžádal dle dvor. dekr. ze dne 23. června 1820 sb. z. s. č. 166 dobrozdání ústředního úřadu správního o tom, zda předmět sporu hodí se k řízení a rozhodnutí soudnímu či správnímu (administrativnímu).

(11. července 1872 č. 6948, II. senát — P. XII 428, GZ. XXIII 354, GUW. 4656, Now. I 154, GH. XVI 472, JBl. II 9.)

3.

(Čl. 37. obch. z., čl. VII., č. 4 u. z. k c. ř. s., pak §§ 295. a 303. a sl. c. ř. s.) — K vydání rozkazu, aby byly dle čl. 37. obch. z. předloženy knihy obchodní, není třeba, by se kupec, jemuž předložení nařízeno býti má, sám odvolal na své knihy na důkaz svého nároku nebo své námitky, nýbrž příkaz ten může býti vydán k návrhu druhé strany i tenkrát, když tato zamýšlí vyvrátiti nárok proti ní činěný nebo námitku jí učiněnou tvrzením určitého obsahu knih odpůrcových.

(16. července 1872 č. 7236, III. senát — P. XII 428, GZ. XXIII 355, Now. I 154, GH. XVI 472a, JBl. II 9.)

4. a 5.
(zastaralé).

6.

(§§ 917., 938., 947.—955. o. z. o.) — Když a pokud úplatné jednání právní zahrnuje v sobě darování, lze mu odporovati z důvodů vyznačených v §§ 947. až 955. o. z. o.

(17. července 1872 č. 6405, IV. senát — P. XII 428, GZ. XXIII 359, GUW. 4659, Now. I 159, GH. XVI 485, JBl. II 22.)

7. a 8.
(zastaralé).

9.

(§ 1345. o. z. o.) — Převzetí cizího dluhu — expromisse (§ 1345. o. z. o.) — jest obnova a nemohou námitky, které měl dřívější dlužník, uplatňovány býti novým dlužníkem.

(25. července 1872 č. 6985, I. senát — P. XII 429, GZ. XXIII 366, GUW. 4667, Now. I 163, GH. XVI 503, JBl. II 33.)

10.

(§ 166. o. z. o.) — Nemanželský otec jest dle míry a doby trvání své povinnosti alimentární také zavázán, hraditi útraty přiměřeného pohřbu svého zemřelého dítěte.

(25. července 1872 č. 7209, I. senát — P. XII 429, GZ. XXIII 367, GUW. 4668, Now. I 165, GH. XVI 504, JBl. II 34.)

11.

(§§ 523. a 1489. o. z. o.) — Žaloba požívatelova proti vlastníku o vydání nebo náhradu plodů jím sklizených, před více než třemi lety uzralých, není podrobena promlčení dle § 1489. o. z. o.

(25. července 1872 č. 7564, IV. senát — P. XII 429, GZ. XXIII 367, GUW. 4669, Now. I. 166, GH. XVII 4, JBl. II 45.)

12.

(§ 1473. o. z. o.) — Jedná-li se o to, aby proti neprivilegovanému dle § 1472. o. z. o. právnímu nástupci osoby, která privileje toho požívala, započtena byla pro vydržitele doba, po kterou držení vykonával ještě proti předchůdci, sluší ji stanoviti podílem (kvotientem), který se rovná poměru doby vydrže-

cí proti osobám privilegovaným k době vydržecí proti osobám neprivilegovaným.*)

(31. července 1872 č. 7792, IV. senát — P. XII 429, GZ. XXIII 367, GUW 4674, Now. I 167, GH. XVII 8, JBl. II 45.)

13.

(zastaralé).

14.

(Čl. 202. a 245. obch. z.) — Právo věřitelovo, plynoucí ze čl. 245. ve spojení s čl. 202., odst. 2. a 3. obch. zák., žádati od rozpuštěné společnosti akciové, aby popřená pohledávka byla k soudu složena, ač-li se nesecká s rozdělením jmění společenského až do vyřízení sporu nebo nedá-li se věřiteli přiměřená jistota, nemusí býti uplatňováno žalobou. Žádost v tom směru podaná budiž po výsledku obou stran konečně vyřízena.

(6. srpna 1872 č. 8271, III. senát — P. XII 500, GZ. XXIII 370, Now. I 169, GH. XVII 11, JBl. II 46.)

15.

(1444. o. z. o.) — Aby bezúplatnému odřeknutí se dluhu (§ 1444. o. z. o.) soudně průchod zjednán býti mohl, netřeba, by prokázáno bylo listinou.

(8. srpna 1872 č. 7577, II. senát — P. XII 500, GZ. XXIII 371, GUW 4682, Now. I 170, GH. XVII 12, JBl. II 46.)

16.

(§ 66. knih. z.) — Žádati za poznámku spornosti v knize pozemkové oprávněn jest i v případě § 66. knih. z. jen ten, kdo vkladem, při němž poznámka učiněna býti má, ve svém občanském právu jest zkrácen.

(13. srpna 1872 č. 8378, III. senát — P. XII 500, GZ. XXIII 374, GUW. 4685, Now. I 171, GH. XVII 15, JBl. II 61.)

17.

(zastaralé).

*) t. j. 40:30, takže v daném případě započteno bylo 24 let držebních proti privilegovanému předchůdci pouze jako 18 let proti neprivilegovanému nástupci.

18.

(§ 843. o. z. o. a § 20. b) knih. z.) — Dle § 20., odst. b) knih. z. z 25. července 1871 ř. z. č. 95 lze knihovně poznamenati žalobu spoluvlastníka nemovitosti v knize pozemkové zapsaného proti druhému spoluvlastníku o zrušení společného vlastnictví k nemovitosti a dovolení prodeje jejího soudní dražbou.

(20. srpna 1872 č. 8683, I. senát — P. XII 500, GZ. XXIII 374, GUW. 4690, Now. I 173, GH. XVII 23, JBl. II 61.)

19.

(zastaralé).

20. (viz též 44.)

(§ 46. knih. z.) — Okolnost, že žalobce podal mimořádné dovolání ze dvou souhlasných rozsudků, jimiž byla jeho prosba v rozepři o spravení záznamu zamítnuta, nevádí, aby žalovanému povolen byl podle pravoplatných nálezů žádaný výmaz záznamu po rozumu § 46. knih. z. z 25. července 1871.

(12. září 1872 č. 9281 — P. XII 501, GZ. XXIII 375, GUW. 4703, Now. I 174, GH. XVII 28, JBl. II 73.)

21. (viz též 2.)

(§§ 41. a 42. i. n. a zák. z 18. dubna 1869 ř. z. č. 44.) — Zákonem o zřízení a organizaci říšského soudu ze dne 18. dubna 1869 ř. z. č. 44 sluší považovati za zrušeno řízení, upravené ve dvor. dekr. ze dne 23. června 1820 sb. z. s. č. 1669 pro řešení pochybných nebo sporných otázek příslušnosti úřadů soudních nebo správních. Soudy mají samy ve vlastním oboru působnosti a v zákonném pořadu stolic zachovávat a posuzovat meze soudcovské příslušnosti proti příslušnosti správních úřadů, při čemž jim pouze zůstaveno, aby se k potřebnému snad objasnění domluvily s úřadem správním stejného řádu, o nějž jde.

(27. září 1872 č. 9420, I. senát — P. XII 501, GZ. XXIII 375, GUW. 4715, Now. I 175, GH. XVII 28, JBl. II 73.)

22. (viz též judikát č. 98).

(§ 46. č. 1 konk. ř.) — Poplatek vzešlý dle pol. saz. 78/103 zák. poplatkového ze dne 9. února 1850 ř. z. č. 50 z rozsudku nebo nálezu proti obecnému dlužníkovi před zahájením konkursu není dluhem podstaty ve smyslu odst. c) 1 § 29. konk. řádu

ze dne 25. prosince 1868 [nyní § 46., č. 1 nov. konk. ř.], třeba byl rozkaz platební dle § 60. popl. zák. od úřadu k tomu zřízeného teprve po zahájení konkursu vyhotoven a správci podstaty doručen.

(9. října 1872 č. 9330, II. senát — P. XII 501, GZ. XXIII 375, GUW. 4727, Now. I 176, GH. XVII 31, JBl. II 73.)

23.

(zastaralé).

24.

(§ 339. o. z. o.) — I soudcem povolené uvedení v držbu věci opravňuje třetí osobu, kteréž se uvedení to netýče, která však výkonem jeho ve své dosavadní pokojné držbě byla rušena, aby proti němu vystoupila in possessorio summariissimo.

(29. října 1872 č. 11.243, III. senát — P. XII 572, GZ. XXIII 379, GUW. 4760, Now. I 180, GH. XVII 44, JBl. II 86.)

25.

(§ 36. knih. z.) — Záznam práva zástavního na podkladě výtahů z obchodních knih — i když tu jsou podmínky § 21. u. z. k obch. z. ze dne 17. prosince 1862 — lze dle § 36. knih. z. ze dne 25. července 1871 povolit pouze tehdy, je-li osvědčen také právní důvod k zástavnímu právu.

(29. října 1872 č. 11.121 III. senát — P. XII 572, GZ. XXIII 378, GUW. 4753, Now. I 181, GH. XVII 48, JBl. II 97.)

26.

(zastaralé).

27.

(§ 523. o. z. o.) — Při žalobě zápůrčí má žalovaný dokázati právní trvání služebnosti a nikoli žalobce svobodu vlastnictví. —

(23. října 1872 č. 5633, IV. senát — P. XII 573, GZ. XXIII 383, GUW. 4745, Now. I 183, GH. XVII 56, JBl. II 97.)

28.

(§§ 685. a 1334. o. z. o.) — Prodlení dlužníkovu při odkazu počíná dnem splatnosti (§ 685. o. z. o.) i bez vyzvání věřitelova k placení.

(24. října 1872 č. 6531, II. senát — P. XII 573, GZ. XXIII 383, GUW. 4748, Now. I 184, GH. XVII 56, JBl. II 98.)

29.

(§§ 166. a 1042. o. z. o.) — Nemanželský otec je dle předpisu § 167.*) ve spojení s předpisem § 1042. o. z. o. povinen, aby i nemanželské matce nahradil k žádosti její náklady na výživu nemanželského dítěte, jí uhrazené, nedokáže-li, že v době, za kterou nemanželská matka náhrady té žádá, nebyl s to, aby výživu onu poskytoval.

(12. listopadu 1872 č. 9168, I. senát — P. XII 573, GZ. XXIII 391, GUW. 4770, Now. I 185, GH. XVII 59, JBl. II 109.)

30.

(zastaralé).

31.

(§ 43. odst. 2. a 130. knih. z.) — Přípustnost mimořádné stížnosti revisní do souhlasných rozhodnutí soudů první a druhé stolice o žádosti za lhůtu ku spravení záznamu nesluší posuzovati podle § 130. knih. z., nýbrž vzhledem k ustanovení druhého odstavce § 43. tohoto zákona podle civilního řádu soudního.

(27. listopadu 1872 č. 12.143, IV. senát — P. XII 573, GZ. XXIII 399, GUW. 4796, Now. I 188, GH. XVII 73, JBl. II 121.)

32. (viz též kn. jud. č. 86.)

(§ 1. j. n. a § 3. zák. z 30. V. 1869 ř. z. č. 93.) — Druhý odstavec § 3. zákona ze dne 30. května 1869 ř. z. č. 93 nedotýká se otázky, zdali spory pro rušenou držbu mají se vyřizovati u soudů, neboť rozšiřuje pouze výjimku v odstavci prvním uvedenou též na držbu, požívající již ochrany obecného práva občanského.

(10. prosince 1872 č. 12.665, I. senát — P. XII 573, GZ. XXIII 414, GUW. 4806, Now. I 188, GH. XVII 84, JBl. II 121.)

33.

(§ 54. not. ř. a § 883. o. z. o.) — Pokud se týče smluv a právních jednání, jejichž platnost dle § 1. zák. ze dne 25. července 1871 ř. z. č. 76 podmíněna jest zřízením notářského spisu o nich,

*) Nyní § 166, odst. 2. o. z. o. (dle nov.).

nemůže notář, když strany o tom samy sobě již vystavily listinu, ač teprve po době, kdy notářský řád ze dne 25. července 1871 ř. z. č. 75 nabyl platnosti, zřízení notářského spisu odepřít z toho důvodu, že listina nebyla od něho sepsána, nýbrž má notář požádaný za zřízení notářského spisu postupovati při tom dle předpisů § 54. not. ř.

(24. prosince 1872 č. 13.084, II. senát — P. XII 574, GZ. XXIII 415, GUW. 4815, Now. I 189, GH. XVII 84, JBl. II 121.)

34.

(zastaralé).

35.

(§ 127. knih. z., § 88. ex. ř.) — Stížnost do výměrů, kterými byla žádost za povolení exekučního práva zástavního podle rozsudku podaná příznivě vyřízena nebo zamítnuta, sluší i tehdy, je-li požádaný soud nalézací zároveň soudem knihovním, podati nikoli ve lhůtě určené v § 127. knih. ř. pro výměry knihovní, nýbrž v kratší lhůtě určené řádem exekučním.

(24. prosince 1872 č. 13.105, III. senát — P. XII 646, GZ. XXIV 7, GUW. 4816, Now. I 191, GH. XVII 88, JBl. II 133.)

36.

(Čl. 13. a 36. směn. ř.) — Vyplněný rubopis (giro) směnky nemůže tím, že se prohlášení o převodu přeškrtně, ale podpis rubopiscův zachová, proměněn býti v nevyplněný rubopis (bianco-giro).

(21. ledna 1873 č. 14.856, I senát — P. XII 646, GZ. XXIV 50, Now. I 192, GH. XVII 88, JBl. II 133.)

37.

(zastaralé).

38.

(§§ 1336. a 1489. o. z. o.) — Lhůta promlčecí stanovená v § 1489. o. z. o. platí také pro žaloby o zaplacení smluvené (konvenční) pokuty.

(29. ledna 1873 č. 607, V. senát — P. XII 647, GZ. XXIV 54, GUW. 4861, Now. I 194, GH. XVII 96, JBl. II 145.)

39. až 43.

(zastaralé).

44. (viz též č. **20.**)

(§ 65. knih. z.) — Byl-li ve sporu, který při sporném předmětu knihovním byl poznamenán, žalobce se svým žádáním v prvé i druhé stolici zamítnut a ohlásil-li mimořádné dovolání ze souhlasných rozsudků, nemůže podle souhlasných nálezů před rozhodnutím c. k. nejvyššího dvoru soudního povolen býti výmaz poznámky spornosti.

(27. března 1873 č. 2642, I. senát — P. XII 648, GZ. XXIV 114, GUW. 4915, Now. I 201, GH. XVII 188, JBl. II 217.)

45.

(zastaralé).

46.

(§§ 1189. a 1287. o. z. o.) — 1. zastaralé. — 2. Pokud se členové zaopatřovací společnosti nepodřídili již ve stanovách budoucím usnesením většiny ve příčině zvýšení příspěvků, lze ku placení zvýšených příspěvků přidržeti jen členy, kteří přistoupili po dotčené změně stanov.

(3. dubna 1873 č. 3030, II. senát — P. XII 648, GZ. XXIV 138, GUW. 4928, Now. I 203, GH. XVII 189, JBl. II 241.)

47.

(zastaralé).

48. (doplněn judikátem č. **218.**)

(§ 908. o. z. o. a čl. 285. obch. z.) — Článkem 285. obch. z. není zrušen § 908. o. z. o., pokud dává nevinné straně právo, aby závdavek přijatý podržla nebo požadovala vrácení dvojnásobné sumy toho, co sama závdavkem dala.

(18. dubna 1873 č. 2678, V. senát — P. XII 750, GZ. XXIV 142, Now. I 206, GH. XVII 199, JBl. II 253.)

49. až 55.

(zastaralé).

56. (viz též judikát č. 99.)

(§ 46. č. 1 konk. ř.) — Daně reální, které vzešly již před vyhlášením konkursu, ale pro zatajení teprv po této době byly předepsány, nepatří ke dluhům podštaty po rozumu § 29., odst. 1 lit. c) konk. ř. [nyní § 46., č. 1 nov. konk. ř.].

(27. srpna 1873 č. 8493, II. senát — P. XII 751, GZ. XXIV 287, GUW. 5064, Now. I 219, GH. XVII 328, JBl. II 461.)

57 a 58.

(zastaralé).

59.

(§ 440. o. z. o.) — § 440. o. z. o. nepředpokládá, že nabyvatel, jenž si vydobyl knihovní vklad, nevěděl o dřívějším převodu téže věci na jiného.

(23. října 1873 č. 8489, II. senát — P. XII 824, GZ. XXIV 363, GUW. 5114, Now. I 224, GH. XVII 408 a), JBl. II 569.)

60.

(zastaralé).

61.

(§§ 26., 27. a 36. knih. z., pak § 438. o. z. o.) — Záznam jiných věcných práv, nežli práva zástavního, může se státi na podkladě listin soukromých, opatřených náležitostmi §§ 26. a 27. knih. z., aniž by bylo potřebí dalšího zvláštního osvědčení právního důvodu k dotčenému právu věcnému, jak je to nařízeno v § 36. knih. z. pro záznam práva zástavního.

(4. listopadu 1873 č. 10.690, II. senát — P. XIII 98, GZ. XXIV 394, GUW. 5120, Now. I 227, GH. XVII 439, JBl. III 9.)

62.

(zastaralé).

63.

(§ 84. knih. z.) — Při žádostech za vtělení postupu nějaké položky není nedostatek v § 84. knih. z. předepsaného udání jména, stavu a bydliště vlastníka hypotéky, kterýž dle § 123., č. 3. vyrozuměn býti má, dostatečným důvodem pro zamítnutí podání, jinak dle § 94. správně doloženého.

(11. listopadu 1873 č. 11.072, V. senát — P. XIII 100, GZ. XXIV 402, GUW. 5134, Now. I 231, GH. XVIII 8, JBl. III 10.)

64.

(§§ 26., 27. a 36. knih. z. a § 453. o. z. o.) — Záznam práva zástavního může býti povolen podle listiny soukromé, jež opatřena jest náležitostmi §§ 26., 27. a 36. knih. z., i tenkrát, není-li v listině té přesně udána nemovitost, ve příčině níž se záznam státi má.

(26. listopadu 1873 č. 11.450, V. senát — P. XIII 176, GZ. XXIV 411, GUW. 5153, Now. I 232, JBl. III 35.)

65. až 67.

(zastaralé).

68.

(§§ 20 b) a 59. knih. z., § 455. o. z. o.) — Podle §§ 20., odst. b) a 59. knih. z. ze dne 25. července 1871 ř. z. č. 95 má se též poznámka soudně nebo notářsky osvědčené výpovědi položky, na pohledávce hypotekární nadzástavně vložené, jakož i poznámka žaloby o zaplacení položky nadzástavně vložené na žádost nadzástavního věřitele soudem knihovním povolití, je-li ten, proti komu žaloba nebo výpověď směřuje, jako vlastník zastavené hypotekární pohledávky zapsán a vykázáno podání žaloby.

(24. února 1874 č. 1599, II. senát — P. XIII 286, GZ. XXV 78, GUW. 5281, Now. I 239, GH. XVIII 100, JBl. III 153, Not. Z. XIX 23.)

69. až 73.

(zastaralé).

74.

(§ 166. o. z. o.) — Zažaluje-li nemanželské dítě podle § 166. o. z. o. svého nemanželského otce o zaplacení peněžité sumy pro své zaopatření, náleží mu, aby prokázalo, že nastala k tomu příčina a potřeba.

(24. září 1874 č. 7827, I. senát — P. XIII 712, GZ. XXV 327, GUW. 5476, Now. I 247, GH. XVIII 344, JBl. III 539.)

75.

(Čl. 73. směn. ř. a § 115. j. n.) — Umoření ztracených listin, které kromě chybějícího ještě podpisu vydatelova mají ostatní

náležitosti směnky dle čl. 4. směn. ř., patří dle čl. 73. směn. ř. a § 60. c. i. n. [nyní § 115. i. n.] ku pravomoci obchodního soudu.

(5. listopadu 1874 č. 11.737, I. senát — P. XIV 31, GZ. XXV 370, Now. I. 249, GH. XVIII 383, JBl. III 599, Not. Z. XVII 118.)

76. a 82.

(zastaralé).

83.

(odstraněno judikátem č. **102.** a také zastaralé).

84.

(bezpředmětné vzhledem k § 111. odst. 2 nov. konk. ř.).

85. a 86.

(zastaralé).

87.

(Čl. 40. a 98. směn. ř.) — Vydatel suché směnky jest povinen platiti úroky z prodlení nikoliv ode dne splatnosti, nýbrž teprv od předložení směnky ku placení, a nestalo-li se tak, od doručení příslušné žaloby.

(7. června 1876 č. 4498, IV. senát — P. XV 499, GZ. XXVII 214, Now. I 273, GH. XX 315, JBl. V 363.)

88. až 89.

(zastaralé).

90.*)

(vymazáno usnesením při poradě o judikátu č. **101.**)

91.)**

(Čl. 42. směn. ř.) — Směnečný platební rozkaz může proti postižníkovi, který prominul protest, beze všeho býti povolen, aniž by majitel směnky povinen byl vésti v žalobě důkaz o tom, že směnku včas předložil k placení.

(24. května 1877 č. 5924, II. senát — P. XVI 498, GZ. XXVIII 180, Now. I 281, GH. XXI 230, JBl. VI 315.)

*) V Právniku XVI. na str. 429 uveden jest nálezn ten omylem jako č. 90 kn. i u d.

**) Citováno v P. XVI. 497 omylem jako č. 90. rep. náleží.

92. až 95.

(zastaralé).

96.*)

(v doplněném znění).

(§ 125., odst. 4 konk. ř.) — Předpisy § 161. konk. ř.***) o řízení při určení nároků správce podstaty a jeho zástupce na odměnu a na náhradu výdajů jím hrazených platí obdobně také pro určení takovýchto nároků vzhledem k podstatě zvláštní.

Ale správce podstaty, pokud se týče jeho zástupce má náklady zvláštní podstaty, takto určené, přihlásiti k rozdělení fondu zvláštní podstatu tvořícího u soudu exekučního, kterýž, byl-li by zástavními věřiteli podán dle §§ 213. a 286. ex. ř. odpor proti tomu, aby se k nim přihlíželo, rozhodne dle § 231. ex. ř. o platnosti, výši a požadovaném pořadí jejich.

(20. prosince 1877 č. 14.641, II. senát, pokud se týče 24. února 1914 R I 748-13-1, I. senát — P. XVII 170 a LIII 349, GZ. XXIX 38, GUW. 6717, Now. I 290 a n. F. XV 65, GH. XXII 55 a LVIII 670, JBl. VII 73 a XLIII 197.)

97. a 98.

(zastaralé).

99.

(§ 1 a) zák. z 25. VII. 1871 ř. z. č. 76 a § 1248. o. z. o.) — § 1., lit. a) zákona ze dne 25. července 1871 ř. z. č. 76 nelze užití ve příčině vzájemných testamentů, zřízených mezi manžely (§ 1248. o. z. o.).

(2. července 1878 č. 3887, plen. senát — P. XVII 798, GZ. XXIX 303, GUW. 7049, Now. I 300, Not. Z. XX 222, GH. XXII 370, JBl. VII 477.)

100.

(Odst. III.-14. nař. min. fin. z 3. V. 1850 ř. z. č. 181.) — Předpisu nařízení ministerstva financí ze dne 3. května 1850 ř. z. č. 181 (odst. III.-14), pokud se týče Nejvyššího rozhodnutí ze dne 1. května 1850 ve příčině přerušení promlčení přednostního prá-

*) Uvádíme nálezkou přes to, že je na snadě otázka, zda nepozbyl vzhledem k ustanovení šu 125, odst. 4 nového konk. řádu svého významu.

**) starého.

va zadrželých poplatků z převodů majetkových nelze užiti obdobně pro jiné zadrželé daně.

(15. července 1879 č. 7183, III. senát — P. XVIII 607, GZ. XXX 266, GUW. 7540, Now. II 63, GH. XXIII 326, JBl. VIII 429.)

101.

(§ 130. knih. z.) — § 130. knih. z. nevztahuje se k mimořádným stížnostem v řízení upravovacím při zakládání nových knih pozemkových a sluší přípustnost jich posuzovati dle § 16. cís. pat. ze dne 9. srpna 1854 ř. z. č. 208.

(21. ledna 1880 č. 14.476, I. senát — P. XIX 178, GZ. XXXI 60, GUW. 7818, Now. II 65, GH. XXIV 72, JBl. IX 108.)

102. a 103.

(zastaralé).

104.

(§ 16. knih. z. a § 216. ex. ř.) — Předpisů §§ 1. a 2. dvor. dekretu ze dne 16. září 1825 č. 2132 a § 16. knihovního zákona ze dne 25. července 1871 ř. z. č. 95 nelze užiti ve příčině oněch poplatků, pokud se týče dávek, které podle úřední zvyklosti po čas upomínání nedoplatků daní, nařízeného okresním hejtmanstvím za trest tak zvanými exekučními neb upomínacími listky, měly se od poplatníků liknavých obecním představenstvem a jeho orgány vybrati a bernímu úřadu odvésti částkou 5 a 10 kr. nebo jinakou okresním hejtmanstvím určenou částkou denně po způsobu ideální exekuce vojenské, a které, protože nebyly vydobyté a odvedeny, byly u berního úřadu předepsány jako dlužné poplatky exekuční.

(26. ledna 1881 č. 882, I. senát — P. XX 174, GZ. XXXII 54, GUW. 8272, Now. II 68, GH. XXV 100, JBl. X 109.)

105.

(§ 30. adv. ř.) — Potvrzení c. k. ministerstva kultu a vyučování, že vykonaným státovědeckým rigorosem nahrazena jest chybějící státovědecká státní zkouška, nelze uznati za dostačitelné pro zápis do listiny kandidátů advokacie.

(29. března 1881 k č. 3615, IV. senát — P. XX 356, GZ. XXXII 139, Now. II 70, GH. XXV 177, JBl. X 241.)

106.

§§ 91. a 1264. o. z. o.) — Je-li manžel povinen, aby manželce bez její viny rozvedené poskytoval slušnou výživu, nesmí se povinnosti té vymykati namítáním své vzájemné pohledávky.

(22. března 1881 č. 1639, III. senát — P. XX 391, GZ. XXXII 146, GUW. 8335, Now. II 73, GH. XXV 188, JBl. X 253.)

107.

(§ 331. ex. ř. a § 321. o. z. o.) — Práva kupní a držební, řádně označená, jež přísluší dlužníkovi k věcem nemovitým, nejsou z exekuce vyloučena.

(12. dubna 1882 č. 13.092 a 13.093, plen. senát — P. XXI 391, GZ. XXXIII 175, GUW. 8950, Now. II 76, GH. XXVI 241, JBl. XI 281.)

108.

(zastaralé).

109.

(viz též judikát č. 166.)

(§ 1217. o. z. o., § 1. a) zák. z 25. VII. 1871 ř. z. č. 76.) -- Slíbí-li osoba třetí, zejména otec nevěstin, ženichovi věno, jest k žalovatelnosti slibu potřebí zřízení notářského spisu.

(17. ledna 1883 č. 14.484, IV. senát — P. XXII 176, GZ. XXXIV 62, GUW. 9268, Now. II 79, ZBl. I 184, GH. XXVII 82, JBl. XII 105.)

110.

(§ 2. adv. ř.) — Soudcovská praxe, která byla nastoupena a vykonána na základě povolení daného prezidentem vrchního soudu zemského podle § 11. soudní instrukce ze dne 3. května 1853 ř. z. č. 81 a cís. nařízení ze dne 6. dubna 1859 ř. z. č. 91,*) budiž při počítání advokátní praxe započítána jako zákonitě vykonaná ode dne nastoupení, jakmile se kandidát podrobil s dostatečným prospěchem třetí theoretické zkoušce státní, t. j. státovědecké nebo se vykáže doktorátem věd právních a státních na tuzemské universitě získaným.

(14. března 1883 č. 1388, plen. senát — P. XXII 354, GZ. XXXIV 97, Now. II 81, ZBl. I 298, GH. XXVII 138, JBl. XII 153.)

*) Nyní § 16 zák. o org. s.

111. až 116.

(zastaralé).

117.

(§ 207. horn. z.^{*)} a čl. IX. č. 11 úv. z. k ex. ř.) — Ustanovení § 207. ob. zák. horn. netýká se zajištění neb uspokojení nároků na poskytnutí výživy, které vzešly ze zákona.

(3. září 1884 č. 10.055, IV. senát — P. XXIII 715, GZ. XXXV 315, GUW. 10.146, Now. II 92, ZBl. II 433, GH. XXVIII 415, JBl. XIII 493.)

118.

(Čl. 80. směn. ř. a § 1497. o. z. o.) — V právu směnečném není potřebí k tomu, aby se promlčení přerušilo, řádného pokračování v žalobě.

(12. listopadu 1884 č. 10.613, VI. senát — P. XXIV 68, GZ. XXXVI 3, Now. II 93, Sb. Věstn. 1885, str. 3, ZBl. III 56, GH. XXIX 13, JBl. XIV 21.)

119.

(§ 352. ex. ř.) — Podmínky, dle kterých se děje dražba společného statku, aby provedeno bylo zrušení společenství, rozsudkem vyslovené, nemají býti stanoveny způsobem pro exekuci určeným.

(23. prosince 1884 č. 14.115, III. senát — P. XXIV 209, GZ. XXXVI 54, GUW. 10.311, Now. II 94, Sb. Věstn. 1885, str. 11, ZBl. III 89, GH. XXIX 72, JBl. XIV 93.)

120. až 124.

(zastaralé).

125.

(§ 573. c. ř. s.) — Vykonatelnost rozkazu na vyklizení nepomíjí, nebylo-li práva toho užito v čase, kdy nucené vyklizení nájemné věci smí býti žádáno.

(17. června 1885 č. 7124, I. senát — P. XXIV 752, GZ. XXXVI 325, GUW. 10.619, Now. II 107, Sb. Věstn. 1885, str. 102, ZBl. III 360, GH. XXIX 365, JBl. XIV 455.)

126.

(zastaralé).

*) V »Právniku« XXIII 715 je chybou tisku uveden § 287 horn. z.

127.

(Čl. 343. obch. z.) — Soud není povolán, aby spolupůsobil při výkonu práva na složení a prodej zboží, prodávajícímu dle čl. 343. obch. z. příslušejícího.

(14. července 1885 č. 8138, I. senát — P. XXIV 819, GZ. XXXVI 333, Now. II 111, Sb. Věstn. 1885, str. 105, ZBl. III 339, Not. Z. XVII 85, GH. XXIX 374, JBl. XIV 479.)

128.

(§ 61. knih. z.) — Knihovní poznámka žaloby o výmaz práva zástavního za pohledávku zaniklou placením (nebo soudním uložením) je přípustná.

(20. srpna 1885 č. 5830, II. senát — P. XXIV 820, GZ. XXXVI 385, GUW. 10.666, Now. II 114, Sb. Věstn. 1885, str. 113, ZBl. III 426, GH. XXIX 439, JBl. XIV 551.)

129. až 131.

(zastaralé).

132.

(§ 2. zák. z. 15. V. 1885 ř. z. č. 77 a § 5. o. z. o.) — Pohledávky úrokové druhu v čl. I., § 2. zákona ze dne 15. května 1885 ř. z. č. 77 zmíněného, jež povstaly před 14. červencem 1885, nepodléhají snížení míry úrokové zákonem tím vyslovenému.

(10. listopadu 1886 č. 12.670, IV. senát — P. XXVI 32, GZ. XXXVII 415, GUW. 11.244, Now. II 120, Sb. Věstn. 1886, str. 119, ZBl. V 1, JBl. XV 613.)

133.

(§ 9. zák. z. 10. II. 1907 ř. z. č. 30 a § 1. č. 13 ex. ř.) — Exekuční právo státu k dobývání nedoplatků vojenské taxy vyměřované dle zák. ze dne 13. června 1880 ř. z. č. 70 [nyní ze dne 10. února 1907 ř. z. č. 30] není omezeno na exekuci politickou, nýbrž lze za tím účelem, pokládá-li to úřad správní za vhodné, postupovati také řádnou exekucí soudní.

(17. listopadu 1886 č. 13.354, IV. senát — P. XXVI 33, GZ. XXXVII 416, GUW. 11.257, Now. II 121, Sb. Věstn. 1886, str. 162, ZBl. V 16, JBl. XV 613.)

134.

(§ 1. i. n.) — Procesní nárok na náhradu nákladu, jež strana učinila v řízení správním na hájení svých práv, nelze uplatňovati pořadem práva.

(15. února 1887 č. 1594, II. senát — GZ. XXXVIII 99,*)
GUW. 11.452, Now. III 11, Sb. Věstn. 1887, str. 33, ZBl. V 107.)

135. a 136.

(zastaralé).

137.

(§ 12. zák. z 25. VII. 1871 ř. z. č. 96.) — Přihlašují-li se dle § 12. zák. ze dne 25. července 1871 ř. z. č. 96 stará břemena, netřeba předkládati opisy listin.

(16. srpna 1887 k č. 9045, II. senát — GZ. XXXVIII 308,*)
GUW. 11.706, Now. III 16, Sb. Věstn. 1887, str. 122, ZBl. V 386.)

138. až 140.

(zastaralé).

141.

(§ 287. o. z. o. a § 7. čes. zák. o zakl. kn. poz.) — Na listě podstaty statkové budtež uvedena také ona věcná práva s držbou tělesa knihovního spojená, která se vykonávají na statku veřejném, ze zápisu do knihy pozemkové vyloučeném.

(4. července 1888 č. 8028, IV. senát — P. XXXI 460, GZ. XXXIX 299, GUW. 12.250, Now. III 21, Sb. Věstn. 1888, str. 100, ZBl. VI 365, GH. XXXII 306.)

142.

(zastaralé).

143.

(zrušeno judikátem č. 188.)

144.

(zastaralé).

*) V »Právniku« neuveřejněno.

145.*)

(§ 1336. o. z. o.) — Nárok na smlouvenou (konvencionální) pokutu není závislý na důkazu škody, která vzešla tím, že nastal případ, pro nějž byla konvencionální pokuta umluvena.

(24. dubna 1889 č. 2786, VI. senát — GZ. XL 211,**) GUW. 12.690, Now. IV 4, Sb. Věstn. 1889, str. 67, ZBl. VII 213, GH. XXXIII 212, JBl. XVIII 297.)

146.

(zastaralé).

147.

(Čl. 83. směn. ř. a § 89. j. n.) — Úmluva, o níž se opírá údaj místa platebního ve směnce, zakládá soud ze smlouvy (soud splniště) pro žalobu dle čl. 83 směn. řádu přípustnou.

(18. prosince 1889 k č. 14.320, I. senát — GZ. XLI 42,**) Now. IV 9, Sb. Věstn. 1890, str. 13, ZBl. VIII 68, GH. XXXIV 41, JBl. XIX 59, Not. Z. XXXIII 63.)

148.

(viz též iud. č. 123.)

(§ 989. o. z. o.) — Účinky nuceného oběhu papírových peněz vídeňské měny, zakládající se na finančním patentu ze dne 20. února 1911 sb. z. s. č. 929, nebyly zrušeny vzetím těchto papírových peněz z oběhu a ustanovením císařského patentu ze dne 27. dubna 1858 ř. z. č. 63.

(15. ledna 1890 č. 14.696 z r. 1889, I. senát — P. XXIX 171, GZ. XLI 147, GUW. 13.106, Now. V. 3, Sb. Věstn. 1890, str. 25, ZBl. VIII 53, GH. XXXIV 86, JBl. XIX 119, Not. Z. XXXII 72.)

149. až 153.

(zastaralé).

154.

(Čl. V. u. z. k c. ř. s. a dv. d. ze 4. X. 1833 sb. z. s. č. 2633.) — Okolnost, že advokát nebyl splnomocněn stranou, již

*) Srovnej nové znění § 1336. (upravené třetí částečnou novelou k o. z. o., § 169).

**) V »Právniku« neuveřejněno. K nálezu č. 147 srovn. obdobný případ uveřejněný v P. XXIX 442 (z 29. února 1888 č. 2226).

měl zastupovati, nýbrž jejím advokátem jako jeho substitut, ne-
vadí, aby použito bylo dv. dekr. ze dne 4. října 1833 sb. z. s. č.
2633.

(12. července 1892 č. 7842, plen. senát — P. XXXI 479, GZ.
XLIII 293, GUW. 14.316, Now. VII 6, Sb. Věstn. 1892, str. 136,
ZBl. X 334, GH. XXXVI 305, JBl. XXI 443.)

155.

(§ 15. zák. z 24. IV. 1874 ř. z. č. 49 a § 269. o. z. o.) —
Byla-li dle § 15., odst. 3 zákona ze dne 24. dubna 1874 ř. z. č. 49
podána žádost za celý neb částečný výmaz práva zástavního,
zapsaného pro majitele dílčích dlužních úpisů, nutno po rozumu
§ 4., předposlední odst., a § 5., poslední odst., výše zmíněného
zákona k vyrozumění o výmazu zřídit z úřední povinnosti opa-
trovníka.

(27. září 1892 k č. 11.129, plen. senát — P. XXXI 656, GZ.
XLIII 358, GUW. 14.399, Now. VII 7, Sb. Věstn. 1892, str. 175,
ZBl. X 370, GH. XXXVI 370, JBl. XXI 539, Not. Z. XXXIV 296.)

156. a 157.

(zastaralé).

158.

(§ 12. zák. ze dne 6. II. 1869 ř. z. č. 18.) — Předpisů §§ 24.
až 26. zák. ze dne 16. května 1874 ř. z. č. 69 (nyní §§ 40.—55.
c. ř. s.) nelze užítí v řízení, zahájeném za příčinou knihovního
oddělení pozemků.

(8. března 1893 k č. 2728, plen. senát — P. XXXII 225, GZ.
XLIV 157, GUW. 14635, Now. VIII 10, Sb. Věstn. 1893, str. 55,
ZBl. XI, str. 501, GH. XXXVII 155, JBl. XXII 225, Not. Z.
XXXV 113.)

159. až 161.

(zastaralé).

162.

(týče se Dolních Rakous a je dnes bezvýznamný).

163.

(§ 72. popl. z. a § 450. o. z. o.) — Na soudce rozvrhujícího
nejvyšší podání za nemovitost v exekuci prodanou náleží, aby
posoudil, zda poplatek vyměřený z převodu majetnosti pro

úmrtí, požívá na nemovitosti té věcné záruky. — Tato záruka podobnému poplatku nepřísluší tehdy, byla-li pozůstalost, ku které patří nemovitost poplatkem stížená, teprve po exekučním prodeji nemovitosti odevzdána.*)

(15. dubna 1896 k č. 4100 plen. senát — P. XXXV 384, GZ. XLVII 190, GUW. 15.769, Now. X 262, Sb. Věstn. 1896, str. 67, ZBl. XIV 194, GH. XL 201, JBl. XXV 262, Not. Z. XXXVIII 144.)

164.

(změněno judikátem č. 184.)

165.

(týče se Dolních Rakous a je dnes bezvýznamný).

166.

(§ 30. adv. ř.) — Z rozhodnutí vrchního soudu zemského, kterým bylo povoleno zanesení do listiny kandidátů advokacie, výborem advokátní komory odepřené, lze se odvolati k nejvyššímu soudu.

(15. února 1898 k č. 2025, plen. senát — P. XXXVII 164, GZ. XLIX 133, GUW. n. F. 26, Now. XI 23, Sb. Věstn. 1898, str. 30, ZBl. XVI 146, JBl. XXVII 141, Not. Z. XL 75.)

167.

(týče se Dol. Rakous a je dnes bezvýznamný).

168.

(§§ 213. a 234. ex. ř.) — Z §§ 213. a 234. ex. ř. nenásleduje, že všichni oprávnění, kteří se nedostavili ke stání, nařízenému k rozvrhu nejvyššího podání, nemají práva na stížnost proti usnesení rozvrhovému.

(1. června 1898 č. 7177 — P. XXXVII 503, GZ. XLIX 278, GUW. n. F. 202, Now. XI 25, Sb. Věstn. 1898, str. 191, ZBl. XVI 470, GH. XLIII 26, JBl. XXVIII 21, Not. Z. XLI 7.)

*) Druhé větě nálezu nelze nyní již přiznati platnosti — viz rozhodn. z 5. června 1901 č. 6216 (P. XLI 393) a z 11. února 1902 č. 1474 (GUW. n. F. č. 1762), opírající se o novější předpisy (§ 1 a 10 zák. z 18. června 1901 ř. z. č. 74). K tomu § 8 cis. nař. z 15. září 1915 ř. z. č. 278.

169.

(§ 31., předposl. odst. c. ř. s.) — Odepře-li vrchní soud zemský svůj souhlas s prominutím požadavku advokátní zkoušky pro poskytnutí substitučního oprávnění kandidátu advokacie (§ 31., poslední [nyní předposlední] odst. c. ř. s.), nemají účastníci práva stížnosti.

(20. prosince 1898 č. 17.248 — P. XXXVIII 206, GUW. n. F. 422, Now. n. F. I 49, ZBl. XVII 165, JBl. XXVIII 165, Not. Z. XLI 89.)

170.

(§ 49., č. 5 j. n.) — Žaloby o zrušení smlouvy nájemní nebo pachtovní (§ 1117. o. z. o.) náležejí výlučně před soudy okresní.

(22. listopadu 1899 č. 15.959 — P. XXXIX 62, GUW. n. F. 761, Now. n. F. I 229, ZBl. XVIII 117, GH. XLIV 84, JBl. XXIX 70, Not. Z. XLII 54.)

171.

(§ 20. č. 2 j. n.) — Osobami v § 20. č. 2 j. n. jmenovanými sluší rozuměti i zmocněnce stran.

(20. června 1900 č. 8693 — P. XXXIX 799, GUW. n. F. 1062, Now. n. F. I 449, ZBl. XIX 51, GH. XLIV 641, JBl. XXX 9, Not. Z. XLIII 6.)

172.

(§ 46., č. 1 konk. ř.) — Vojenská taxa obecnému dlužníkovi po zahájení konkursu předepsaná, připadající na rok, jenž předchází zahájení konkursu, *nená*leží k nákladům podstaty.

(28. února 1901 č. 2090, II. senát — P. XL 558, GUW. n. F. 1312, Now. n. F. II 225, ZBl. XIX 497, GH. XLVI 13, JBl. XXX 477, Not. Z. XLIII 333.)

173.

(Čl. I. u. z. k ex. ř. a § 290. o. z. o.) — Ustanovení první části, druhého oddílu řádu exekučního, týkající se exekuce pro pohledávky peněžité, *ne*platí, *ne*byla-li peněžitá částka věřiteli proti eráru přisouzená v rozsudečné lhůtě k výplatě poukázána.

(18. června 1901 č. 7153, plenární senát — P. XL 782, GUW. n. F. 1465, Now. n. F. II 273, ZBl. XX 10, JBl. XXX 585, Not. Z. XLIII 406.)

174.

(§ 519., č. 2 c. ř. s.) — Proti usnesení soudu odvolacího, kterým byl zrušen rozsudek soudu první stolice a vyřčeno bylo

odmítnutí žaloby z té příčiny, že jest o žalobním nároku již pravoplatně rozhodnuto (§ 475, odst. 3 c. ř. s.), jest podle §§ 240., odst. 3, 477, č. 6 a 519, č. 2 c. ř. s. rekurs přípustný.

(26. října 1904 č. 347 Praes., I. senát, a 2. listopadu 1904 č. 12.214, III. senát — P. XLIII 872, GUW. n. F. 2807 a 2811, Now. n. F. V 322, ZBl. XXIII 174, GH. XLIX 183, JBl. XXXIV 21, Not. Z. XLVII 12.)

175.

(změněno judikátem č. 168.)

176.

(týče se mimočeských poměrů a je dnes bezpředmětné).

177.

(bepředmětné vzhledem k zák. o obch. pom.).

178.

(§ 1221. o. z. o.) — § 1221. o. z. o. platí i tehdy, když provdaná již dcera nebo vnučka žádá za vyměření věna.

(21. února 1905 č. 1025, I. senát — P. XLIV 332, GUW. n. F. 2966, Now. n. F. VI 65, ZBl. XXIII 183, JBl. XXXIV 261, Not. Z. XLVII 164.)

179.

(bepředmětné vzhledem k cís. nař. z 22. VII. 1915 ř. z. č. 208.)

180.

(§ 409. c. ř. s.) — Nálezy trestních soudů o nákladech řízení trestního, opatřené potvrzením pravomoci, jsou nehledíc ke lhůtě v § 409. c. ř. s. pro plnění určené, ihned vykonatelný.

(14. března 1905 č. 4117, I. senát — P. XLIV 368, GUW. n. F. 2989, Now. n. F. VI 81, ZBl. XXIII 232, JBl. XXXIV 285, Not. Z. XLVII 189.)

181.

(§§ 39. č. 2, 250.—252. ex. ř.) — O zrušení administrativní exekuce dle § 39., č. 2 ex. ř., jehož se dlužník domáhá na podkladě §§ 250. až 252. ex. ř., dlužno žádati výlučně u správních úřadů.

(15. března 1905 č. 2997, II. senát — P. XLIV 370, GUW. n. F. 2990, Now. n. F. VI 82, ZBl. XXIII 231, JBl. XXXIV 285, Not. Z. XLVII 189.)

182.

(změněno judikátem č. 172.)

183.

(§ 7. u. z. k obch. z., čl. 4. a 271. obch. z.) — Při živnostenském provozování absolutních obchodů po rozumu čl. 271., č. 1 obch. zák. jest pro otázku povinnosti ku protokolování rozhodným jen placení daně.

(3. května 1905 č. 6849, I. senát — P. XLIV 437, Now. n. F. VI 133, ZBl. XXIII 284, JBl. XXXIV 358, Not. Z. XLVII 239.)

184.

(týče se mimočeských poměrů a je dnes bezpředmětné).

185.

(§§ 1333. a 1334. o. z. o. a § 7. ex. ř.) — Jde-li o dobytí nákladů sporu, vymáhajícímu věřiteli v exekučním titulu přísouzených, nelze podle tohoto titulu povolití exekuci ku dobytí zákonných úroků z prodlení, které vymáhajícímu věřiteli pro nedodržení lhůty ku plnění nálezem určené dle §§ 1333. a 1334. o. z. o. snad náležejí, a to pro nedostatek exekučního titulu dle § 7. ex. ř. potřebného.

(16. května 1905 č. 8080, I. senát — P. XLIV 515, GUW. n. F. 3061, Now. n. F. VI 163, ZBl. XXIII 301, GH. XLIX 574, JBl. XXXIV 417, Not. Z. XLVII 296.)

186.

(§ 457. o. z. o.) — Knihovní věřitel, jehož pohledávka vázne na celé, několika spoluvlastníkům patřící nemovitosti, může žádati zaplacení celé pohledávky své i z nejvyššího podání za ideální podíl vydražené nemovitosti.

(16. května 1905 č. 7574, II. senát — P. XLIV 516, GUW. n. F. 3057, Now. n. F. VI 164, ZBl. XXIII 277, JBl. XXXIV 429, Not. Z. XLVII 311.)

187.

(Změněno judikátem 199.)

188.

(Čl. IX., č. 5 u. z. k ex. ř. a dv. d. z 21. VIII. 1838 sb. z. s. č. 291.) — Ve dvor. dekretu ze dne 21. VIII. 1838 sb. z. s. č. 291 a v čl. IX., č. 5 uv. zák. k ex. ř. vyřčená nepřípustnost ob-

stávky nebo soudního zabavení pohledávek ještě nelikvidních a u veřejných pokladen ještě nepoukázaných týče se i náhradních nároků, které vzneseny byly proti eráru pro úraz na železnici.

(12. prosince 1905 č. 18.582, V. senát — P. XLV 131, GUW. n. F. 3244, Now. n. F. VII 17, ZBl. XXIV 161, GH. L 346, JBl. XXXV 141, Not. Z. XLVIII 102.)

189.

(Čl. 146. obch. z.) — Ustanovení čl. 146. obch. z., podle něhož žaloby na některého ze společníků z nároků proti společnosti promlčují se v pěti letech po zrušení společnosti, platí také, když se společnost zruší konkursem; promlčení počíná se tu dnem, kdy bylo zahájení konkursu v obchodním rejstříku poznamenáno.

(13. března 1906 k č. 12.067 z r. 1905, I. senát — P. XLV 301, GUW. n. F. 3351, Now. n. F. VII 65, ZBl. XXIV 229, GH. L 431, JBl. XXXV 225, Not. Z. XLVIII 158.)

190.

(bezpředmětné vzhledem k § 2., č. 1 cís. nař. z 31. VIII. 1915 ř. z. č. 257).

191.

(Čl. V. u. z. k c. ř. s. a dv. d. ze 4. X. 1833 sb. z. s. č. 2633.) — V řízení, týkajícím se upravení platů advokátových (čl. V. uv. zák. k c. ř. s. a dvor. dekret ze dne 4. října 1833 sb. z. s. č. 2633), nebudtež stranám, o něž jde (advokátovi a straně jím zastoupené) náklady upravovacího řízení první stolice, rekursu a revisního rekursu přisouzeny, ale k jejich žádosti upraveny, pokud náklady té či oné strany jsou nutny a úspěšny, a to bez rozdílu, zní-li žádání na přisouzení či pouze na upravení nákladů těch, a bez rozdílu, bylo-li řízení k upravení nákladů zavedeno na žádost advokáta či strany.

(29. května 1906 k č. 4795 z r. 1906, I. senát — P. XLV 518, GUW. n. F. 3428, Now. n. F. VII 161, ZBl. XXIV 377, GH. L 676, JBl. XXXV 441, Not. Z. XLVIII 293.)

192.

(bezpředmětné vzhledem k § 528., odst. 1 c. ř. s. v nov. znění).

193.

(§ 514. c. ř. s.) — Bylo-li rozhodnutí o některé z privilegovaných obran (obraně nepřipustnosti pořadu práva, nepřislusnosti soudu, zahájeného sporu a sporu rozhodnutého) pojato do rozhodnutí o hlavní věci vydaného, děj se odporování, čelící toliko proti rozhodnutí o těchto obranách, nikoliv odvoláním, nýbrž rekusem.

(19. června 1906 k č. 4090, I. senát — P. XLV 560, GUW. n. F. 3448, Now. n. F. VII 200, ZBl. XXIV 380, GH. LI 25, JBl. XXXV 479, Not. Z. XLVIII 349.)

194.

(Čl. 85. obch. z.) — I veřejná společnost obchodní může býti členem jiné veřejné společnosti obchodní.

(20. června 1906 č. 10.078, I. senát — P. XLV 562, Now. n. F. VII 225, ZBl. XXIV 328 a 390, GH. LI 66, JBl. XXXV 513, Not. Z. XLVIII 381.)

195.

(§ 1. zák. z 21. IV. 1882 ř. z. č. 123 a čl. IX. č. 8 u. z. k ex. ř. [čl. I. a III. nov. o úlev. s.]) — »Služné«, jež dostává ode dne 1. ledna 1906 mužstvo finanční stráže podle § 5. nařízení ministerstva financí ze dne 30. prosince 1905 č. 91.586, Věstn. min. fin. č. 1 z r. 1906, vydaného podle Nejvyššího rozhodnutí ze dne 24. prosince 1905, podrobena jest exekuci podle § 1. zákona ze dne 21. dubna 1882 ř. z. č. 123 s omezeními v tomto ustanovení zákona a v čl. IX., č. 8 uv. zák. k ex. ř. naznačenými.*)

(4. července 1906 č. 11.214, I. senát — P. XLV 624, GUW. n. F. 3472, Now. n. F. VII 241, ZBl. XXIV 413, GH. LI 234, JBl. XXXV 514, Not. Z. XLVIII 390.)

196.

(§ 575. c. ř. s.) — Ustanovení § 575. c. ř. s. o lhůtách platí v řízení o námitkách, pak o žalobách, jimiž se vymáhá proti pronajimateli (propachtovateli) odevzdání najaté (spachtované) věci (1096. o. z. o.), o žalobách, jimiž se vymáhá zrušení nebo zániknutí smlouvy nájemní (pachtovní), konečně o žalobách, jež se podle § 569. c. ř. s. podávají na vrácení nebo zpětvzetí předmětu najatého (spachtovaného).

*) Viz nyní také čl. I. a III. zák. ze dne 17. května 1912 ř. z. čís. 101.

(9. ledna 1907 č. 20.191 z r. 1906, I. senát — P. XLVI 234, GUW. n. F. 3661, Now. n. F. VIII 37, ZBl. XXV 149, GH. LI 392, JBl. XXXVI 178, Not. Z. IL 145).

197.

(§ 527., odst. 2 c. ř. s. a § 78. ex. ř.) — § 527., odst. 2 c. ř. s. platí vzhledem k ustanovení § 78. ex. ř. také v řízení exekucním.

(5. března 1907 č. 1430, I. senát — P. XLVI 315, GUW. n. F. 3713, Now. n. F. VIII 49, ZBl. XXV 175, GH. LI 429, JBl. XXXVI 225, Not. Z. IL 162.)

198.

(§ 4. o. z. o.) — Manželství, jež uzavřel rakouský státní občan v cizině přes to, že rakouský zákon vylučoval jeho osobní způsobilost k uzavření určitého manželství, je v tuzemsku jen tehdy neplatno, když v době uzavření sňatku se zamýšlelo, aby manželství zde mělo právní účinky, ať již úmysl ten směřoval k obejití zákona či vznikl jen z neznalosti rakouských zákonů.

(24. května 1907 č. 3542, I. senát — P. XLVI 457, GUW. n. F. 3787, Now. n. F. VIII 166, ZBl. XXV 271, GH. LI 633, JBl. XXXVI 394, Not. Z. IL 275.)

199.

(§§ 321., 431. a 1120. o. z. o.) — »Odevzdána« po rozumu § 1120. o. z. o. jest věc pronajatá, předpokládajíc, že jest věcí nemovitou a předmětem veřejné knihy, teprve vložением vlastnictví pro nabyvatele věci pronajaté (§ 431. o. z. o.); »novým držitelem« po rozumu onoho ustanovení zákonného za stejného předpokladu je pouze ten, kdo podle §§ 321., 322., druhé věty, a 441. o. z. o. nabyl pořádného držení věci pronajaté.

(31. prosince 1907 č. 15.925, I. senát — P. XLVII 180, GUW. n. F. 4043, Now. n. F. IX 18, ZBl. XXVI 112, JBl. XXXVII 128, Not. Z. L 92.)

200.

(§§ 249. a násl. ex. ř.) — Na spoluvlastnictví k movitým věcem hmotným vede se exekuce podle ustanovení §§ 249. a násl., nikoli však dle ustanovení §§ 331. a násl. ex. ř.

(21. ledna 1908 č. 15.011 z r. 1907, V. senát — P. XLVII 262, GUW. n. F. 4084, Now. n. F. IX 49, ZBl. XXVI 169, GH. LII 421, JBl. XXXVII 213, Not. Z. L 149.)

201.

(§§ 240., odst. 3, 411., odst. 2, 463. a 513. c. ř. s.) — Stolicí opravné náleží, aby v každé době z moci úřední dbala pravoplatnosti rozhodnutí rozepře se týkajícího.

(4. února 1908 Rv II. 65-8-1, IX. senát — P. XLVII 264, GUW. n. F. 4112, Now. n. F. IX 52, ZBl. XXVI 164, GH. LII 421, JBl. XXXVII 213, Not. Z. L 150.)

202.

(§ 115. o. z. o.) — Manželství uzavřená dle obřadu starokatolického mohou býti rozloučena pro některou z příčin v § 115. o. z. o. jmenovaných.

(18. března 1908 Rv I. 120-8-1 — P. XLVII 329, GUW. n. F. 4169, Now. n. F. IX 65, ZBl. XXVI 181, JBl. XXXVII 225, Not. Z. L 173.)

203.

(§§ 1. a 5., lit. d) z. o živn. s.) — 1. »Živnostmi obchodními« po rozumu § 5., lit. d) zák. o soudech živnostenských rozuměti dlužno na rozdíl od živností výrobních pouze ony živnosti, jichž provozování záleží výlučně v obchodu.

2. Pro rozepře mezi majiteli živnosti výrobní a osobami ustanovenými u nich pro vyšší výkony služebné (§ 73., odst. 3 živn. ř.), užívanými ke službám kupeckým, nejsou soudy živnostenské příslušny.*)

(3. června 1908 R I. 306-8-1 — P. XLVII 516, GUW. n. F. 4255, Now. n. F. IX 161, ZBl. XXVI 295, GH. LII 628, JBl. XXXVII 405, Not. Z. L 270.)

204.

(§ 1. min. nař. z 20. VII. 1907 ř. z. č. 167 a § 1059. o. z. o.) — Poskytování slev se sazby lékárnické, předepsaných lékárníkům v § 11. nařízení ministerstva vnitra ze dne 10. prosince 1906 ř. z. č. 236, pokud se týče nyní v § 1. nařízení téhož ministerstva ze dne 20. července 1907 ř. z. č. 167, není podmíněno tím, že k takové žádosti oprávněná nemocenská pokladna se toho domáhá, aby dbáno bylo ustanovení tak zvané ordinace a dispensační normy (nařízení ministerstva vnitra ze dne 10. prosince 1906 ř. z. č. 235, § 1., konečná věta).

*) Srovnej nyní též §§ 1 a 2. z. o obch. pom.

(10. března 1909 Rv I. 700-8-1 — P. XLVIII 389, GUW. n. F. 4549, Now. n. F. X 121, ZBl. XXVII 213, GH. LIII 463, JBl. XXXVIII 287, Not. Z. LI 198.)

205.

(§ 4. a 111. o. z. o.) — Rozlučitelnost manželství, uzavřeného mezi rakouskými státními občany v cizině, dlužno posuzovati podle práva tuzemského.

(7. prosince 1909 Rv I. 764-9-1, I. senát — P. XLIX 99, GUW. n. F. 4818, Now. n. F. XI 1, ZBl. XXVIII 87, GH. LIV 243 a 266, JBl. XXXIX 81, Not. Z. LII 61.)

206.

(Čl. III. u. z. k ex. ř. a § 1. č. 13 ex. ř.) — Právní věta judikátu č. 144 platí také při výkazech o nedoplatcích, vydaných zemskou úřadovnou všeobecného ústavu pensijního pro zřízence.

(19. ledna 1910 R I. 827-9-1, I. senát — P. XLIX 135, GUW. n. F. 4904, Now. n. F. XI 33, ZBl. XXVIII 162, GH. LIV 246, JBl. XXXIX 129, Not. Z. LII 77.)

207.

(§ 1304. o. z. o. a § 106. horn. z.) — 1. Zásady obecného zákoníka občanského o vlastním zavinění, pokud se týče spoluzavinění poškozeného platí povšechně také, když jde o nahrazování škod horních.

2. V § 106. horn. z. stanovena jest pro případ tam vytčený výjimka ze zásady poměrného rozdělení škody, v § 1304. o. z. o. vyslovené, když tu jest spoluzavinění poškozeného.

3. Byly-li v poli dolovém teprve po jeho propůjčení, byť i se stavebním povolením vrchností, zřízeny budovy, vodovody nebo jiná zařízení, dlužno ve příčině oněch poškození těchto předmětů, která byla způsobena jediné poměry dolování, stávajícími již při jejich zřízení, míti za to, že je zavinil sám stavebník.

(29. prosince 1910 Rv III 341-10-1, I. senát — P. L 223, GUW. n. F. 5285, Now. n. F. XII 49, ZBl. XXIX 185, JBl. XL 189.)

208.

(§ 93. i. n.) — 1. Soud podle společenství v rozepři proti několika žalovaným ze směnky zavázaným dle § 93. i. n. je pří-

pustný jen dle odstavce 2. tohoto ustanovení zákona; § 93.; odst. 1 proti žalovaným ze směnky užití nelze.

2. Žalují-li se příjemce a vydatel směnky vydané, dlužno považovati onoho za hlavního, tohoto za vedlejšího zavázaného.

(10. prosince 1912 R I 792-12, I. senát — P. LII 51, GUW. n. F. 6162, Now. n. F. XIV 1, ZBl. XXXI 99, JBl. XLII 105.)

209.

(§§ 84., 86., 88. a 94. dopr. ř. žel.) — Utrpí-li nákladní zboží pro překročení lhůty dodací podle své přirozené povahy škodu, aniž by dráha mohla dle § 94. (4) dopravního řádu železn. prokázati, že nemá viny, lze kromě nároků pro překročení lhůty dodací dle §. 94. (1) a (2) požadovati náhrady obecné obchodní ceny zboží dle § 88. (§§ 86. [3] a 94. [3] dopr. ř. žel.).

(4. ledna 1913 Rv I 1084-12-1, VI. senát — P. LII 166, GUW. n. F. 6229, Now. n. F. XIV 33, ZBl. XXXI 133 a 171, JBl. XLII 177.)

210.

(§ 773. o. z. o.) — Výrazem »děti nepominutelného dědice« při jeho vydědění dle § 773. o. z. o. rozuměti jest i nemanželské děti ženského dědice nepominutelného.

(14. ledna 1913 Rv VI 536-12-1, IV. senát — P. LII 197, GUW. n. F. 6251, Now. n. F. XIV 44, ZBl. XXXI 160, GH. LVII 563, JBl. XLII 179.)

211.

(§§ 67. a 75. [3] dopr. ř. žel.) — Přírážkové lhůty, jež jsou stanoveny při dopravní cestě, zvolené železnicí pro zboží podle předpisů o směru cesty, nesmějí býti započítány do lhůty dodací, jestliže a pokud by započítáním jich:

a) při použití ustanovení § 67 (2), č. 3 dopr. ř. žel. lhůta dopravní byla delší, nežli by byla při dopravní cestě předepsané v nákladním listu, nebo

b) při použití ustanovení § 67. (3) dopr. ř. žel. nebylo užito sazby, která poskytuje nejkratší lhůtu dodací.

(14. ledna 1913 k Rv I 739-12 a Rv V 2588-12, plenissim. senát — P. LII 236, Now. n. F. XIV 71, ZBl. XXXI 206, JBl. XLII 237.)

212.

(§ 1101. o. z. o.) — Zákonné právo zástavní příslušející dle § 1101. o. z. o. pronajimateli (propachtovateli) k zajištění činže nájemní nebo pachtovní nemůže postupníkem býti uplatňováno.

(4. února 1913 R III 60-13-1, I. senát — P. LII 351, GUW. n. F. 6282, Now. n. F. XIV 76, ZBl. XXXI 196, GH. LVII 620, JBl. XLII 238.)

213.

(§§ 65. a 402. ex. ř.) — Proti povolení prozatímného opatření může odpůrcem ohrožené strany podán býti rekurs i tehdy, když nebyl před jeho vydáním slyšen.

(18. února 1913 R II 141-13-1, VII. senát — P. LII 351, GUW. n. F. 6310, Now. n. F. XIV 88, ZBl. XXXI 253, GH. LVII 543, JBl. XLII 262.)

214.

(bezpředmětné vzhledem k ustanovení § 7. n o v. konk. ř.)

215.

(§§ 18. a 515. c. ř. s.) — 1. Rekurs odložený podle zákona (§ 515. c. ř. s.) až k nejbližšímu rozhodnutí, jež lze bráti v odpor, může býti podán také samostatně, nelze-li pro skončení hlavní věci vydati již další rozhodnutí, jež by bylo možno bráti v odpor.

2. Otázku, je-li vedlejší intervence přípustna, posuzovati jest dle doby, ve které se usnesení o připuštění vedlejší intervence vydává.

(18. února 1913 R I 112-13-1, VII. senát — P. LII 375, GUW. n. F. 6309, Now. n. F. XIV 93, ZBl. XXXI 245, GH. LVII 546, JBl. XLII 215.)

216.

(§§ 17.—19., 160. a 163. c. ř. s.) — Důvody pro přerušení dle §§ 160. a 163. c. ř. s. platí pouze pro sporující se strany, nikoli však také pro vedlejšího intervenienta (§§ 17. až 19. c. ř. s.).

(26. února 1913 R V 1588-12-1 VI. senát — P. LII 378, GUW. n. F. 6330, Now. n. F. XIV 97, ZBl. XXXI 317, GH. LVII 639, JBl. XLII 309.)

217.

(§ 24. z. o společnostech s ruč. obm.) — Překročení záka-
zu soutěže společníkem společnosti s ručením obmezeným není v cestě právu tohoto společníka k nahlížení do knih a papírů společnosti za příčinou zkoušení správnosti účetní závěrky.

(4. února 1913 Rv II 87-13-1, I. senát — P. LII 414, GUW. n. F. 6289, Now. n. F. XIV 98, ZBl. XXXI 294, GH. LVII 639, JBl. XLII 309.)

218.

(§ 19. z. o obch. pom.) — Byla-li umluvena určitá, měsíc nepřevyšující služební doba na zkoušku, lze použití ujednaného kdykoli na vůli daného jednostranného zrušení smlouvy jen v prvním měsíci; nestalo-li se tak, končí se služební poměr uplynutím smluvené služební doby na zkoušku.

(5. února 1913 Rv II 1304-12-1, XII. senát — P. LII 387 a 415, GUW. n. F. 6294, Now. n. F. XIV 100, ZBl. XXXI 292, GH. LVII 586, JBl. XLII 310.)

219.

(§§ 13. a 27. č. 1 z. o obch. pom.) — 1. Odměny dle § 13. zákona o obch. pom. zaměstnanci nemístně dané neopravňují o sobě zaměstnavatele, aby odporoval obchodu uzavřenému osobou třetí se zmocněným zaměstnancem.

2. Ve příčině služebního poměru zřízence zaměstnaného u cizozemského podnikatele v cizině zákon o obchodních pomocnících neplatí.

(18. března 1913 Rv I 256-13-1, XV. senát — P. LII 415, GUW. n. F. 6352, Now. n. F. XIV 129, ZBl. XXXI 290, GH. LVII 639, JBl. XLII 333.)

220.

(§ 308. ex. ř.) — Dlužník není ve příčině nároků již zabavených a přikázaných, pokud přikázání sahá, oprávněn k podání žaloby na podlužníka (§ 308. ex. ř.).

(15. května 1913 Rv I 462-13-1, XIII. senát — P. LII 450, GUW. n. F. 6448, Now. n. F. XIV 161, ZBl. XXXI 381, GH. LVII 779, JBl. XLII 393.)

221.

(Čl. 117 obch. z.) — Společník veřejné společnosti obchodní, oprávněný ke kolektivnímu zastupování, není povolán, aby společnost před soudem sám zastupoval.

(15. května 1913 Rv I 466-13-1, XIII. senát — P. LII 492, GUW. n. F. 6449, Now. n. F. XIV 164, ZBl. XXXI 361, GH. LVII 779, JBl. XLII 393.)

222.

(§§ 35. a 40. z. o obch. pom.) — § 35. zákona o obch. pom. jako právo donucovací (§ 40.) nepřipouští úmluvu, která by v případě, o němž toto místo zákona pojednává, vylučovala neb obmezovala žádost zaměstnance, aby zaměstnavatel složil kauci u soudu, nedotýká se však jinak volnosti stran, upravití dle libosti smlouvou dobu vrácení kauce.

(3. června 1913 Rv VII 170-13-1, XII. senát — P. LII 528, GUW. n. F. 6468, Now. n. F. XIV 170, ZBl. XXXI 360, GH. LVII 782, JBl. XLII 395.)

223.

(§§ 53. a 81. j. n.) — Ustanovení § 53., odst. 2, č. 1 j. n. o příslušnosti neplatí pro žaloby, jiniž se vymahají věcná práva ku právům na dobývání živice v Haliči.

(10. června 1913 R V 788-13-1, VIII. senát — P. LII 571, GUW. n. F. 6478, Now. n. F. XIV 234, ZBl. XXXI 422, GH. LVIII 58, JBl. XLII 513.)

224.

(§ 339. o. z. o., § 454. c. ř. s.) — Do třicetidenní lhůty, určené v § 454. c. ř. s. pro podání žalob z rušené držby, nebudíž započítán den, kterého žalobce nabyt vědomostí o rušení.

(8. července 1913 R II 696-13-1, V. senát — P. LII 600, GUW. n. F. 6521, Now. n. F. XIV 238, ZBl. XXXI 428, GH. LVIII 42, JBl. XLII 513.)

225.

(Čl. 342 obch. z.) — Kupeckou podmínkou »Splatno v dnech s procentním skontem neb akcept na měsíce« nabývá kupec v pochybnosti práva na odevzdání akceptu jen pro tu dobu, ve které jest oprávněn platiti se skontem.

Po uplynutí jejím placeno budiž jen hotovými beze skonta.

(9. října 1913 Rv I 714-13-1, I. senát — P. LII 785, GUW. n. F. 6601, Now. n. F. XIV 289, ZBl. XXXII 28, GH. LVII 947, JBl. XLIII 33.)

226.

(§§ 30., 31. a 93. c. ř. s.) — Všeobecná plná moc procesní, uložená v určité právní věci u soudu, neposkytuje oprávnění, aby v jiné nesouvisící právní věci téže strany byla zmocněnci doručena žaloba proti jeho vůli (§§ 30., 31. a 93. c. ř. s.)

(21. října 1913 R I 759-13-1, XIV. senát — P. LII 839, GUW. n. F. 6613, Now. n. F. XIV 298, ZBl. XXXII 41, GH. LVII 939, JBl. XLIII 35.)

227.

(§ 1. odst. 4 z. o autom.) — Vlastník nebo podnikatel vozby ručí za škodu, kterou způsobil řidič jízdního silostroje, zneuživ silostroje pouze proti své smluvní nebo služební povinnosti, nikoli však též proti obecně závazným předpisům zákonným k jízdě (tak zvané jízdě na slepo).

(21. října 1913 Rv I 847-13-1, VI. senát — P. LII 891, GUW. n. F. 6620, Now. n. F. XIV 305, ZBl. XXXII 12, GH. LVIII 89, JBl. XLIII 45.)

228.

(§§ 1395. a 1412. o. z. o.) — »Prvnímu věřiteli zaplatil« po rozumu § 1395. o. z. o. dlužník také již tehdy, když dluhovanou částku odevzdal ústavu nebo podniku, který se zabývá příkazováním peněz, aby ji vyplatil věřiteli; předpokládá se však, že poukázaná částka byla potom věřiteli na smluveném místě platebním také skutečně vyplacena.

(3. prosince 1913 Rv I 1021-13-1, I. senát — P. LIII 22, GUW. n. F. 6680, Now. n. F. XV 6, ZBl. XXXII 150, GH. LVIII 328, JBl. XLIII 101, Not. Z. LVI 82.)

229.

(§ 41. z. o obch. pom., § 37. z. o živn. s. a § 49. č. 6 j. n.) — Pro rozepře ze služebních poměrů upravených zákonem o obchodních pomocnících jsou příslušny v místech, kde není soudu živnostenského, soudy dle všeobecných předpisů o předmětné příslušnosti.

(16. prosince 1913 R VI 426-13-1, XII. senát — P. LIII 25, GUW. n. F. 6680, Now. n. F. XV 6, ZBl. XXXII 150, GH. LVIII 280, JBl. XLIII 102.)

230.

(§ 104. j. n. [nyní v novém znění.]) — Úmluva o příslušnosti dle § 104. j. n. vyžaduje možnosti určení, nikoli však jmenovitého označení soudu, kterému se strany podrobují.

Může se obmezit pouze na místní příslušnost. Její listinný průkaz může být podán listinou od žalobce pocházející a založeným podepsanou (objednacím lístkem, komisní notou, závěrečným listem.)

(7. ledna 1914 R I 936-13-1, I. senát — P. LIII 99, Now. n. F. XV 10, ZBl. XXXII 38, GH. LVIII 138, JBl. XLIII 103.)

231.

(§ 139. ex. ř.) — Statutární zjištění ceny odhadní, položené za základ dražebnímu řízení, které bylo zavedeno na návrh ústavu, jenž jako vymáhající věřitel sprostěn je zvláštní výhodou stanov nebo podle čl. IV. lit. c) min. nař. ze dne 28. října 1865 ř. z. č. 110 povinnosti vymoci si exekuční odhad usedlosti do dražby dané, rovná se svým právním účinkem soudnímu od-

hadu, má tudíž, i když vystoupil ústav výhodou opatřený, býti základem dražebnímu řízení, v němž se pokračuje na prospěch jiných přistoupilých věřitelů vymáhajících.

(27. ledna 1914 R V 1814-13-1, XIV. senát — P. LIII 187, Now. n. F. XV 53, ZBl. XXXII 312, GH. LVIII 345, JBl. XLIII 174, Not. Z. LVI 141.)

232.

(§ 39., č. 8 ex. ř.) — Podle § 39., č. 8 ex. ř. budiž exekuce na nemovitost zrušena i tehdy, když očekávaný výtěžek nestačí, aby po vypořádání přednostních práv a knihovních pohledávek vymáhajícímu věřiteli předcházejících uhradil náklady na tuto exekuci.

(4. února 1914 R I 102-14-1, V. senát — P. LIII 190, Now. n. F. XV 57, ZBl. XXXII 51, 310, GH. LVIII 345, JBl. XLIII 175, Not. Z. LVI 142.)

233.

(Čl. 104 obch. z.) — Také ten společník veřejné společnosti obchodní, který není sám k zastupování oprávněn, může danou prokuru samostatně odvolati.

(17. února 1914 R II 136-14-1, I. senát — P. LIII 267, Now. n. F. XV 59, ZBl. XXXII 293, GH. LVIII 377, JBl. XLIII 175, Not. Z. LVI 142.)

234.

(§§ 897. a 699. o. z. o.) — Zamezila-li strana, na jejíž neprospěch by bylo, kdyby výminka nastala, splnění její proti cti a víře, platí výminka, jakoby nastala.

(3. března 1914 Rv V 434-14-1, VIII. senát — P. LIII 350, Now. n. F. XV 81, ZBl. XXXII 320, JBl. XLIII 233.)

235.

(zastaralé).

236.

(§§ 1., 2. a 4. z. o autom.) — Jednatel odvezený v silostroji společnosti s ručením obmezeným, jež se po živnostensku zabývá dopravou osob silostroji, k zasedání této společnosti, jest za takovéto jízdy »ve službách« společnosti. Za nehodu postihnouší jej za takové jízdy ručí společnost podle ustanovení §§ 4., 1. a 2. zákona ze dne 9. srpna 1908 ř. z. č. 162.

(11. března 1914 Rv IX 21-14-1, VI. senát — P. LIII 377, Now. n. F. XV 105, ZBl. XXXII 325, GH. LVIII 425, JBl. XLIII 267, Not. Z. LVI 195.)

237.

(§§ 70., 71. a 73. konk. ř.) — § 66. [star.] konk. ř. nedopouští obsáhlých šetření o částech a ceně jmění a jeho zatížení; jen je-li zřejmo, že tu není jmění, jímž by se uhradily náklady, smí býti zahájení konkursu odepřeno.

(18. března 1914 R I 175-14-1, XIII. senát — P. LIII 379, Now. n. F. XV 108, ZBl. XXXII 339, GH. LVIII 440, JBl. XLIII 267, Not. Z. LVI 195.)

238.

(§ 51., č. 1 j. n.) — Odpůrčí nároky nemohou ani tehdy uplatňovány býti před soudem obchodním, když právní jednání v odpor brané jest obchodem.

(28. dubna 1914 R II 400-14-1, I. senát — P. LIII 460, Now. n. F. XV 113, ZBl. XXXII 385, GH. LVIII 488, JBl. XLIII 277.)

239.

(Čl. XXXV. u. z. k ex. ř.) — Pro rozdělení uhrazovacího kapitálu vyšetřeného za výměnek přede dnem 1. ledna 1898 a po tomto dni uvolněného neplatí předpisy exekučního řádu ze dne 27. května 1896 ř. z. č. 79.

(28. dubna 1914 R II 402-14-1, VI. senát — P. LIII 463, Now. n. F. XV 116, ZBl. XXXII 403, GH. LVIII 524, JBl. XLIII 278.)

240.

(Čl. III. u. z. k ex. ř. a § 1., č. 13 ex. ř.) — Podle výkazů o nedoplatech zemské dávky z piva, cis. patentem ze dne 26. prosince 1913 z. z. pro Čechy č. 36 zavedené, jež byly co do vykonatelnosti a pravomoci potvrzeny, lze proti osobě dávkou povinné povolití soudní exekuci.

(28. dubna 1914 R II 405-14-1, I. senát — P. LIII 464, Now. n. F. XV 118, ZBl. XXXII 404, GH. LVIII 541, JBl. XLIII 289.)

241.

(§ 41. z. o společnostech s ruč. obmez.) — Je-li při společnosti s ručením obmezeným podle společenské smlouvy po rozumu § 16., odst. 2 zák. o spol. s r. o. odvolání zřízeného jednatele přípustno jen z důležitých příčin, odvoláno-li dle toho společnosti zřízení za jednatele s oznámením důvodů a domáhá-li se jednatel dle § 41. zák. o spol. s r. o. žalobou, aby toto usnesení společnosti bylo prohlášeno za neplatné, obmeziž se zkou-

mání učiněného usnesení soudem na srovnání usnesení co do vzniku (§ 41. č. 1 zák. o spol. s r. o.) a obsahu jeho (§ 41., č. 2 zák. o spol. s r. o.) se zákonem a se smlouvou společenskou, aniž by se věcně přezkoumávaly skutkové podklady učiněného usnesení, zvláště správnost důvodů k usnesení připojených.

(5. května 1914 R II 427-14-1, V. senát — P. LIII 530, Now. n. F. XV 145, ZBl. XXXII 437, GH. LVIII 589, JBl. XLIII 349, Not. Z. LVII 184.)

242.

(§ 1315. o. z. o.) — Za škodu, která někomu vzbuzí zaviněným chováním správních orgánů státních při výkonu veřejné služby, nemůže býti učiněn odpovědným stát, pokud není zvláštních ustanovení zákonných.

(27. května 1914 — Rv I 402-14-1, I. senát -- P. LIII 579, Now. n. F. XV 177, ZBl. XXXII 421, GH. LVIII 783, JBl. XLIII 385, Not. Z. LVII 183.)

243.

(§ 1. j. n.) — Pohledávkám proti úředně ustanovenému přednostovi státní kliniky universitní na náhradu škody, vzniklé léčením nemocného na klinice, není uzavřen pořad práva po rozumu dvor. dekretu ze dne 14. března 1806 sb. z. s. č. 758.

(17. června 1914 R VI 186-14-1, I. senát — P. LIII 609, Now. n. F. XV 241, ZBl. XXXII 504, GH. LVIII 799, JBl. XLIV 131.)

244.

(§§ 379. a 381. ex. ř.) — Předpoklady pro poskytnutí urychlené právní ochrany prozatímnými opatřeními jsou v exekučním řádu donucovacím právem stanoveny a nemohou úmluvou stran býti změněny.

(2. července 1914 R V 957-14-1, IV. senát — P. LIII 613, Now. n. F. XV 248, ZBl. XXXII 512, GH. LIX 57, JBl. XLIV 132, Not. Z. LVII 184.)

245.

(§ 85. z. o org. s.) — Přípustnost dalšího pořadu opravných prostředků proti rozhodnutí rekursního soudu, jímž bylo potvrzeno usnesení prvního soudce, ukládající podle § 85. zák. o org. s. pořádkový trest, dlužno posuzovati podle § 16. cí. pat. ze dne 9. srpna 1854 ř. z. č. 208.

(6. července 1914 R V 1103-14-1, V. senát — P. LIII 615, Now. n. F. XV 250, ZBl. XXXII 501, GH. LIX 58, JBl. XLIV 133.)

246.

(§§ 6. a 914. o. z. o. a § 2., odst. 3 zák. z 9. I. 1907 ř. z. č. 7.) — Těm, kdo mají nárok na hrubý výtěžek, náleží také procenta petrolejových plynů ze země dobytých, pokud není ve smlouvě nic jiného ustanoveno.

(27. října 1914 Rv V 1672-14-1, I. senát — P. LIV 129, Now. n. F. XVI 6, ZBl. XXXIII 103, GH. LIX 122, JBl. XLIV 95, Not. Z. LVII 152.) ,

247.

(§ 39., č. 2 aut. z.) — Zhotovení jednotlivé napodobeniny, i když se provede majitelem živnosti, pokládá se o sobě za dovolené; ale jinak je tomu tehdy, bylo-li chystáno, tedy zamýšleno opětované zhotovení uměleckého díla za příčinou zcizení napodobenin.

(27. října 1914 Rv I 864-14-1, XIII. senát — P. LIV 169, Now. n. F. XVI 17, ZBl. XXXIII 33 a 166, GH. LIX 458, JBl. XLIV 143.)

248.

(§ 1. j. n. a dv. d. ze 14. III. 1806 sb. z. s. č. 758.) — Pohledávkám proti vojenskému lékaři na náhradu škody, vzniklé léčením osoby vojenské ve vojenské nemocnici, jest pořad práva po rozumu dvor. dekretu ze dne 14. března 1806 sb. z. s. č. 758 uzavřen.

(22. prosince 1914 R II 1059-14-1, I. senát — P. LIV 209, Now. n. F. XVI 21, ZBl. XXXIII 180, JBl. XLIV 144.)

249.

(§ 2., č. 6 z. o obch. pom.) — Jsou-li tu ostatní náležitosti § 2. zák. o obch. pom., platí zákon o obchodních pomocnících pro zřízence prodejen c. k. rakouské třídní loterie dle § 2., č. 6 zák. o obch. pom.

(12. ledna 1915 Rv V 2285-14-1, XI. senát — P. LIV 212, Now. n. F. XVI 49, ZBl. XXXIII 206, GH. LIX 281, JBl. XLIV 251.)

250.

(§ XIV., č. 3 u. z. k c. ř. s. a § 577. c. ř. s.) — Není-li smlouva o rozsudím (závěrečný list) vyčtená v čl. XIV., č. 3 u. zák. k c. ř. s. podepsána stranou samou, nýbrž jejím zmocněncem, vyhoví se požadavku písemnosti jen tehdy, stalo-li se také zmocnění písemně.

(3. února 1915 R I 29-15-1, XII. senát — P. LIV 258, Now. n. F. XVI 81, ZBl. XXXIII 246, GH. LIX 345, JBl. XLIV 251.)

251.

(§ 52. konk. ř., min. nař. z 18. IV. 1905 ř. z. č. 64 a z 24. VI. 1910 ř. z. č. 134.) — Telefonní poplatky nejsou dávky veřejné; nepoživají tudíž výsady přednostního uspokojení z konkursní podstaty.

(9. února 1915 Rv VI 29-15-1, XII. senát — P. LIV 260, Now. n. F. XVI 84, ZBl. XXXIII 281, GH. LIX 346, JBl. XLIV 263.)

252.

(§ 111. konk. ř. a § 41. z. o obch. pom.) — Příslušnost dle § 126. starého, pokud se týče § 111. nového řádu konkursního platí také pro žaloby, jež by dle § 41. zák. o obch. pom. jinak náležely před soud živnostenský.

(23. února 1915 R I 70-15-1, XII. senát — P. LIV 290, Now. n. F. XVI 97, ZBl. XXXIII 359, GH. LIX 378, JBl. XLIV 287.)

253.

(§ 1. z. o spol.) — Požadavek společného provozování obchodů dle § 1. z. o spol. nevylučuje příležitostné a výpomocné uzavírání účelových obchodů společenstva s nečleny.

(14. prosince 1915 R I 619-15, XIV. senát — P. LV 421, Now. n. F. XVII 97, GH. LX 377.)

254.

(§ 50., č. 3 vyr. ř.) — Úmuva, učiněná se spolkem věřitelů, že mu mají z pohledávkových částek jeho členy v řízení vyrovnávacím přihlášených vyplacena býti jistá procenta jako »provisé za uskutečnění vyrovnání« neb určité částky jako »poplatek kancelářský«, přiči se předpisu § 47. vyr. ř. a má za následek, že se odepře potvrzení vyrovnání dle § 50., č. 3 vyr. ř.

(28. prosince 1915 R I 611-15, I. senát — P. LV 457, Now. n. F. XVII 99, GH. LX 392.)

255.

(§ 162. c. ř. s.) — Soudní řízení výpovědní (§§ 560. a sl. c. ř. s.) je řízení nesporné. Přerušení tohoto řízení dle § 162. c. ř. s. je před podáním námitek proti výpovědi nepřipustno.

(4. ledna 1916 R I 567-15, III. senát — P. LV 501, Now. n. F. XVII 113, GH. LX 431, ZBl. XXXIV 303.)

256.

(§ 29. i. n. a § 261., odst. 6 c. ř. s.) — U soudu, k němuž se sporná věc dostala usnesením příkazovacím dle § 261., odst. 6 c. ř. s., nemůže se námitka nepříslušnosti opírat o skutkové okolnosti, které se sběhly po žalobě (§ 29. i. n.).

(1. února 1916 R I 39-16, VIII. senát — P. LV 386, Now. n. F. XVII 117, ZBl. XXXIV 307.)

257.

(§§ 10., 39. a 44. vyr. ř.) — Dal-li si dlužník směnky za zboží, které dostal od svých zákazníků, eskomptovati jako rimessy, jest eskomptér, jenž směnečné pohledávky v soudním vyrovnání přihlásí, věřitelem schodkovým po rozumu §§ 10., odst. 3, 39, odst. 3 a 44, odst. 3 vyr. ř.

(22. února 1916 R I 72-16, I. senát — P. LV 549, Now. n. F. XVII 124, ZBl. XXXIV 196 a 328.)

258.

(§ 38. cis. nař. z 25. VI. 1914 ř. z. č. 138.) — V § 38. cis. nař. ze dne 25. června 1914 ř. z. č. 138 uvedené nedoplatky premií pensijního pojištění zřízenců požívají v řízení exekučním přednostního práva přede všemi soukromými právy zástavními na nemovitostech zaměstnavatelových pouze za těch předpokladů a omezení, za kterých jest v § 76. zákona ze dne 25. října 1896 ř. z. č. 220 stanoveno pro daň z výdělku zákonné právo zástavní na nemovitostech poplatníkových.

K nemovitostem zaměstnavatelovým, při kterých předpokladů § 76. zákona z 25. října 1896 ř. z. č. 220 není, jakož i k movitému jmění nepřísluší těmto premiovým nedoplatkům v řízení exekučním přednostní právo zástavní.

(14. března 1916 R II 67-16, I. senát — P. LV 582, Now. n. F. XVII 131, ZBl. XXXIV 329, GH. LX 449.)

259.

(§ 5. dopr. ř. žel.). — Použije-li železnice pošty při zpravení příjemce o došlém zboží, ručí za ni dle § 5. dopr. ř. žel.

(30. května 1916 R I 172-16 — P. LV 620, Now. n. F. XVII. 225).

260.

(§ 528. c. ř. s.) — Odmítnutí rekurs dle § 528. c. ř. s. nepřipustný náleží i soudu druhé stolice.

(27. června 1916 R I 244-16 — P. LV 625, Now. n. F. XVII 234).

Seznam zákonů a nařízení, k nimž se judikáty a nálezy vztahují.

J = judikát.

N = nález, zapsaný v repertoriu.

Obecný zákoník občanský.

§§
4 — N 198, 205
5 — J 27, N 132
6 — N 246
7 — J 195
91 — N 106
97 — J 124
105 — J 244
109 — J 224
111 — N 205
115 — J 168, 224, 241; N 202
138 — J 192, 221
141 — J 237
143 — J 237
154 — J 236
158 — J 192
159 — J 192
166 — J 40; N 10, 29, 74
170 — J 245
269 — N 155
282 — J 180
287 — N 141
290 — N 173
321 — N 107, 199
339 — J 3; N 24, 224
367 — J 232
426 — J 246
427 — J 142
431 — J 186; N 199
438 — N 61
440 — N 59
443 — J 133
450 — J 65, 135, 150, 155; N 163
451 — J 186
452 — J 11
453 — N 64
454 — J 234
455 — J 87; N 68
457 — J 161; N 186

§§
466 — J 232
469 — J 188
481 — J 186
523 — N 11, 27
531 — J 204
537 — J 138
594 — J 55
595 — J 55
613 — J 209, 214
685 — N 28
699 — N 234
700 — J 52
732 — J 27
760 — J 138, 165
773 — N 210
774 — J 8, 39, 226
779 — J 44
784 — J 39, 41
787 — J 157
788 — J 114
808 — J 226
809 — J 138
813 — J 20
822 — J 59, 128
843 — N 18
863 — J 246
867 — J 167, 193
883 — N 33
897 — N 234
908 — J 218; N 48
914 — N 246
917 — N 6
933 — J 228
936 — J 195
938 — N 6
943 — J 142, 239, 240
947 až 955 — N 6
951 — J 45, 157

§§	
989	— J 123; N 148
1005	— J 212
1042	— J 40, 81, 137; N 29
1047	— J 179, 246
1052	— J 195
1053	— J 246
1061 až 1063	— J 246
1059	— J 204
1070	— J 25
1073	— J 68
1101	— J 23, 24, 103, 156; N 212
1104	— J 235
1105	— J 235
1107	— J 235
1120	— N 199
1189	— N 46
1217	— J 166; N 109
1218	— J 239
1221	— N 178
1231	— J 240
1248	— N 99
1264	— N 106
1287	— N 46
1295	— J 229
1304	— J 185; N 207
1315	— N 242
1324	— J 184

§§	
1325	— J 204
1327	— J 189
1328	— J 184
1333	— N 185
1334	— N 28, 185
1386	— N 38, 145
1345	— N 9
1358	— J 208
1359	— J 222
1393	— J 42
1395	— N 228
1400	— J 183
1412	— N 228
1418	— J 40, 81
1423	— J 81
1425	— J 179
1444	— N 15
1472	— J 18
1473	— N 12
1478	— J 28, 36
1478 až 1490	— J 36
1479	— J 81
1480	— J 15, 16, 18, 81, 111
1487	— J 18, 29, 45, 67
1489	— J 17, 18, 81; N 11, 38
1497	— N 118

Zákon o ručení za silostroje.

§ 1 — N 227

| §§ 1, 2 a 4 — N 236

Autorský zákon.

§ 39 — N 247

Obecný zákoník obchodní.

§§ n. z.	
7	— N 183
19	— J 5
20	— J 5
Čl.	
4	— J 84, 110; N 183
19	— J 84
22	— J 231
24	— J 177
37	— N 3
85	— N 194
104	— N 233

Čl.	
117	— N 221
146	— N 189
202	— N 14
245	— N 14
271	— J 110, 223; N 183
272	— J 223
285	— J 218; N 48
342	— N 225
343	— J 179; N 127
346	— J 179
354	— J 218
355	— J 218

Zákon o společenstvech výdělkových a hospodářských.

§ 1 — N 253

| §§ 69 a 76 — J 175

Zákon o společnostech s ruč. obmezeným.

§ 24 — N 217

| § 41 — N 241

Zákon o obchodních pomocnících.

§ 1 — N 203

§ 2 — N 203, 249

§ 19 — N 218

§ 13 a 27 — N 219

§ 35 — N 222

§ 40 — N 222

§ 41 — N 229, 252 *

Dopravní řád železniční.

§ 5 — N 259 | § 67 — N 211 | §§ 84, 86, 88 a 94 — N 209 | § 75 — N 211

Just. H. 177. Směnečný řád. R. n.

Čl.	Čl.
1 — J 72	43 — J 12, 13, 75, 170
4 — J 206; N 1	44 — J 12, 75
7 — J 91, 206, 219; N 1	73 — N 75
9 — J 42	80 — N 118
13 — N 36 <i>R. n.</i>	82 — J 206, 219; N 1
24 — J 47, 170	83 — N 147
36 — N 36	91 — J 170
40 — N 87	98 — N 87
41 — J 21, 170	99 — J 12, 75
42 — N 91	

Obecný zákon horní.

§ 106 — N 207

| § 207 — N 117

Obecný zákon knihovní.

§§

8 — J 214

9 — J 214

12 — J 133

14 — J 133, 234

16 — N 104

17 — J 106

20 — J 133, 214; N 18, 68

26 — N 61, 64

27 — N 61, 64

36 — N 25, 61, 64

43 — N 31

§§

46 — N 20

49 — J 87

50 — J 87

59 — N 68

61 — N 128

65 — N 44

66 — N 16

84 — N 63

127 — N 35

130 — N 31, 101

Řízení ve věcech nesporných.

§ 14 — J 203

§ 16 — J 203

§ 158 — J 214

§ 174 — J 214

§ 217 — J 165

Zákon o organizaci soudní.

§ 89 — J 143

Jurisdikční norma.

§§	§§
1 — J 49, 86, 130, 191, 211, 229; N 32, 134, 243, 248	53 — N 223
20 — N 171	54 — J 242
29 — N 256	81 — J 149; N 223
41 — N 21	89 — N 147
42 — N 21	93 — N 208
49 — N 170, 229	104 — N 230
51 — J 172, 210; N 238	115 — N 75

Civilní řád soudní.

Čl. u. z.	§§
IV č. 5 — J 154	396 — J 233
V — N 154, 191	409 — N 180
VII č. 4 — N 3	411 — N 201
XIV — N 250	448 — J 242
XL — J 73	453 — J 190
§§	454 — N 224
5 — J 233	463 — N 201
17 až 19 — N 216	468 — J 203
18 — N 215	501 — J 141
30 — J 212; N 226	503, 504 a 506 — J 230
31 — J 212; N 169, 226	510 — J 230
78 — J 205	513 — N 201
84 — J 217	514 — J 190; N 193
85 — J 217	515 — N 215
93 — N 226	517 — J 146
116 až 121 — J 180	519 — N 174
126 — J 56	524 — J 207
160 — N 216	527 — N 197
162 — N 255	528 — J 147, N 260
163 — N 216	533 — J 225
190 — J 191	557 — J 14
240 — N 201	573 — N 125
261 — N 256	575 — N 196
295 — J 5; N 3	577 — J 26; N 250
303 a sl. — N 3	584 — J 238

Zákon o soudech živnostenských.

§ 1 — N 203

§ 5 — N 203

§ 37 — N 229

Exekuční řád.

Čl. u. z.	§§
I. — N 173	1, č. 13 — J 144, 197; N 133,
III. — J 144, 153, 197; N 206, 240	206, 240
IX. č. 5 — N 188	35 — J 163, 242
IX. č. 8 — J 213; N 195	37 — J 242
IX. č. 10 — J 145	39 — N 181, 232
IX. č. 11 — N 117	47 — J 227
XXXV. — N 239	65 — N 213
XLII. — J 243	74 — J 215, 216

§§	§§
78 — N 197	266 — J 152
88 — N 35	273 — J 152
104 — J 161	286 — J 201
120 — J 151, 161	290 — J 162
124 — J 151, 161	300 — J 11
139 — N 231	308 — N 220
209 až 236 — J 201	325 — J 11
213 — N 168	331 — J 181, 198; N 107
216 — J 65, 103, 135, 155; N 104	332 — J 181
217 — J 106, 135	341 — J 198
218 — J 159	352 — N 119
231 — J 220	370 — J 158
234 — N 168	371 — J 187
249 a násl. — N 200	379 — N 244
250 až 252 — N 181	381 — N 244
251 — J 82	402 — N 213

Novela o úlevách soudům.

Čl. I. a III. — N 195

Konkursní řád.

§§	§§
46 — J 98, 99; N 22, 56, 172	70, 71 a 73 — N 237
49 — J 106, 135	111 — N 252
52 — N 251	125 — N 69
64 — J 210	

Vyrovnávací řád.

§ 10 — N 257	§ 44 — N 257
§ 39 — N 257	§ 50 — N 254

Advokátní řád.

§ 2 — N 110	§ 6 a 7 — J 194
§ 3 — J 139	§ 30 — J 194; N 103, 166

Notářský řád.

§ 3 — J 100	§ 54 — N 33.
§ 34 — J 136	§ 79 — J 136

Ostatní zákony a nařízení.

Dv. d. ze 14. března 1806 sb. z. s. č. 758 — N 248.
 Dv. d. z 23. srpna 1819 sb. z. s. č. 1595 — J 124.
 Dv. d. z 18. července 1828 sb. z. s. č. 2354 — J 162.
 Dv. d. ze 4. října 1833 sb. z. s. č. 2633 — N 154, 191.
 Dv. d. ze 4. ledna 1836 sb. z. s. č. 113 — J 65.
 Dv. d. z 21. srpna 1838 sb. z. s. č. 291 — N 188.
 Nejv. r. z 2. ledna 1844 sb. z. s. č. 781 — J 39.
 § 72 cis. pat. z 9. února 1850 ř. z. č. 50 — N 163.
 Min. nař. z 3. května 1850 ř. z. č. 181 — J 153; N 100.

- Cís. nař. z 3. července 1852 ř. z. č. 138 — J 72.
 Min. nař. z 6. října 1853 ř. z. č. 200 — J 219.
 Nař. min. obch. ze 14. října 1854 ř. z. č. 238 — J 49.
 Nejv. rozh. z 31. října 1856 (min. nař. ze 7. prosince 1856 ř. z. č. 224) — J 130.
 Min. nař. z 8. června 1857 ř. z. č. 114 — J 154.
 Cís. nař. z 27. dubna 1858 ř. z. č. 63 a 64 — J 123.
 Min. nař. z 30. června 1858 ř. z. č. 100 — J 113.
 Nejv. r. z 1. března 1860 (min. nař. z 15. března 1860 ř. z. č. 73) — J 130.
 Min. nař. z 20. června 1860 ř. z. č. 162 — J 167, 193.
 » » z 13. července 1860 ř. z. č. 175 — J 167, 193.
 Zák. ze 16. dubna 1864 z. z. čes. č. 7, §§ 36 a 37 — J 229.
 » z 3. května 1868 ř. z. č. 33 — J 73.
 » ze 6. února 1869 ř. z. č. 18 — J 70, 80; N 158.
 » z 5. března 1869 ř. z. č. 27 — J 185.
 » z 18. dubna 1869 ř. z. č. 44 — N 2, 21.
 » z 30. května 1869 ř. z. č. 93 — J 86; N 32.
 » z 25. července 1871 ř. z. č. 76 — J 142, 239, 240; N 99, 109.
 » z 25. července 1871 ř. z. č. 96 — N 137.
 » z 29. dubna 1873 ř. z. č. 68 — J 122, 148.
 » z 24. dubna 1874 ř. z. č. 49 — N 155.
 » z 2. června 1874 z. z. (mor.) č. 97 — J 113, 115.
 » z 2. června 1874 z. z. (slez.) č. 98 — J 113, 115.
 » z 5. prosince 1874 z. z. (čes.) č. 92 — J 113, 115.
 » z 21. dubna 1882 ř. z. č. 123 — J 183, 213; N 195.
 » z 23. května 1883 ř. z. č. 82 — J 134.
 » z 15. května 1885 ř. z. č. 77 — N 132.
 » z 28. prosince 1887 ř. z. č. 1 na r. 1888 — J 150.
 » z 30. března 1888 ř. z. č. 33 — J 137, 150.
 » z 26. května 1888 ř. z. č. 75 — J 148.
 § 76 zák. z 25. října 1896 ř. z. č. 220 — J 150.
 Min. nař. z 9. prosince 1897 ř. z. č. 283 — J 124.
 Zák. z 12. července 1902 ř. z. č. 147 — J 185.
 Min. nař. z 18. dubna 1905 ř. z. č. 64 — N 251.
 Zák. z 9. ledna 1907 ř. z. č. 7 — N 246.
 Zák. z 10. února 1907 ř. z. č. 30 — N 133.
 Min. nař. z 20. července 1907 ř. z. č. 167 — N 204.
 Min. nař. z 24. června 1910 ř. z. č. 134 — N 251.
 Zák. z 28. září 1910 z. z. (pro Halič) č. 208 — J 211.
 Zák. ze 17. května 1912 ř. z. č. 104 — J 145.
 Cís. nař. z 25. června 1914 ř. z. č. 138, § 38 — N 258.